

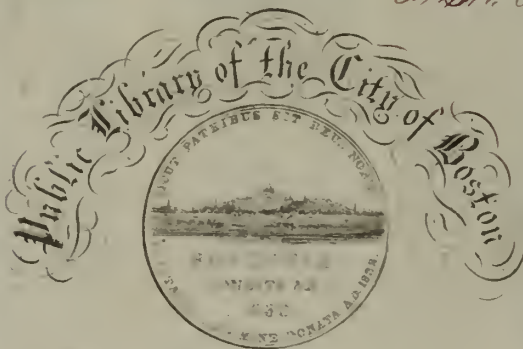

Q40315

PROPERTY OF THE

★ 5457. I.

. from the Townsend Fund.

Added Oct. 28, 1863 (to 612.51)

Incipit Speculum beate Marie virginis:
compilatum ab humili fratre Bonauentura.

Omnia ut ait beatus Hieronimus⁹ Nulli
dubium est quoniam totum ad gloriam et ad
laudem pertineat dei: quicquid digne ge-
nitrici sue impensum fuerit. Ideo ad lau-
dem et gloriam domini nostri ihesu christi ali-
qua de laude et gloria gloriosissime matris
eius promerere cupiens: dulcissimam eiusdem
matris salutatorum pro matre assumere dis-
gnatus sum. Sed certe ad hoc opus nimiam omnino fateor esse meam
insufficienciam: propter nimiam materie tante incomprehensibilitatem
propter nimiam scientie mee tenuitatem: propter nimiam lingue mee
audientiam: propter nimiam vite mee indigentiam: propter nimiam
am persone laudande laudem et laudabilitatem. Quis namque ma-
teriam illam incomprehensibilem esse dubitat: de qua sanctus Hiero-
nimus ea que sequuntur dicere non dubitat? Quod natura non
habuit usus nesciuit. ignorauit ratio. mens non capit humana.
pauet celum: stupet terra: creatura etiam miratur omnis cele-
stis. hoc totum est quod per gabuelem marie diuinitus nundatur
et per christum adimpletur. Qua de causa de tali tantam me loqui in-
dignum fateor. Item quomodo scientia mea tenuissima: et mens
mea obscurissima dignas marie laudes excogitare sufficiat: cum
in his ille illuminate mentis Anselmus deficiat? ait enim sic. Lin-
gua mihi deficit quia mens mea non sufficit. domina: domina om-
nia intima mea sollicita sunt ut tantorum beneficiorum tibi gra-
tias exoluant. Sed nec cogitare possunt dignas: et pudet profer-
re non dignas. Beatus quoque Augustinus mariam alloquens
ait. Quid dicam de te pauper ingenio: cum de te quicquid dixe-
ro minor laus est quam dignitas tua meretur? Item quomodo lin-
gua mea rudissima: quomodo interpretatiua mea audissima in
enarrandis marie laudibus non deficiat: cum ille disertissime lin-
gue Augustinus dicat. Quid nos tantilli quid adione pusilli in
laudibus marie referemus: cum omnium nostrum membra si in
linguas uerterentur eam laudare nullus sufficere ualeret. Item
cum laus non sit preciosa in ore peccatoris: quomodo ego miser
peccator homo: quomodo indignissime vite ego homuncio: laudes
marie audeam sonare: cum in his illum dignissime vite Hieronimu

audiam trepidare. sic namq̃ dicit. Timeo satis ⁊ valde p̃timeſco
dum veſtus cupio parere p̃fectibus / ne forte ſicut imp̃cob⁹ ita
⁊ indign⁹ laudator inueniar. p̃fecto cū nec ſanctitas nec faciūdia
ſubpeditet vt beatā ⁊ glorioſam ṽginem digne laudare queam.
Item ad quid aque p̃auxilium mau adōā? ad quid modicū la-
pillum mōdi adiiciā? Sed certe cū maria diuinis ⁊ angelicis lau-
dibus nūmū magnificata ſit: quid noſtra quid p̃cipue mea par-
uitas eius laudibus adiicere poſſit? Demq̃ beatus Jeronimus
de ipſa loquens ait. vt verum fatear quicquid humanis dici p̃-
teſt verbis minus a laude celi eſt / quōm diuinis ⁊ angelicis ē ex-
cellentius predicata ⁊ laudata preconijs. a p̃phetis quidē pro-
nūdata: a patuarchis figuris ⁊ emigmatibus preſignata: ab e-
uangelis tis exhibita ⁊ monſtrata: ab angelis venerabiliter atq̃
officioſiſſime ſalutata. Nec omnia diligenter penſate. p̃ium lecto-
rem / p̃iumq̃ auditorem mouere debent merito / vt ignoſcat mi-
hi quicquid inſufficientie / quicquid imp̃euntie ei occurrerit in hoc
ſcripto. Quomodo enim ego tam inſufficiens cedere valerem ea
que tante virginis laudibus digna: tanteq̃ virginis zelatorib⁹
forent. cum in his ille tantus zelator eius ⁊ laudator beatus Be-
rnhardus coarctetur. ait enim ſic. Non eſt quod me delectet ma-
gis q̃ de gloua virginis matris habere ſermonem. Et cauſam
huius ſubiungens ait. Tanto eam affectu deuoticis amplectun-
tur / honozant / ſuſcipiunt vt dignum eſt vniuerſi: vt licet de ea lo-
qui geſtiant omnes quicquid dicitur de indiſcibili eo ipſe quo di-
ci potuerit minus gratum ſit / minus placeat / minus acceptetur.
Mortatur tamen ⁊ conſolatur me beatus Jeronimus dicens.
Et ſi ad hoc nemo inuenitur ydoneus / votis tamen omnibus ceſ-
ſare non debet quilibet peccator a laudibus. Beatus etiam Au-
guſtinus loquens quomodo dei filius matris ſue fecunditatem ve-
niendo attulit / et integritatem nſcendo nō abſtulit / poſt pauca
ſic intulit dicens. Quantum quippe donum dei nec ſau poſſumus /
ad eius enarrandam magnitudinem par uuli. et tamen lauda-
re cōpellimur / ne tacēdo inaneam⁹ ingrati. Et certe vidua pau-
percula que duo era minuta deo gratiſſima obtulit / nō propter hoc
vt offerre debuit: quia magis offerre non valuit. Idm̃ eſt q̃
ego pauper ingemio / imo pauperumus tam ſcientia q̃ eloquentia
hoc exiguum donum / hoc pauperculum ſcriptum / ad honorem
tante regine offerre preſumpſi.

ut in ipso tanq̃ in quodam obscuro speculo simpliciores eiusdē regine amatores / qualis ⁊ quanta sit saltem tenuiter speculentur. Et quia idē scriptum ad instar rudis speculi aliquantū representatiū est vite et gratie ⁊ glorie marie: ideo nō incōueniēter appellauit potest speculum marie. Eya ergo benignissima donna mea maria illud exigū munus quod dat tibi paup̃ amicus accipito placite. Te enim cum hoc munusculo / te cum hoc opusculo salutationis tue saluto. te genibus flexis: te capite inclinato: te corde ⁊ ore saluto: salutemq; dico Ave maria ⁊ cetera.

Ave maria gratia plena dñs tecum / benedicta tu in mulierib⁹ ⁊ bñdictus fruct⁹ ventus tui. Audi dulcissima virgo maria: audi noua: audi mira. Audi filia ⁊ uide ⁊ inclina aurē tuam. Audi gabrielez nūcū illum gloriosum. Audi fecundatōis tue modum miraculo sum. inclina aurez tuam ad consensum fructuosum: audi certe qđ a deo patre tibi annūciabitur. uide quomodo filius dei ex te incarnabitur. Inclina aurez spiritui sancto qui intra te opabitur. Quia ergo habes aurea audiendi audi. ⁊ in principio audiendoz audi inauditam hanc salutatz Ave maria. Hoc nomen maria non a gabriele sed a filij deuotione ⁊ spūs sancti inspiratōe interpositum est. Ultima quoq; clausula uidelicet fructus ventus tui. nō a gabriele salutante edita. sed ab elisabeth pphetante addita est. Dicamus ergo singuli / dicam⁹ vniuersi Ave maria ⁊c. O vere gratiosa ⁊ venerabilis. O vere gloriosa ⁊ admirabilis salutatō. ut ait Beda. quanto humane cōsuetudini inaudita: tāto marie dignitati est congrua. In hac dulcissima salutatōe quinq; dulcissime sententie ordinantur: in quibus quinq; dulcissime commendatōes siue laudes ṽginis insinuant. O vere dulcis insinuatō. insinuatur namq; i his qđ purissima qđ plenissima qđ tutissima qđ dignissima qđ utilissima fuerit uirgo beata maria. purissima in quā ppter culpę carentiā. plenissima ppter gratie affluentiam. tutissima ppter diuinam p̃sentiam. dignissima ppter persone sue reuerentiam. utilissima ppter prolis sue excellentiam. Quā purissima per culpę carentiam fuit maria bene insinuatur cum dicitur Ave. Recte namq; ei dicitur a de: que ab omni de culpę immunissima fuit. sicut utiq; matri dei decuit. Anselmo teste qui ait. Decebat ut hominis illius conceptio de matre purissima fieret. ut ea puritate qua maior sub deo nequit intelligi / uirgo illa miteret. cui deus pater vnicū filium quē de corde suo equales sibi genuit tūc dare disponebat / ut esset vus atq; idē dei ⁊ hominis filius

Item q̄ plenissima p̄ gratie affluentia fuit maria bñ insinuat̄
cū dicit̄ grā plena. vere plena & plusq̄ plena sicut testat̄ Ansel.
deuotissime exclamās & dicēs. o femia plena & sup̄plena grā. &
cui⁹ plenitudinis exūdantia resp̄sa sic reuiuiscit oīs creat̄a. Itē
q̄ tuissima p̄ diuinā p̄sentiā fuit maria bñ insinuat̄ cū dī. dñs
tecū. Merito dñō p̄sente / dñō secū exñte maria sp̄alit̄ tutissima
est. q̄a dñs pater dñs fili⁹ dñs spūssand⁹ sic secū ē q̄ ip̄a ei sp̄a
liter familiarissima ē. sicut patet p̄ beatū Bern. q̄ sic dicit. Nec
tantū dñs fili⁹ tecū quē carne tua inuisti / s; & dñs spūssand⁹.
& q̄ concipis. et dñs pater q̄ genuit quē cōcipis. Itē q̄ dignissi
ma p̄pter p̄sone sue reuerentiā fuit ma. bñ insinuat̄ cū dī. bñdi
da tu i mu. Nequaquā enī p̄sona ei⁹ posset n̄ esse dignissima q̄ tā
ta bñdictōe ē reuerēdissima. Nō itē stupens & exclamās dicit
anshel. O v̄go bñdicta & sup̄bñdicta p̄ cū bñdictōz bñdict̄ omīs
creat̄a nō solū a creatore s; creator a creat̄a. Itē q̄ vtilissima p̄
p̄lis sue excellentiā fuit maria bñ insinuat̄ cū dī. & bñdict⁹ fru
v̄. tui. Ad saluandū nāq̄ mundū p̄ hoc vtilissima fuit q̄ ip̄a fru
ctū salutis excellētissimū & potētissimū genuit. ideo idē deuot⁹ ei⁹
anshel. ait Per fecunditatē dñā m̄mūdus peccator ē iustificat⁹
damnat⁹ saluat⁹ & exul reduc⁹. part⁹ enī tu⁹ dñā mōm capti
uū redemit / egrū sanauit / mortuū suscitauit. Vidētis caussumi er
go quō maria p̄pter culpe carentiā & immunitatē merito p̄ aue salu
tat̄. p̄pter grē affluentia & immēsitatē merito grā plēa m̄mora
p̄pter diuinā p̄ntia & familiaritatē merito dñs secū insinuat̄. p̄
pter p̄sone sue reuerentiā & dignitatē merito bñdicta i mu. nun
diatur. p̄pter p̄olis sue excellentiā & vtilitatē merito benedictus
fru. v̄. sui p̄clamat̄. De his aut̄ singulis s̄m ordinem videamus

MA De maria &c. Verbum bonū & suaue p̄sonem⁹ illud aue
quo initiata est nostra redemptio ab eterno &c. Perso
nem⁹ inq̄ singuli. p̄sonem⁹ deuotissime vniuersi dicētēs
Aue maria aue & aue & iterum aue & milies aue. Ecce caussumi
sicut sup̄radictū est sanctissima virgo maria propter omnimodā
culpe carentiā & immunitatē. p̄pter omnimodā vite innocentia /
& puritatē merito ei in p̄ncipio salutatoris aue dicit̄. Aue vtiq̄
& absq̄ &c. Considerandū aut̄ est q̄ triplex ē &c a quo imm̄nissi
ma fuit ista cui dictū est aue. Est aut̄ &c culpe. &c miserie & &c ie
henne. Est aut̄ &c culpe actualis. &c miserie originalis. &c pene ie
hennalis. De his tribus &c non incongrue intelligimus quod in
Apoc. viij. legim⁹. Audiui inq̄ iohes vocē vni⁹ aq̄le volātis p̄
mediū celū dicentis voce magna. &c &c &c habitantibus in terra

Sed ecce quolibet istorum tuum ve multiplicat huius per tua ve. ut
 sic simul sint noue ve: contra que marie recte dicit aue. Nam tam
 culpe / tua miserie / tua gehene sunt ve. per quorum carentia ipsa me-
 rito saluat per aue. Primo igitur causissimi considerandum est quod tri-
 plex est ve culpe: uicque ve culpe cordis / ve culpe oris / ve culpe ope-
 ris. De his tribus etiam ve dici potest ve ve ve habitantibus in terra.
 Ve ergo peccatoribus per culpa cordis sicut dicit in Esaia .xxix.
 Ve qui profundi estis corde ut a domino abscondatis consiliis etc.
 Ve certe profundis corde ad malum. quia profunda corda malorum
 sunt. profunda sentine dyabolorum / et profunda sepulcra plena fetori-
 bus viderunt. Ve ergo eis sicut dicit Math. xxij. Ve vobis scri-
 be et pharisei hypocrite: quia similes estis sepulcris dealbatis / que for-
 us apparent hominibus speciosa / intus autem plena sunt ossibus
 mortuorum et omni spurcia. O quam longe ab isto ve fuit innocentis-
 simum cor marie. teste bernardus. qui ait. primum delictum maria non habuit
 et ab innocentissimo corde eius et penitentia longe fuit. Non ergo cor
 marie penitere debuit. cum nunquam dignum aliquid penitentiae admisit.
 Ideo quod mundissimum cor eius non fuit sentina dyaboli: non fuit se-
 pulcrum vicii imo fuit ortus et paradysus spiritus sancti. Iuxta id
 Cant. iij. Ortus conclusus soror mea sponsa. Ortus ut ait Jero-
 nymus. ortus deliciarum in quo consita sunt vniuersa florum genera et
 odoramenta virtutum. Quia ergo maria tam longe fuit ideo merito ei
 dictum est aue. Item ve peccatoribus per culpa oris. sicut dicit Esa-
 i. v. Ve qui dicitis malum bonum et bonum malum. ve his et ve omnibus qui
 ore peccant. sicut in ps. dicit. Venenum aspidum sub labiis eorum. O
 quam longe ab isto ve fuit sanctissimum os marie. unde beatus Ambrosius dicit
 Nihil toruum in oculis marie. nihil in vobis peccatorum. nihil in actu ve
 recundum fuit. In ore igitur marie non fuit fel et venenum dyaboli: sed
 mel et lac spiritus sancti. iuxta id Cant. iij. Gaudivium distillas labia tua
 s. mel et lac sub lingua tua. Nonne maria mundissimum lac habuit
 sub lingua quando castissimum illud verbum dixit. quomodo fiet istud. non-
 ne etiam maria dulcissimum mel sub lingua habuit quando mellifluum illud
 verbum dixit. ecce ancilla domini. Quia ergo a maria tam longe fuit oris
 ve. ideo merito dictum est ei aue. Item ve peccatoribus per culpa operis
 sicut dicit Eccli. ij. Ve duplici corde et labiis sceleratis et mani-
 bus male facientibus. ve duplici corde per culpa cordis. ve labiis scele-
 ratis per culpa oris. ve manibus male facientibus per culpa operis. O
 quam longe a tali ve fuit omne opus et omnis vita marie. propter quod bernardus
 ait Decuit reginam virginum singulare privilegium sanctitatis absque
 omni peccato ducere vitam: ut dum peccati mortis parceret promptores

munus vite & iusticie omnib⁹ oblineret. Nota nec corde nec ore
nec ope maculam peccati habuit nec cōtraxit. ut vere ei domin⁹
dicere posset. Nota pulchra es amica mea & macula nō est in te.
Sic ergo innocentissima & sanctissima matua corde fuit absq; ve
ore absq; ve / ope absq; ve. & ideo ei dictū ē aue. Secūdo cauissim⁹
considerandum est q; matua immunis fuit non solum a tuptia ve
culpe actualis / sed etiam a tuptia ve ouginalis miserie. videlicet
a ve miserie nascentium / a ve miserie parientium / a ve miserie mo
uentium. Ve miserie nascentium est ve fomtis nascentium infir
mantis. et ve miserie parientium est ve dolous parentes crudan
tis / ve miserie morientium est ve resolutionis morientes in dnea
rantis. De his tribus ve did potest ve ve ve habitantibus in ter
ra. Ve ergo miserie nascentium est ve fomtis nobis innati / quo
fm ouginalem corruptionem tam infirmi ad bonum et tam pmi
ad malum fumus / q; quilibet cum fomte natus / quilibet per fomi
tem infirmus et plagatus dicere potest illud Jeremie .x. ve mi
hi super contritione mea pessima plaga mea. Ego autē dixi pla
ne hec infirmitas mea est & ego portabo illam. Sed heu non solū
inest nascentibus ve infirmitatis & miserie adultos ad peccatuz in
climantis / sed etiam ve feditatis & culpe paruulos ad iram obligā
tis. De qua apostolus ait. Omnes nascimur filij ire. O q; immu
nis ab isto ve nascentium fuit sanctissima natiuitas marie. que nō
solum ab ouginali culpa sed etiaz a fomtis miseria inquantū ad
peccatum ductiuus erat sic liberata creditur p sanctificationez in
utero ut nunq; ad peccatum inclinata fuerit in hoc mundo. teste
Bernharo qui ait. Puto q; copiosior gratia sanctificationis in
ipsam descendit / que non solum ortum eius sanctificauit / sed et
am vitam cinceps ab omni peccato custodierit immunē. Quia
ergo natiuitas matue tam longe fuit ab isto ve. ideo merito ei di
ctum est aue. Item ve miserie parientium est illud ouginalis ma
ledictionis ve. de quo dictum est Eue In dolore paries filios &c
De hoc ve pleu s; pregnantibus did potest generaliter / quod
dominus de quibusdam pregnantibus didt spcialiter Mathei .x
xv. Ve autez pregnātib⁹ & nutuentibus in illis dieb⁹. O q; im
munis ab isto ve fuit pregnans & pariens uterus matue. Mug
stimo teste qui ait. O q; beata mater ista est q; sine cōtaminatōne
concepit. et sine dolore pepit medicinam. Quia ergo matua tam
longe fuit ab isto parientium ve / ideo merito dictum est ei Aur.

Item miserie ve morientiu est ve inaneratois / qđ homini inflis-
cūm est qñ peccanti dictū est . puluis es ⁊ in puluerē reuerteris
Vnde tam de ve morientium qđ de ve nascentium bene intelligi po-
test quod dicitur Ecclesiastici . xi . Ve vobis viri impij qui dereli-
quistis legem domini altissimi . Et si nati fueritis / in maledictione
nascemini . et si mortui fueritis in maledictione pars vestra erit .
Certe tam pij qđ impij nascuntur in maledictione fornicis . ⁊ mor-
tui erunt in maledictione pulueris . ⁊ tamen solis impijs ve vtu-
usq; maledictionis non inconuenienter hic inculcatur : eoq; ipsis
⁊ fomes periculosior et inaneratio odiosior esse videatur . Vem
qđ iniustis miseria fornicis noauior et memoua inaneratois as-
mauor est qđ iustis . O qđ longe ab isto inaneratois ve fuit vt
credimus corpus maue sanctissimum . hoc enim corpus est archa
sanctissima dei quam deuit non putrefieuit . sed admiscuit filij sui an-
te omnem putrefactionem suscitauit . Vnde tam de filio quam de
matre notabiliter ait propheta . Surge domine in requiem tuā
tu ⁊ archa sanctificationis tue . Vnde archa de lignis imputubi-
libus facta est : quia caro matie nequa qđ vt credimus putrefa-
cta est . Ideo qđ bene beatus Augustinus ait . Quam preclarū the-
saurum dignius est celum seruare qđ terram : tantamq; integri-
tatem meuto incorruptibilitas / non putredinis vlla resolutio se-
quitur . Si ergo maue eo modo quo dictū est longe fuit a na-
scentium ve . longe fuit a pauentium ve . longe fuit a morienduz
ve : ⁊ ideo merito ei dictū est aue . Tercio caussimi confide-
randum est qđ Maue immunis fuit non solum a triplid ve culpe
actualis : nō solum a triplid ve miserie originalis : sed etiam a tu-
plid pena gehennalis . Vnde duplex ve consistit in penarum ma-
gitudine / multitudine / longieudine . Ve ergo damnatis pauiter
⁊ damnandis . ve inq; propter magnitudinem . ve propter mul-
titudinem : ve propter longitudinem tormentorum . Ve his et-
iam tubus ve didi potest . ve ve ve habitantibus in terra . Ve er-
go gehenne consistit in penarum magnitudine . Ve hoc bene didi-
tur Ezechielis . xxiiiij . Ve ciuitati sanguinum cuius ego grandē
faciam pira . Ciuitas sanguinum est collectio impioꝝ . cuius grā-
dis erit pira in grandi concrematione damnatorum . O qđ lon-
ge ab isto ve grandi magnitudinis pene fuit grandis magnitudo
gratie ⁊ glorie maue : cui contra grandem damnandorum penaz
infernorum / etiam deus preparauerat grandem gloriam in celo
vt sicut fuit grandis in meuto : ita etiam grandis esset in pmo :

Unde ipsa est tronus ille grandis de quo dicitur .iij. Regū. x. fe-
cit rex Salomon thronum de ebore grandem. Thronus vero sa-
lomonis est maria / grandis oīo in gratia et in gloria : propter
quod bene beatus Berñ. ait . Quantum gratie maria in teris
accepta est pre ceteris / tantum in celis obtinuit glorie singularis
Quia ergo maria taz longissime fuit ab isto ve : ideo ei merito di-
ctum est aue. Item ve iehenne consistit non solum in pene magni-
tudine sed etiam in penarum multitudine. Unde Esaie . iij. dicit .
De anime eorum quia reddita sunt eis mala . Pluraliter dicit
mala quia plura : immo plura mala malis redduntur in gehen-
na . O q̄ longe ab isto ve multitudinis tormētorum fuit ī maria
multitudo meutorum ⁊ premoꝝ . cui contra multa damnatorū
mala in inferno iam deus preparauerat multa bona in celo : ita
vt nullus angelus nullus sanctorum ei equari possit in multitudi-
ne ⁊ congregatōne benoꝝ celestium . iuxta illud puerbioꝝ . xxxi
Multe filie congregauerūt diuitias tu sola supgressa es vniuersas .
Si filias istas intelligamus sanctas animas vel intelligenti-
as angelicas : nunquid non supgressa est diuitias virginum / con-
fessorum / martirum / apostolorum / prophetarum / patriarcharum / ange-
lorum : cum ipsa sit primitiua virginum / speculum confessorum /
rosa martirum / registrum apostolorum . oraculum prophetarum / filia
patriarcharum / regina angelorum . Quid enī de diuitijs omnium horū
defuit . Hieronimus enim ait . Mariam si diligentius aspicias ni-
hil virtutis est nihil speciositatis / nihil cādoris et glorie quod ex
ea non resplendeat . Quia ergo maria tam longissima fuit a pre-
dicto ve iehenne ideo merito ei dictum est aue . Item ve iehenne
non solum magnitudine / non solū in multitudine sed etiam in lō-
gitudine siue perpetuitate penarum cōsistit . Nō in canonica iude
dicitur . De illis qui via chayn abierunt / ⁊ errore balaam merce
de effusi sunt . ⁊ contradictione chore perierunt . Et post pauca se-
quitur . Quibus pcella tenebrarum conseruata est in eternū . No-
ta q̄ dicit in eternum / et pensa quanta sit illa penarum et tenebra-
rum longitudo que finem non accipit in eternum . O q̄ longissi-
me ab isto longissimo iehenne ve fuit longitudo glorie marie : cui
contra eternas tenebras in inferno / iam dominus preparauerat
eternam lucem in celo . vt sicut anima peccatrix sedes dyaboli est
mirabiliter tenebrosa in eternū . ita maria mediatrix sedes xpī mi-
rabiliter luminosa est in eternum . iuxta illud ps̄ . Thronus eius
sicut sol in conspectu meo . ⁊ sicut luna p̄ in eternum . Sic ergo

beatissima virgo maria longe fuit a tuplid & iehenne: imo longe
fuit a predictis nouem & ideo merito ei dictum est aue. Nos
ergo carissimi omnes ei dicemus aue. omnesq; oremus vt ppter
suum dulcissimum aue nos oret liberari ab omni & Per dominū
hiesum xpm filium tuum &c.

Maria. Hoc nomen sicut dictum est supra non
angelus sed deuotio fidelium interposuit. De hoc be
atus euangelista Lucas signanter ait. Nomen v
gis maria. Hoc nomen sanctissimum / nomen di
gnissimum tam sanctissime q̃ dulcissime virgini tam dignissime v
gini conuenientissime est impositum. Maria enim amarum mare /
maria stella maris / & maria illuminata vel illuminatrix / maria do
mina interpretatur. Maria autem est mare amarum demonibus
& stella maris hominibus / & illuminata vel illuminatrix angelis
spiritibus / domina creaturis omnibus. Maria inq; demonibus ē
mare amarum spiritualiter. & maria hominibus est stella maris
officialiter. & maria angelis illuminatrix est eternaliter. & maria
creaturis omnibus est domina vniuersaliter. Considerandum er
go est q̃ maria interpretatur amarum mare. hoc optime ei com
petit contra dyabolum. Sed nota quomodo maria sit mare / et
quomodo sit amara / et quomodo simul sit amarum mare. Ma
ria est mare gratia affluendo. & maria est amara filio compatiendo:
& maria est amarum mare dyabolum submergendo. Maria
vtq; est mare per affluentiam spiritus sancti repletionem. Ma
ria est amara per affligentiam filij sui passionem. Maria est mare
amarum per submergentem dyabolum suffocationem. Primo
considera causissime q̃ maria dicitur mare propter affluentiam et
copiam gratiarum. Vnde scriptum est Ecclesiastici. primo. Om
nia flumina intrant mare. Flumina sunt causmata spiritus sancti.
Vnde Johannis. vij. Qui credit in me / sicut dicit scriptura
de ventre flumina eius fluent aque viue. Hoc autem dixit de spi
ritu quem accepturi erant credentes in eum. Omnia ergo flumi
na intrant in mare. dum omnia causmata sanctorum intrant in
mariam. Glumen enim gratie angelorum intrat in mariam. et
flumen gratie patriarcharum et prophetarum intrat in mariam
& flumen gratie apostolorum intrat in mariam. & flumen gratie
martirū intrat in mariā. & flumen gratie cōfessorū intrat in mariā.

Glumen gratie virginum intrat in mariam. Omnia flumina in-
trant in mare: id est omnes gratie intrant in mariam. Unde ipsa
optime dicere potest illud Eccli. xliij. In me omnis gratia vie
et veritatis. et in me omnis spes vite et virtutis. Quid mirum si
omnis gratia in maria confluit: et per quam tanta gratia ad om-
nes deflavit. Mit enim beatus Augustinus. gratia es plena ma-
riam quam apud dominum inuenisti. et hanc per totum mundum dif-
fundere meruisti. Secundo considera carissime quod maria in pas-
sione filij sui valde amara fuit quando suam ipsius animam gla-
rius pertransiuit. Unde ipsa bene potuit dicere illud Ruth primo
Non vocetis me noemy id est pulchram: sed vocate me mara id
est amaram: quia valde me amaritudine repleuit omnipotens.
Amara fuit noemy: quia duo filij sui fuerunt mortui. Noemy
pulchra et amara signat mariam. pulchram quidem per spiritus san-
cti sanctificationem: amaram vero per filij sui passionem. Duo au-
tem filij marie sunt homo deus et homo purus. vnius enim corpo-
raliter alterius spiritualiter mater est maria. Unde beatus bern-
ardus ait. Tu mater regis. tu mater exulis. tu mater dei. tu mater iu-
dicis: et tu mater dei et hominis. cum mater sis vtriusque discordia-
m inter filios tuos nequis sustinere. Ideo exclamans Anselmus
ait. O beata fiducia: o tutum refugium mater dei et mater nostra
Isti duo filij marie ambo mortui fuerunt in passione: vnus cor-
pore alius mente. vnus crudis acerbitate: alter mentis infidelitate
Et ideo viscera marie valde repleta fuerunt amaritudine. sicut
Augustinus testatur dicens. Illa inquit pia mater immensi do-
lore iubilans peccata delicta contundens. et ita ipsius viscera om-
niaque membra fatigauerat: ut incessu deficiens vix peruenire pos-
tuisset ad christi funus. Vides modo quomodo maria sit mater spi-
ritus sancti: Vides secundo quomodo ipsa sit amara pro morte filij
sui. Tercio considera carissime quod maria est mare amarum dy-
abolo et angelis eius per ipsas oppressis: quemadmodum mare ru-
brum amarum fuit egyptijs in ipso submersis. de quibus in Exo-
do. xv. Reduxit super eos dominus aquas maris. O quam amarum
et timendum est hoc mare egyptijs. O quam amara et timenda est hec
Maria demonibus. Unde beatus Bernardus. Nos sic timent
hostes visibiles qualis castrum multitudinem copiosam: sicut a-
etere potestates marie vocabulum patrodinium et exemplum. flu-
unt et pereunt sicut cetera a facie ignis: ubicunque inueniant. crebra
huius nominis recordationem: deuotam inuocationem: sollicitam

imitationem. Sic ergo vides carissime quomodo maria est mare
per affluentiam sue repletionis. quomodo maria est mare per ve
hementiam dominice passionis. & quomodo maria est mare ama
rum per potentiam dyabolice submersionis. Consequenter confi
derandum q̄ maria interpretatur stella maris. Hoc optime cō
uenit marie que gerit officium stelle maris. Legitur enim & ve
rum est q̄ nautarum mos est ut cum in aliquam terram nauiga
re disponunt / vnum sydus eligunt / cuius signo lucem radiante
in eam quam desiderant partem possint sine errore adduci. Tale
certe officium est stelle nostre Marie. que nauigantes per mare
mundi in nauī innocentie vel penitentie dirigit ad litus celestis pa
trie. Propter hoc bene innocentius ait sic. Quibus auxilijs pos
unt naues inter tot pericula pertransire vsq̄ ad litus patrie.
Certe inquit per duo scilicet per lignum et stellam / id est per fi
dem crudis et per virtutem lucis quam peperit nobis stella ma
ria maris. Bene autem Maria stelle maris comparatur ppter
puritatem / propter radiositatem / propter utilitatem. Maria e
nim est stella purissima: stella radiosissima. stella utilissima. Ma
ria est stella purissima purissime viuendo. & maria est stella ra
diosissima radium eternum pariendo. Maria est stella utilissima
ad litus patrie dirigendo. Primo ergo considera carissime q̄
maria est stella purissima sine peccato purissime viuendo. Unde
dicitur potest illud Sapientie. vij. Est enim hec speciosior sole & su
per omnem dispositionem stellarum ludi comparata inuenitur pu
rior. Quidam legunt hic prius: quidam purior. vtrunq̄ vero
stelle nostre competit. Maria enim prius id est potior siue dignio
r. maria etiam purior est sole & stellis & luce. quia tam dignita
te q̄ puritate solem & stellas et omnem lucem superat corporale
imo etiam spirituale id est angelicam creaturam. De qua dicit
Genesis pmo. Diuisit lucem a tenebris id est angelos stantes a
cadentibus. Hac utiq̄ luce angelica prius & purior est maria.
Prius dignitate & purior sanctitate. Unde Anselm⁹ exclamās
ait. O benedicta super mulieres que angelos vincis puritate: san
ctos superas pietate. Vides modo quomodo maria sit stella pu
rissima purissime viuendo. Secūdo considera carissime q̄ maria
est stella radiosissima radium eternum emittendo / dei filium pari
endo Ipsa enim est stella de qua dicitur Numeri vicesimoq̄rto
Orietur stella ex iacob / et consurget virgo de israhel & cetera.

Virga ista est dei filius q̄ stelle nostre marie ē radius. Radius
vtriusq̄ de quo cantat̄. sicut fidus radiū &c. De quo etiā beat⁹ bern⁹
ait. Nec fidu radi⁹ suū minuit clauitatem nec virgini filius suaz
virginitatem. O vere beatissima. o vere radiofissima stella ma-
cuius radius non solū mundum imo etiā celū: & non solū celū
imo etiā infernum penetrat. sicut beatus Bern⁹. scribens ait.
Ipsa est preclara & eximia stella ex iacob orta: cuius radi⁹ vni-
uersum orbem illuminat: cuius splendor etiā in sup̄mis prefulget
& inferos penetrat. Vides modo quomodo maria sit stella puris-
sima purissime viuēdo. vides scđo quomodo maria sit stella ra-
diofissima filium dei pauendo. Tercio considera cauissime q̄
maria est stella vtilissima nos ad patriam celestem dirigendo. imo
ducendo nos per mare huius seculi ad gratiam filij sui / tanquam
ad portum paradisi. Unde ipsa est stella illa clauissime fulgens:
tres magos ad xp̄m rectissime ducens. Maria certe est stella / q̄
in fluctibus presentis vite valde est necessaria. Unde Bernhar-
dus. Ne auertas oculos tuos a fulgore huius syderis si non vis
obruī procellis. Idem. Si insurgunt venti temptationum: si in-
curus scopulos tribulationum respice stellam voca mariam. I-
gitur cauissime ne in mari huius mundi demergaris / stellam se-
quaris mariam imiteris. Securissimum enim est ipsam sequi-
sicut idem beatus Bernhardus testatur dicens. Ipsam sequens
non deuias. ipsam rogans non desperas. ipsam cogitans non er-
ras. ipsa tenente non corruis. ipsa protegente non metuis. ipsa
duce non fatigaus. ipsa propicia puenis. et sic in temetipso ex-
perius q̄ merito dictum sit. & nomen virginis maria. Sic ergo
vides quomodo maria est stella purissima a peccato. stella radi-
ofissima in filio. stella vtilissima in mundo. His visis consideran-
dum est q̄ maria etiā interpretatur illuminata vel illuminatux.
hoc similiter competit tante virgini que mirabiliter illuminata ē
p̄ presentiam domini. iuxta id Apoc. xviij. Vidi angelum aliūq̄
descendentē de celo habentē potestatem magnā & terra illumina-
ta est a gloria eius. filius dei ē angelus magni cōsiliij. Terra vo-
a gloria dei illuminata ē maria: que sicut illuminata fuit a gratia
eius in mūdo: ita nunc illuminata est a gloria ei⁹ in celo. vt sic il-
luminata fieret illuminatux in mōdo & i celo. ppter qđ cōsideran-
dū est q̄ maria illuminata illuminatux ē p̄ exēpla p̄ bñficia p̄ pre-
mia. Illuminatux p̄ exēpla vite sue. illuminatux p̄ bñficia mie sue
illuminatux ē ma. p̄ p̄mia glorie sue. Primo ergo considera ca-
uissime q̄ maria ē illuminatux plurimoz p̄ exēpla iudicissime vite

sue. Ipsa est cuius vita gloriosa lucē dedit seculo. ipsa est cuius
vita inclita cūctas illustrat ecclesias. Ipsa oīs est lucerna ecclie
ad hoc illuminata a deo ut p̄ ipsam extra tenebras mūdi illumina-
retur ecclesia. Oret ergo ecclesia: oret fidelis anīa ⁊ dicat. quōd
tu illuminas lucer. m. dōie d. m. il. te. m. Adāc v̄ere lucernā dñs
illuminavit plenissime. ⁊ p̄ hāc tenebras anīaz nrāz illuminatōz
fugat ⁊ fugavit. Ad hoc bñ sentiēs Bern. ait. O maria tu v̄tutū
tibi moitat magnificis exēplis ad imitatōz tui nos puocas. sic
q̄ noctē nostrā illuminas. q̄ enī vias tuas infestat⁹ fuerit n̄ am-
bulat ī te. s̄ habz lucē vite. Vides mō quō maria ē illuminatx mū-
di p̄ exēpla ludicissime vite sue. Secūdo cōsidera causissime q̄ ma-
ria est illuminatx p̄ bñfida ludicissime mīe sue p̄ qm multi ī nocte h⁹
seclī illuminati sūt spūalit. sicut qñq̄ filij israel p̄ columnā ignis
illuminati fuerūt corpālit. iuxta illud ps̄. adduxit eos ī nube ⁊ c.
Maria nobis ē colūna nubis / q̄a tanq̄ nubes p̄tegit ab estu diui-
ne moignatōis / p̄tegit etiā ab estu dyabolice tempratōis. sicut
itez dicit ī ps̄. expandit nubē ⁊ c. Maria quoq̄ colūna ignis ē /
illuminās nos / imo illuminās mōm multis mīe sue bñficijs. Quid
nos misit nos obtenebrati qd ī nocte hui⁹ seculi facerem⁹ / si tā
ludicā lucernam / si tā luminosam columnam nō haberemus. quid
enī tot⁹ mūdus valeret si solē nō haberet. Propter hoc bene
beatus Bern. ait. Tolle corp⁹ hoc solare qd illuminat mundū /
vbi dies. tolle mariā hanc maris stellā / quid nisi caligo inuoluent
vmbra mortis ac densissime tenebre relinquant. Vides mō quō
maria ē illuminatx p̄ ludicissimā vitā. vides scđo quō maria ē illu-
minatx p̄ ludicissimā mīaz suā. Tercio cōsidera causissime q̄
maria etiā est illuminatx p̄ ludicissimā gloriā suā / q̄ p̄ omīa il-
luminat celū sicut sol mundū iuxta eccli. xliij. Sol illuminās per
omīa respexit. ⁊ gloria dñi plenū est op⁹ eius. Sol illuminās ē
maria q̄ est pulcra ut luna ele. ut sol. pulcra p̄ grāz / electa ut sol
p̄ gloriā. Gloria enī dñi plenū est op⁹ ei⁹. Op⁹ dñi excellētissi-
mū ē maria. hoc op⁹ sicut plenū fuit grā dñi ī mōdo / sic plenū ē
gloria dñi ī celo. Sic ergo illuminās maria ī gloria sua rutilat
p̄ omīa respicit / q̄a p̄ omēs angelos ⁊ p̄ omēs sctōs glorie sue il-
luminatōz extēdit Quid mīz si marie pñtia totū illuminat celū / q̄
etiā totū illustrat mōm. Mit enī bern. marie pñtia tot⁹ illustrat
orbis. ⁊ ipsa iā celestis priā clau⁹ rutilat v̄ginee lāpadis irradia-
ta fulgore. Sic ergo vides quō maria illuminatx ē p̄ vitā suā lu-
dicissimā. quō illuminatrix p̄ gloriam suā fulgidissimam est ma-
ria. Post p̄dicta omīa considerandū est q̄ maria int̄pretat̄ oīa

Idoc quoq; optime competit tante impatui/que reuera domi-
na est celestium/terrestium & infernoꝝ. Domina inq; angeloꝝ
dñā hominum/dñā demonū. dñā vñsq; in celo/dñā in mūdo/ do-
mina in inferno. Primo cōsidera carissime q; maria est dñā
angeloꝝ. ip̄a enim signata est in dñā hēster regina: & qua legit
q; sup vnam famulam suā delidose imitebat. altera aut famulaꝝ
sequebatur dñāz/ & fluentia in humum vestimēta sustentās. Per
dñā hēster reginam intellige mariā regināz. due famule quāz
dñā est regina maria sunt angelica & humana creatura. O quā-
tum gaudendū est nobis miseris hominib⁹ q; angeli dñm & dñā
habent ex hominibus. Deusissime enī angeloꝝ dñā est maria. vñ
Aug⁹ ipsam alloquens ait. Si te celum vocem altior es. si ma-
trem gentiū dicam precedis. si dñā angeloꝝ nōinem p omia
esse comprobabis. si formam dei appellem digna existis. Mīna
vero humana est famula que dñā suam mariā sequitur in mū-
do/sequitur certe colligens vestimēta domine/ scz colligens vir-
tutes & exempla marie. Intelligentia vero angelica est famula/
sup quam dñā sua maria imitatur in celo. Imitatur certe tanq;
familiarissima se angelis sodando. imitit etiaz tanq; delicatissima
in angelis delidando. imitatur quoq; tanq; plenissima se cum sua
plenitudine angelis cōmunicando. imitit insup tanq; potentissi-
ma angelis impando. Omnib⁹ enim angelis maria imitatur suo
imperio. Unde Aug⁹ ait. Michael dux & princeps militie cele-
stis cum omnibus spiritibus administratoꝝ tuis virgo parat
pceptis/in defendendis in corpe & in suscipiendis & corpe anima-
bus fidelium: specialiter tibi dñā & die ac nocte se tibi cōmendatū
Vides modo quomō maria est dñā angeloꝝ in celo. Secūdo
considera carissime q; maria est dñā hominum in mundo. De hac
domina in ps. dicit Sicut oculi ancille ī ma. &c. Nulla domine
marie est quelibet anima fidelis: immo etiam ecclesia vniuersalis
Oculi hui⁹ ancille in manibus dñe sue semp debent esse. qā oculi
eccleie/ oculi omniū nostꝝ ad man⁹ marie sp dñt respicere: vt per
man⁹ eius aliqd boni accipiam⁹. & p manus ei⁹ qcquid boni agi-
mus dño offeram⁹. Per man⁹ enī hui⁹ dñe habemus qcquid bo-
ni possumus. testate bñ Berñ. q ait. Nihil nos dñ⁹ habere vo-
luit qd marie man⁹ nō transiret. Per man⁹ q; hui⁹ dñe offerre
deo debemus qcqd boni egerim⁹. quēadmodū beat⁹ Berñ. hor-
tat dicēs. modicū illud qd offerre desideras gratissimis illis & oī
acceptōe dignissimis marie manib⁹ tradere cura: si nō vis susti-
nere repullaz. Vñ nobis carissimi bñ nob q; talē dñāz habemus

q̄ man⁹ tā liberales habz ad nos / ⁊ tā p̄potēs ē apud filiū sup nos
ut secum ad ip̄az cōfugere possim⁹ oēs nos. vñ deuotissim⁹ Anselm⁹ ait. Dñā magna cui grās agit cōtio leta iustoz. ad qm̄ te
uita fugit t̄ba reoz / ad te p̄potēs ⁊ micors dñā ego p̄dōr anxius
cōfugio. Vides mō quō maria ē dñā angeloz ī celo. vides sc̄do q̄
mō maria ē dñā hōim ī mōdo. Tercio cōsidera cauissime quomō
maria ē dñā demonū ī inferno tā p̄otent eis dñāns etiā ut de ip̄a
accipi possit id p̄s. v̄gaz v̄tutis sue e. ⁊ c. Virgo v̄tutis ē v̄go ma.
Ip̄a ē v̄ga aaron flouida p̄ v̄ginitatē ⁊ fructifera p̄ fecunditatez
Ip̄a q̄q̄ ē v̄ga de q̄ dicit̄ Esa. xi. Egrediet̄ v̄ga d̄ ra. iesse. Dec
v̄ga v̄go maria v̄ga v̄tutis ē cōtra inimicos infernales q̄b⁹ magna
v̄tute dñat̄. ⁊ ideo dñā tā magna / tā magne v̄tutis merito a nob̄
amat̄ / merito a nob̄ laudat̄ / ⁊ merito a nob̄ exorat̄ / ut nos cōtra
inimicos istos tueat̄. Exēplum dat nob̄ anselm⁹ q̄ tantā dñāz al
loquēs ait. O dñā magna ⁊ valde magna te vult cor meū ama
re / te cupit os meū laudare / te desiderat venerari mēs mea / te affe
ctat exorare aīa mea / q̄a tuitioni tue se cōmendat tota suba mea
Sic ergo vides quō maria ē dñā angeloz ī celo / dñā hōim ī mōdo
dñā demonū ī inferno. Vides ergo ex p̄dictis q̄ maria mare ama
rū / q̄ maria stella maris / maria illuminat̄x / maria dñā cōueniēti
sime int̄pretat̄. Maria enī amara mare ē demonib⁹ pueris. ma
stella maris ē hōimib⁹ cōueniēti. maria ē illuminat̄x anglis n̄ aueris
maria ē dñāns creatis vniuersis. O:ē⁹ carissimi orem⁹ deuotissie
orem⁹ mariā ⁊ dicā⁹. Eya mare amara maria adiuua nos ut in v̄a
pnia totalit̄ amarem⁹. Eya stella maris maria adiuua nos ut p̄
mare seculi spūalit̄ redificem⁹. Eya illuminat̄x ma. adiuua nos ut
in gloria eternaliter illuminemur. Eya domina maria adiuua ut
tua gubnatione et dominatione filialiter gubernemur. Per dñm.

Maria. Nōmē illud affectuosū ⁊ dulcissimū / nomē
id graciosū ⁊ nobilissimū / nomē id glōsuz ⁊ dignissimū
optie cōuenit b̄tē v̄gini dñi nr̄i Cōueniētiēssie v̄go tā pi
a vocata ē maria. Ip̄a enī ē maria q̄ ⁊ omī vido caruit ⁊ omni
v̄tute claruit. Ip̄a inq̄ ē maria q̄ a septē vicijz capitalib⁹ fuit ī
mumissima. maria enī cōtra supbiā p̄fundissima p̄ humilitatē / cōtra
inuidiā affectuosissima p̄ caritatē / cōtra irā m̄suetissima p̄ leni
tatē / cōtra accidiā m̄defessissima p̄ sedulitatē / maria cōtra auaridaz
tenuissima p̄ paupertatē / maria cōtra gulā temperatissima p̄ sobrie
tatē / maria contra luxuriam castissima p̄ v̄ginitatem fuit. Dec
omnia ex illis scripturis colligere possum⁹ / in quib⁹ nomē marie
exp̄ssum inuenim⁹. Primo cōsidera carissime q̄ maria p̄fun
dissima apud se fuit p̄ humilitatē. Ip̄a enī ē ma. de q̄ dicit̄ Lu. i

Dixit autē maria Ecce ancilla domini. O mira et profunda hu-
militas marie. Ecce mariam archangelus alloquitur. maria gra-
tia plena dicitur. superuentio spiritus sancti promittitur. maria in
matrem domini assumitur. maria iam omnibus creaturis antepo-
nitur. maria iam domina celi et terre efficitur: et pro his omnibus
non extollitur: sed in his omnibus mira humilitate depumit di-
cens. Ecce ancilla domini. Propter hoc bene ait beda sic. Maria ne-
quaquam domus se celestibus quasi a se hec essent ex se extulit. sed
ut magis magisque domus apta esset diuini in humilitatem gres-
sum mentis fixit: angelo respondens Ecce ancilla domini. Hoc est
contra multos qui in prosperis et honoribus / qui in gratiis et vir-
tutibus non humiliantur cum maria et cum christo: sed intumescunt
cum eua et ludifero. Sed certe marie humilitas non solum in verbo
sed etiam in facto declarat. non solum in verbo regalis responsio-
nis sed in facto legalis purgationis. non solum in verbo quo se
humiliauit tanquam ancillam et seruitutem: sed etiam in facto quo se
humiliauit tanquam ream et peccatricem. Ipsa enim est maria de qua
dicitur Luce. ij. Postquam impleti sunt dies etc. O dura et infelix
superbia. o superba et infelix diuidia peccatoris. ecce maria absque
omni peccato legem subiit purgationis: et tu miser plenus pecca-
tis non vis legem subire satisfactionis. Secundo vice cauissime
quod maria affectuosa fuit per caritatem. Ipsa enim est maria de qua
dicit Luce. ij. Exurgens autem maria abiit in montana cum festinatio-
ne etc. Abiit inquam ut visitaret: ut salutaret: ut ministraret elisa-
beth. Vide quomodo illa visitatio marie plena fuit caritate. In
descriptione enim illius visitationis maria quater nominatur. in qua
cautas marie ad deum et ad proximum plenius declaratur. Cau-
tas proximi debet haberi et foueri corde / ore / et opere. Maria autem
cautatem proximi habebat in corde. et propter hoc exurgens maria
abiit in montana cum festinatione. Quid enim eam ad officium cau-
tatis festinare cogebat / nisi cautas que in corde eius feruebat.
Legimus quod pastores venerunt festinantes ad presepium. et quod
maria abiit cum festinatione ad obsequium. et quod zacharus festinans
descendit ad hospitandum dominum. Ne ergo tardis ad opera cauta-
tis. Item maria cautatem proximi ore fouebat. ipsa enim est de qua
ibi dicitur. Et factum est ut audiuit salutatio marie elisabeth etc.
Caritas inquam proximi salutationibus et alijs cautatiuis locutionibus
sepe fouenda est. unde angelus salutauit mariam. maria salutauit eliza-
beth. filius marie salutauit marias euntes de sepulcro dicens illis
auete. Ne eis qui propter odium salutationem proximo negant. Ne

et illis qui dolose proximum saluant sicut iudas cum dixit Ave ra-
bi. O quam dulciter maria salutare nouit. O maria digneris nos per
gratiam tuam salutare. Et certe ipsa nos libenter salutat beneficio
et consolatione. si nos eam frequenter salutamus seruitio et ora-
tione. Libenter nos salutat cum gratia: si libenter eam salutamus cum
aue maria. Item maria cautatem non solum corde habebat: non
solum ore fouebat sed etiam opere exercebat. Ipsa enim est maria de qua
ibi dicitur. Mansit autem maria cum illa quasi mensibus tribus. mansit
vicem per ministerio et consolatione elisabeth. Non Ambrosius. que propter of-
ficiu venerat offitio inhererebat. Item maria sicut in omnibus cautatem
habuit ad proximum: ita super omnia cautatem habuit ad deum. Ipsa enim
est maria de qua ibidem dicit. Magnificat a. m. do. Ania quod amat hoc
magnificat et in hoc exultat. Idcirco ania marie deum detestissime
magnificauit et in deo firmissime exultauit: quia deum excellentissime a-
mauit. De cuius amore bonum verbum dicit magister hugo de san. vi
Quia inquit in corde eius amor sanctus singulauit ardebat: ideo in carne eius
virtus spiritus sancti mirabilia faciebat. Tercio vide cauissime quod ma-
ria mansuetissima fuit per lenitatem: patientissima contra omnem aduersi-
tatem. Ipsa enim est maria quam symeon sic alloquitur sicut Luce. ij. di-
xit. et dixit ad mariam matrem eius. Ecce posita est hic in ruinam et in
resurrectionem multorum in israel: et in signum cui contradicetur. et tuam
ipsius animam pertransibit gladius. Quicquid gladius acutissimum filii sui passi-
onem huius mortem signat. Gladius corporalis animam nec occidere potest
nec vulnerare: sic acutissima christi passio licet animam marie per compas-
sionem pertransiuit. ipsam tamen nec per odium occidit nec per impatientiam
vulnerauit. Maria enim interfectores filii sui nunquam odiuit: nunquam con-
tra eos impatientes fuit. Nam si alij martires patientissimi fuerunt in
martirio suo corporali: quanto magis martir nostra maria in martirio
suo spirituali. de cuius nobili martirio Gregorius ait Quod spiritualiter et atrociter pas-
sa est gladio passionis christi plusquam martir fuit. Omnia maria. patientia et
mansuetudo quam non solum patientissima fuit dum coram ipsa filius eius crucifi-
geretur: sed etiam dum ante crucifixum propter ipsam filius eius vilipenderetur. sicut mar-
ci. vi. dicit. Nonne hic est fabri filius et marie. ubi per pauca sequitur. et sancta
dababatur in eo. Reuera faber est christus sed qui fabricatus est aurum et solus.
Iesu quam longe a gratia mitissime maria. sunt qui tam immites tam impatientes tam
iracundi sunt: sicut cotrales et socii et vicini sepe sentiunt. Quarto vi-
de cauissime quod infatigabilissima et studiosissima fuit per sedulitatem in bonis op-
eribus. ipsa namque est maria de qua dicit Mattheus. v. hi omnes erant pseuerantes
vnamini in oratione cum mulieribus et matre ihesu. Maria idcirco pseuerans
do in oratione exemplum dedit quam oportet sequi et non deficere: et maria tam
sedule orauit in terris: quomodo non sedule orabit per nos in celis.
Propter hoc nos bene hortatur Augustinus dicens. Omnes marie

patrocinia omni mſu imploremus. vt dñ sup̄liid eam obsequio
frequentamus in terris: ipsa nos prece sedula commẽdare digne
tur in celis. Sed ecce maria nostra non solum ore in orationi-
bus: sed etiam corde in sanctis meditationibus inœfessa fuit et se-
dula. Ipsa enim est maria de qua dicitur Luce. ij. Maria cõfer-
uabat omnia verba hæc / cõferens in corde suo. Quia ergo maria
non fuit acdiosa ideo non fuit odiosa. ⁊ ideo non solū mentem
in sanctis meditationibus: non solū linguam in deuotis orationi-
bus: sed etiam manus in bonis operibus sedulas habuit. Pro-
pter quod bene sicut supradictum est mansit maria cum elizabeth
tribus mensibus. Ad quid: respondet beda et ait. vt mulieri pro-
uecte etatis virgo iuuecula ministerium sedula impenderet. Ideo
q̄ longe a gratia marie miser acdiosus cui⁹ ⁊ mens ⁊ manus et
lingua sunt totiens a mentis odiose. Quinto vix causissime q̄
maria tenuissima fuit p̄ paupertatem. Ipsa enim est maria de qua
dicitur Luce. ij. Inuenerunt mariā ⁊ ioseph ⁊ infantem positū
in p̄sepio. Pastores paupes inuenerunt pauperem mariā matrem
⁊ pauperem infantem in paup̄ loco. non in pompa curia sed in
paup̄ p̄sepio. Que utiq̄ paup̄cula mater bonum hospitū ha-
buisset / si paup̄ non fuisset. Ista dum diligenter attēdis tūc pau-
pertatez marie euidenter p̄pendis. De qua ioh̄s Cus. ait. vix
paupertatis marie magnitudinem: ⁊ quicunq̄ pauper est acd̄piat
cõsolationem. Quicunq̄ certe p̄pter d̄m paup̄ est voluntarie
⁊ libenter. vel etiam quicunq̄ paup̄ est necessarie ⁊ patient̄ mul-
tum cõsolari p̄t de paup̄ maria / ⁊ de paup̄ xp̄o. Ab illa cõso-
latōe iniqui diuites lōge sunt / qui longe aliā querūt. Nō luce. vi
de vob̄ diuitib⁹ q̄ habetis hic cõso. ve. Nolo tñ despare diuites
q̄a nō solū paupes pastores s; etiā diuites reges paup̄ez mariā
⁊ pauperem filiū eius inuenerūt. sicut dicit math. ij. Et intrantes
domū inue. ⁊c. Si illi diuites ip̄os inuenerūt q̄ munera attulerūt
paupes ergo cõsolatōz istā inuenerūt p̄ paupertatez: diuites vero
p̄ liberalitatē. dñ paupes p̄ paupertatē xp̄o cõformant̄ / diuites p̄
liberalitatē xp̄o reformat̄. Sexto vix causissime q̄ maria tē-
peratissima fuit p̄ sobrietatē. ip̄a enim ē maria cui dicit Lu. i. Ne
timeas ma. inue. grāz ⁊c. Nota q̄ dicit inuemisti grāz. nunq̄ ma-
ria tantam gratiā inuemisset nisi gratia mariā in cibo ⁊ potu tem-
peratissimā inuemisset. Nō enī se cõpatiunt̄ grā ⁊ gula / q̄a im-
possibile ē q̄ homo simul sit p̄ grāz deo grat⁹ ⁊ p̄ gulā ingratus.
Bonū ē ergo q̄rere grāz ⁊ fugere gulā. sicut heb. xij. Optimū ē
grā stabilire cor: nō esds: que nō pfuerunt ambulanti⁹ in eis

Nota etiam q̄ dicit̄ Ecce cōp̄ies in vtero. Nunq̄ maria dēū
in vtero concepisset si idē vterus cōtra dēum crapulosus fuisset.
et si vter⁹ ille mero estuasset. cū venter mero estuās cito dē-
spumat in libidinez. Vterus ergo ille qui dēo incarnato grauida
tus est nunq̄ in dō et potu intempato grauat⁹ est. Unde ioh̄es
Cus. ait. Comestatur aut vinolenta maria nunq̄ fuit. Ideo q̄
longe a gratia marie sunt qui in dō et potu totiens excedunt.
Septimo vidē cauissimē q̄ maria castissimā fuit p̄ virginitatem.
Ipsa est maria de qua Luce. ij. dicit̄. Nomē v̄ginis maria. Ex
imie castitatis marie testem euangelistam: testem ipsam mariāz
testez habemus angelicā p̄sonam. Casta enim fuit in v̄ginea car-
ne sicut euāgelium testat̄ dicens Nomē virginis maria. Castior
fuit maria in v̄ginea mēte sicut ipsamet testat̄. ipsa enim est o
qua dicit̄ Luce. i. Dixit aut maria ad angelū. quomō fiet istud
quōz virum nō cognosco id ē cognoscere non p̄pono. Castissimā
vero fuit maria in v̄ginea prole sicut angelus testatur qui de
illa maria dixit Math. i. Ioseph fili dauid noli timere. Ex quo
maria virgo de spiritu sancto diuino est prole fecundata nequa
q̄ virginitas eius tali est prole vidata. sed mirabiliter ē in tāta
prole glorificata. Nā in prole approbata: in prole consecrata
in prole nobilitata: in prole dicata et dotata: consignata et con-
firmata est tua v̄ginitas o maria. Propter qd̄ bene ait Aug⁹.
Mariam virginem veraciter predicamus et matrem: cui⁹ virgi-
nitatem glorificauit vera fecunditas: et cuius verā fecunditatez
glorificauit intemerata v̄ginitas. Beat⁹ quoq̄ bern. ait. Lon-
ge gloriosior fuit virginitas ex fecunditate: et fecunditas ex vir-
ginitate. Ideo q̄ longe a gratia marie sunt quicunq̄ continētes
non sunt: qui castitatis inimici sunt. Cum ergo dulcissimum no-
men marie tante vt supradictum est sit gratie. ideo merito hoc
nomen inuocamus orantes. s̄m qd̄ beatus bern. orās ait. Dul-
cissimum marie nomē inuocantibus seruulis p̄ te regina clemens
gratie sue munera largiatur ihs xps filius tuus qui cum patre
et spū sancto viuit et regnat deus p̄ omnia secula seculorū amen.

 De maria gratia plena. Ostensum est supra quomō
maria p̄pter purissimā vite innocentā merito
p̄ aue salutat̄. Ostendendū aut̄ est nunc quomō p̄ ple-
nissimā gratie affluentā merito gratia plena fore
cōmemorat̄. Aue ergo gratia plena. Cōsiderem⁹ carissimi grāz
istā/ grāz marie/ grāz ammirandā. Cōsiderem⁹ inq̄ gratie marie
veritatē/ immēstatē/ multiplicatē/ utilitatē. Gratia nāq̄ marie

gratia uerissima / gratia inenitissima / gratia multiplicissima / gratia
utilissima ē. Primum ostendem⁹ gratie mauē ueritatē: d̄ hac ga
briel ait Lu. i. iuemisti gratiā ꝛc. gratia uirg⁹ uera ē q̄ ap̄d̄ deū
iuemīt q̄ ueritas ē. apud deū dicit. nō ap̄d̄ dyabolū. dyabol⁹ em̄
grām male p̄p̄utatis offert ut eo libeu⁹ peccet. vñ holofernus
q̄ dyabolū signat ait Judith xij. bibe nunc ꝛ accumbe ī iocundi
tate quōz iuemisti grāz corā me. Itē ap̄d̄ deū dicit / nō apud mū
dū. q̄a apud mundūz idēst apud hōiēs mundan⁹ sepe ualde fal
sa gratia falsa cōtutio iuemīt. vñ eccle. viij. nō omī homī manife
stes cor tuū ne forte iferat tibi gratiā falsaz ꝛ cōuideēt tibi. Itē
apud homines. et beatus bern. queramus grām s̄ grām apud de
um. nā apud hōiēs ē gratia fallax. Item apud deū dicit nō apud
carnē: nā gratia carnis falsa ē utpote carnis pulchritudo ꝛ huius
modi. vñ puer. xxxi. fallax gratia ꝛ uana ē pulchritudo. q̄a gra
tentissima uirgo maua falsam gratiā dyaboli / falsaz gratiā mūdi
falsam grām carnis cōtēpfit / ideo meuto apud deū gratiā inueit
uerā itaq̄ ꝛ purā / nulla adulfina mixtura uidata. ut uere dice
re possit idē eccle. xxiiij. q̄si balsamū n̄ mixtū odor. Balsamū marie
ē vñctio gratie q̄ maua copiosissime ifusa ē. Vñ bern. loquēs de
illo uerbo. spirit⁹ sanctus sup̄ueniet in te ait. Preciosū illud bal
samū tanta tibi copia / tantaq̄ plenitudine influet. ut copiosissime
effluat circunquaq̄. balsamū misceui solet ꝛ uidari melle uel oleo
S̄z certe balsamū spirit⁹ sancti in maua nō fuit mixtū: quia nec
melle carnalitatis ꝛ mundane consolationis. nec oleo uanē lau
dis ꝛ adulationis fuit uidatum. Sed quia tam uera ꝛ taz pura
marie gratia fuit. ideo bene Hieronimus de ipsa sic dicit. Quic⁹
quid in maua gestum est: totum puritas ꝛ simplicitas / totū gra
tia ꝛ ueritas / totum misericordia ꝛ iustitia fuit que de celo pro
spexit Quicunq̄ ergo cum maua uerā gratiā inuenire desiderant
ipsi cum maua omni desiderio / omni studio ad eum apud quēz in
uenitur accedant. sicut hortatur apostolus ad hebreos iij. dicens
Accedamus cum fiducia ad thronum gratie / ut misericordiam con
sequamur ꝛ gratiā inueniamus in auxilio oportuno. et nota q̄ q̄
cunq̄ uult inuenire debet querere / ꝛ quicūq̄ uult inuenire debet
se inclinare. Inclinet ergo se cū maua per humilitatē uerā qui
cūq̄ cum maua inuenire cupit gratiam uerā. Dicitur enim ec
clesiastici quarto. Quanto magnus es humiliatus in omnibus et
coram deo inuenies gratiam. Maua certe quia uerissime se per hu
militatem inclinauit uerissimam gratiam inuenit. ut uere dicere
possit. respexit humilitatem meam.

Secundo consideremus causam gratie marie immensitatem. propter hanc dicta est gratia plena. Immensa certe fuit gratia qua ipsa fuit plena. Immensum enim vas non potest esse plenum nisi immensum sit istud quo est plenum. Maria autem vas immensissimum fuit ex quo illum qui celo maior est continere potuit. Quis est celo maior? certe ille de quo Salomon ait secundi Regum viij. Si celum et celi celorum te cape non possunt. Quotomagis domus hec quam edificavi. Non utique quod domus per salomonem edificata: sed domus per illam significata deus cape potuit. Tu ergo immensissima maria capador es celo. quia quem celi cape non poterant tuo grege. Tu capador es mundo. quia quem totus non capit in tua seculo. vis. factus homo. Si ergo maria tam capacissima fuit ventre quotomagis mente et si capacitas tam immersa fuit gratia plena: oportuit utique quod gratia illa quam tantam implere potuit capacitate esset immersa. Quis immensitatem marie potest mensurare? Ecce quod dicit Ecclesiasticus i. Altitudinem celi / latitudinem terre / et profundum abyssi quis dimensus est Celum est maria: tum quia celesti puritate / celesti claritate / celestibus alijs virtutibus abundavit. tum quia sedes dei altissima fuit. teste propheta qui dicit. Dominus in celo parata se. s. Terra quoque maria fuit / que fructum illum nobis protulit. De quo idem propheta ait. Terra dedit fructum suum. Abyssus etiam est maria in bonitate et in misericordia profundissima. unde etiam per profundoissimam misericordiam filij sui per nobis interpellat / quasi abyssus abyssum invocat. Celum ergo est maria: terra est maria: abyssus est maria. Quis huius celi altitudinem: quis huius terre latitudinem: quis huius abyssi profunditatem: quis inquam marie immensitatem dimensus est? nisi ille solus qui ipse non solum in gratia et in gloria sed etiam in misericordia tam altissimam / tam latissimam / tam profundo in operatus est. Unde specialiter de eius misericordia ait beatus Bernardus. Quis misericordie tue o benedicta longitudinem et latitudinem / sublimitatem et profundum queat investigare? nam longitudo eius usque ad novissimum diem in vocantibus eam subuenit universis. Latitudo eius replet orbem terrarum: ut sua quoque misericordia plena sit omnis terra. sed et etiam sublimitas eius superne civitatis invenit restaurationem. et profundum eius sedentibus in tenebris et umbra mortis optinuit redemptionem. Tercio consideremus carissimam gratie marie multipliciter. de qua ipsa dicere potest illud Ecclesiasticus xxiii. Ego thesaurus extendi ramos meos: et rami mei honoris et gratie. Thesaurus magnus arbor est. Syria secundum gloriam et habet ramos multos et extensos. masculus huius arboris non fert fructum sed tantum

femina. cuius fructus inuenitur duplex videlicet rubeus et pallidus
 et est iocundi odoris. Arbor ista arbor pccera/ arbor crescens in sy-
 ua est beata virgo maria. syua enim interpretatur humedata. et
 vere humedata fuit per gratiam tota vita marie quam in humore gra-
 tie creuit ab utero matris sue. Quid mirum si maria in humore gra-
 tie crescat. cum sine humore gratie omne semine arescat. unde de semi-
 ne dicitur Luce iij. Natum aruit quia non habebat humores. Rami
 huius arboris rami honoris et gratie sunt virtutes et exempla et
 beneficia beate marie. Multi enim rami sunt multe eius gratie et me-
 rita. multe eius virtutes et exempla sunt. multe eius misericordie
 et beneficia. In his ramis libenter habitant in his libenter iubilant ce-
 lestes auicule id est anime sancte. ut de ipsis etiam dici possit id Psalmi iij
 In ramis eius conuersabantur volucres celi. O quam late/ quam longe/ quam
 alte arbor illa magna/ beata virgo maria ramos suos extendit.
 quam late ad homines/ quam longe ad angelos/ quam alte ad deum. quod autem
 ad hos omnes extendit ramos gratiarum et misericordiarum suarum
 Bern. exponit dicens Maria omnibus sinum misericordie aperuit
 ut de plenitudine accipiant omnes. captiuus redemptionem. eger
 curationem. tristis consolationem. peccator veniam. iustus gra-
 tiam. angelus leticiam. omnesque tota turba gloriam. filij persona
 carnis humane substantiam. fructus huius arboris est ille de quo
 dicitur. benedictus fructus ventris tui. Iste fructus rubeus fuit
 sanguis/ pallidus autem morte. unde sponsa dei id est anima sancta ait
 Can. v. dilectus meus candidus et rubicundus. iam etiam potest
 dicere. meus pallidus et rubicundus. Iste quoque fructus odore io-
 cundus est deuotis animabus. quod bene senserat beatus iohannes
 apostolus qui domino dixit. Ortus tuus in me concupiscendas
 extendit eternas. O anima. o anima misericordie/ odorem huius
 fructus sentis. o si sentires in me post ipsum curreres. sicut dicitur
 Can. i. Curremus in odore unguentorum tuorum. Notabile autem est
 quod fructum huius thebynti non masculus sed femina huius arboris
 proferre solet. Sic certe fructum vite ihesum Christum. non
 masculus sed femina. non vir sed virgo protulit. propter quod
 bene Augustinus ait. Electa est virgo mater que sine concupis-
 cencia carnis conciperet carnem/ et sine viro pareret virum.

Quarto consideremus causam gratie marie utilitatem. De
 hac dicitur Proverbiolum vnde amo. Mulier gratiose inueniet
 gloriam. ecce utilitas gratie gratiose marie est inuenitio glorie perpetue

Utilissima certe fuit gratia marie et sibi et nobis. utilissima in qua
fuit gratia marie sibi ipsi. gratia enim deliciosa. gratia miraculosa
gratia gloriosa fecit mariam. deliciosa in animo. miraculosa in
filio. gloriosa in regno. Deliciosa certe fuit maria in mente spi-
rituali. miraculosa in prole virginali. gloriosa in dyademate eter-
nali. Gratia ergo mentem et animam marie fecit deliciosa deliciis
spiritualibus tanquam dei vivi spiritalem paradysum. iuxta illud Eccli-
xi. gratia quasi paradysus in benedictionibus. vere paradysus dei fu-
it in benedictionibus multiplicum deliciarum spiritualium. de quibus
etiam beatus Bernardus ait. Quid nisi delicias diximus decus virginita-
tis cum munere fecunditatis: insigne humilitatis distillantem car-
itatis fauam misericordie viscera plenitudinem gratie progatis-
uam glorie singularis. Item gratia mariam fecit miraculosa in
prole miraculoso conceptu et partu. dum miraculose virgo pepe-
rit. et miraculose deum concepit: deum peperit. Non de hac eius
gratia bene dicitur Lu. i. Inuenisti gratiam apud deum et cetera. De
hoc nomine beatus Bernardus ad mariam loquens dixit. Intelligere pru-
dens virgo quantam ex nomine promissi filij et quam spiritalem gratiam inue-
neris apud deum. Item gratia mariam fecit gloriosam. propter
quod bene supradictum est: mulier gratiosa inueniet gloriam. O ve-
re felix inuentrix maria que tam magna in mundo: tam magna in
celo. Nulla pura creatura tantam gratiam in mundo. nulla tantam
gloriam in celo inuenit. et certe tam gratiam quam gloriam inuenit
apud dominum. quia sicut in psalmo dicitur. gratiam et gloriam dabit dominus
Sed certe carissimi gratia marie non solum utilissima fuit sibi ipsi.
sed etiam nobis: imo toto humano generi. Gratia enim marie col-
ligit malos: impinguat bonos: liberat universos. colligit a culpa
impinguat gratia: liberat a morte eterna. Dico ergo quod gratia ma-
rie colligit ad misericordiam colligit ad ecclesiam malos. hoc bene
signatum est in gratia quam in colligendis spicis a messoribus derelictis
ruth inuenerat: quando dixit ad boos. Inueni gratias in oculis
domini mei. et cetera. Ruth interpretatur videns vel festinans et signat bea-
tam virginem. que vere videns in contemplatione et bene festinans
fuit in actione. videns etiam nostram miseriam est: et festinans ad
impendendam suam misericordiam. Boos interpretatur vitulus et signat il-
lum de quo in psalmo dicit. Magnus dominus et magna virtus eius: ruth
ergo in oculis boos: maria in oculis domini hanc gratiam inuenit
ut ipsa spicas id est animas a messoribus derelictas colligere ad
viam possit. Qui sunt messores nisi doctores et rectores O vere
magna marie gratia: qua multi ex eis ad misericordiam colligunt

qui a deſertoribus ⁊ reſertoribus tanq̃ incorrigibiles relinquit. et
ideo bñ beatus bernardus ait. Maria tu peccatorē toti mūdo de-
ſpectum materno affectu ampledeus foues nec deſeris: quouſq̃
horrendo iudici miſerū recōdies. Item gratia marie bonos im-
pinguat pinguedine gratie. vñ Eccle. xxvi. gratia mulieris ſedū-
le delectabit virum ſuū ⁊ oſſa illius impinguabit. Mulier ſedula
maria fuit: ⁊ cuius ſedulitate bēda ait. Maria ſecreta dei ore ta-
cito vigh cum corde ſedula ſcrutabat. Quis huius mulieris ē vir
niſi ille quē ipſa circumdedit in utero ⁊ de quo dicitur hie. xxxi.
Creauit deus nouū ſuper terram mulier circumda ⁊c. Iduius viu
oſſa ſunt quicunq̃ in corpore eius id eſt in eccleſia fortes ſunt.
Iſta oſſa ſuffragāte gratia marie impinguātur vñditiombus gra-
tie. impinguātur inq̃ pinguedine ſpūſuſancti qua ⁊ ille impig-
uari cupiebat qui dicebat ſicut adipe ⁊ pinguedine repleat̃ ani-
ma mea. O quis eſtimare valeat q̃ multe anime opitulante gra-
tia marie ſint per gratiam impinguate. Imo certe quis eſtima-
re valeat quanta in ipſa maria fuit impinguation gratiarū. cuius
gratia impinguata ſunt tot milia animatum. Cuius enim virtu-
tis pinguedine ipſa caruit q̃ omnū v̄tutum ipinguiffimū habita-
culū fuit. ait enim Io. damascenus. maria in domo dñi planta-
ta ⁊ impinguata ſpūitu vt oliua fructifera oīs v̄tutis habitacu-
lum facta eſt. Itē gratia marie liberat a morte eterna vniuer-
ſos qui liberant. hoc bñ ſignatū eſt heſter ⁊ qua legitur ſic/ ada-
mauit eam rex plus q̃ omnes mulieres ⁊ poſuit dyadema regni
in capite eius. Iduius aut gratie quā heſter coram rege habuit
duplex legitur fuiſſe vtilitas. vna q̃ ipſa dyadema regni optinu-
it. alia q̃ ipſa gentē ſuā morti addictā a morte eripuit. Sic certe
heſter noſtra beata maria tantā gratiā coram rege eterno impe-
trauit: q̃ p̃ hanc non ſolum ipſa ad coronam peruenit ſed etiam
generi humano morti addicto ſubuenit. vñ Anſelmus ait. Quid
inquit digne referam gemitui dei ⁊ dñi mei per cuius ſecunditas
tem captiuus ſum redemptus. per cuius partu ⁊ morte eterna
ſum exemptus. p̃ cuius prolem poſitus ſum reſtitutus: ⁊ ⁊ exilio
miſerue ad patriā eterne beatitudinis ſum reductus. O ergo ma-
ter gratie fac nos filios gratie/ fac vt per gratiam tuā v̄uſſimā
colligamur ad v̄erā remiſſionis: impinguemur per gratiam de-
uotionis. liberemur a morte damnationis. per dominū noſtrū ⁊c

De maria gratia plena. Adhuc caussimi aliqua de gratia dulcissime marie sunt dicenda. Consideranda ergo est quod duplex marie gratia. videlicet gratia donorum: gratia labiorum: gratia privilegiorum: gratia premiorum. Primo considerate carissimi in maria gratiarum donorum spiritus sancti. De hac gratia maria gratulabunda dicere potest illud Ecclesiastici. xxiii. In me omnis gratia vite et veritatis. Quid mirum si ipsa est gratia plena vite et veritatis que mater est eius quem legimus plenum gratie et veritatis. et quid mirum si in illa virga est tanta donorum spiritus sancti affluentia: in cuius flore spiritus sanctus requieuit cum tanta donorum suorum effluencia. Maria namque est illa virga: et filius marie est ille flos. De quo dicitur Isaie. xi. Egredietur virga de radice iesse: et flos de radice eius ascendet: et requiescet super eum spiritus sapientie et intellectus: spiritus consilii et fortitudinis: spiritus scientie et pietatis. et replebit eum spiritus timoris domini. In hoc mira spiritus sancti effluencia. de quo in omnem ecclesiam tanta mira fit influentia. ut beatus euangelista iohannes dicat. De plenitudine eius nos omnes accepimus gratiam per gratiam. Cum ergo de isto flore tanta gratia redunderet in totum ortum: quantomagis in ipsam huiusmodi floris virgam in ipsam mariam. Dicat ergo maria: dicat se cure: in me omnis gratia vite et veritatis. Gratia certe vite et veritatis consistit in predictis septem spiritus sancti donis. Per predicta enim septem dona fuit gratia vite et veritatis in maria. gratia veritatis ordinavit mariam in veritate supra se infra se intra se et extra se Gratia inquam veritatis ordinavit mariam in veritate supra se per donum sapientie. infra se per donum consilii. intra se per donum intellectus. extra se per donum scientie. Gracia utique veritatis ordinavit animam marie in veritate supra se in sapientissima fluendorum cōtemplatōne. Infra se in consuetissima fugiendorum pūisione. intra se in certissima credendorum cognitōne. extra se in rationabilissima agendorum discretionē. Gratia autem vite ordinavit vitam marie in bona vita respectu dyaboli/ respectu proximi/ respectu dei. gratia inquam vite ordinavit mariam in bona vita erga dyabolū per donum fortitudinis. erga proximum per donum pietatis. erga deū per donum timoris Gratia utique vite ordinavit vitam marie erga dyabolū in fortissima resistenda. erga proximum in piissima benivolentia: erga deum in deuotissima reuerentia. Idcirco est quod spiritus sanctus mariam per donum conuenientissime signauit quam sibi sapientia increata cum septem columnis septem donorum spiritus sancti excellentissime edificauit. Quicūque ergo columnas spiritus sancti cepit desiderare

ipse formam columnarū in ista domo potuit inuenire. quā p co
lumnis huiusmodi debet cū magnis & solidis & p̄buis conuenire
Similit̄ quicūq; septiformē spiritussandī gratiā adipisci desiderat
ipse florem spiritussandī in virga querat. p virgā enim ad flores
p florem ad spiritum in ipso requiescentē peruēnimus. per mari
am ad cultū accedimus. & p cultum gratiā spiritussandī inueni
mus. p̄t qđ tñ mariā alloquens beat⁹ bern. ait. per te accessus
habemus ad filium o benedicta inuentus gratia. gemitus vite.
mater salutis / per te suscipiat nos qui per te datus est nobis.

Secūdo cōsiderate causā in maria gratiā labioꝝ de qua i p̄al.
didit. diffusa ē gratia in labijs tuis. Quanta siquidē fuit gratia la
bioꝝ in maria ut ip̄a optime p iudith signari possit. de qua didit
xi iudith. Nō est mulier talis sup terrā in aspectu / in pulchritu
dine / & in sensu verborum. Reuera nō est / non fuit / nō erit mul
ier talis super terram q̄lis maria fuit in aspectu clarissime vite / in
pulchritudine mundissime consueſcē / in sensu verborum discre
tissime lingue. gratiā autem verboꝝ labioꝝ marie videbim⁹ eu
denter. si verba labioꝝ eius ex euangelio colligamus diligenter.
Inuenimus autem septē in euāgelio mellifluas sententias de mel
lifluis marie labijs distillantes & mellifluam labioꝝ eius grati
am optime indicantes iuxta Can. iij. fauus distillans labia tua
Septem mellis stille sunt septem dulcissima verba marie / que ad
angelum ad hominem ad deum legitur habuisse. Duo ad ange
lum / duo ad hominem / tria ad deum. Ma angelum maria habuit
verbum castitatis & verbum humilitatis verbum castitatis habuit
maria ad angelum. in labijs autem angelo respondens dixit. quo
modo fiet istud quoniam virum non cognosco. hoc est contra im
pudicos. qui non casta non pudica s; impudica & turpia & car
nalia verba in labijs suis habent. Verbum autem humilitatis ad
angelum habuit maria in labijs. quando angelo humiliter respō
dens dixit. Ecce ancilla domini fiat mihi s̄m verbum tuum. Hoc
est contra superbes & arrogantes. qui de se nec humilia sentiunt
nec loquuntur. sed verba iactantē & inflatōis in labijs suis ha
bent.

Item ad hominem habuit verbum caritatis / & verbum veritatis
verbum caritatis in salutatione. verbum veritatis in instructione

Verbum caritatis ad homines maria in labijs habuit quoniam matrem
 precursorem tam affectuose salutauit: quod etiam in fatis in uero eius
 exultauit. Idoc est contra rancorosos qui proximis suis uel caritatie
 non loquuntur: uel omnia eis loqui indignantur. Verbum ueritatis ma-
 ria in labijs habuit quoniam deficiente uino ministrus dixit. quodcumque di-
 xerit uobis facite. Idoc est contra illos qui alios non ad bonum sed ad
 malum instruunt: et malum eis consulunt. Item ad omnem tuam uerba
 habuit maria. plus ergo cum deo quam cum angelo uel cum homine lo-
 cuta est maria. ex quo bis angelo: bis homini: ter autem deo locuta
 est. Idoc huius contra multos est qui tam parum cum deo in orationibus
 et tam multum cum hominibus loquuntur in fabulationibus inutilibus:
 et sepe ualde nodis. Habuit autem maria ad deum uerbum gratu-
 latiuum/querulatiuum:compassiuum. Gratulatiuum pro sui respectu
 querulatiuum pro filij amissione. compassiuum pro christi desolatione. uer-
 bum gratulatis maria ad deum habuit in labijs quoniam pro eo quod de-
 minus humilitatem respexit dixit. Magnificat anima mea te. Idoc
 est contra ingratos qui huius pro multis et magnis beneficijs paruas
 deo gratias agunt. et quicquid pro ipsa dei beneficia contra deum insole-
 scunt. Verbum querulatis maria ad deum habuit in labijs: quoniam filio
 pro tuorum amissione dixit. Sili quid fecisti nobis: sequitur: pater tu-
 us et ego dolentes querebamus te. Idoc est contra inuocatos qui cum
 dolore hiesum non querunt: quando ipsum pro subtractione deuotio-
 nis pro multis dies auferunt. Verbum compassionis ad deum habu-
 it maria quoniam in nuptijs filio dixit. uinum non habent. hoc est contra
 immisericos: quos aliorum defectus ad pietatem non mouent. nec
 apud deum nec apud homines proximos suos promouent. Eya nunc
 aduocata nostra maria ecce adhuc necesse est nobis ut filio tuo
 suggeras pro nobis quod uinum non habent multi ex nobis. uinum
 utique gratie spiritus sancti: uinum compunctionis: uinum deuotionis: uinum
 spiritualis consolationis. De quo beatus Bernardus sic ait. Quoties mi-
 hi necesse est fratres post lacrimosas querimonias uestras exor-
 rare matrem misericordie ut suggerat benignissimo filio suo quam
 am uinum non habetis. et ipsa dico uobis causam si pie a uobis pul-
 sata fuerit non deest necessitati uestre. quod misericors est et mi-
 sericordie mater. nam si compassa est uerecundie illorum a quibus fue-
 rat inuitata: multo magis compatietur uobis si pie fuerit inuo-
 cata. Pensate fratres ex predictis quantus amicus marie rex
 regum fuerit cum ipsa tantam gratiaz labiorum habuerit. Scru-
 ptum quippe est Proverb. xxij. Qui diligit cordis mundiciam
 propter gratiam labiorum habebit amicum regem. Tercio

considerate caussimi in maria gratiam prouilegiorum. De hac q̄
de3 gratia dicitur Luce. i. Inuenisti gratiā apud dñm/ ecce con
cipi es in vtero ⁊ paries filium ⁊ vocabis nomen eius ih̄sum hic
erit magn⁹ ⁊ filius altissimi vocabitur. vide quō gabriel asserēs
maria inuenisse gratiā. statim eandē gratiā specificans subiungit.
Ecce inq̄t cōcipies in vtero ⁊c. O q̄ magnū ⁊ omnib⁹ seculis
mauditū prouilegium q̄ virgo in vtero concepit ⁊ filiū altissimū
peperit. Possumus autem notare septem prouilegia marie. prou
ilegia inq̄ immensis gratijs plena soli marie a deo concessa.

Primum marie prouilegium est: super quod omnes homines ab
omni peccato fuit puissima. fuit namq̄ tam copiosissime in vte
ro sanctificata q̄ etiam ad veniale peccatū nunq̄ in tota vita sua
fuisse creditur inclinata. vñ bernardus ait. Decuit reginam vir
ginum singularis prouilegio sanctitatis ab omni peccato ducere
vitam. que dum peccati mortisq̄ pazeret pemptorem munus vite
⁊ iusticie omnibus optineret. Secundū marie prouilegium ē
q̄ ipsa super omnes homines fuit gratia plenissima. vñ hieronim⁹
m⁹. Ceteris p̄ partes p̄stat: marie vero se totā infudit plenu
do gratie. ⁊ ideo bene beatus idem doctor gratiā marie gratiā an
gelorum cōferens ⁊ preferens ait. Beatam ⁊ gloriosam virginem
mariam credendum est ampliora p̄meruisse virtutum prou
ilegia ⁊ percepisse etiam gratiā ab angelis collaudandam. Ter
cium marie prouilegium est/ q̄ ipsa sola mater ⁊ virgo incorrup
tissima est. Hoc prouilegium beatus bernardus cōmendans ait.
Optimam partem elegit sibi maria. optimam plane. quia bona ē
fecunditas coniugalis: melior castitas virginalis: optima virgi
nea fecunditas seu fecunda virginitas. Marie prouilegium non
dabitur alteri: quia non auferetur ab ea. Quartum marie prou
ilegium est/ q̄ ipsa sola mater filij ineffabilissima est. ipsa sola il
lius filij mater est cuius solus deus pater est. Mirum supra mo
dum q̄ tam maximum prouilegium creature concessum est. De
hoc etiam prouilegio beatus bernardus ait. Ipsa est nostre vir
ginis gloria singularis ⁊ excellens prerogatiua marie q̄ filiū tu
um eundemq̄ cū deo patre meruit habere communes.

Quintum marie prouilegium est/ q̄ ipsa super omnem crea
turam deo etiam corporaliter familiarissima fuit. Nā qđ nunq̄
creature concessum est nec conceditur in eternum Ipsa deuz no
uem mēfib⁹ in vtero portauit: ipsa deum obere ⁊ celo plena
lactauit: ipsa deum multis annis dulciter educauit: ipsa deum sib
subditum habuit: ipsa deū putum in amplexibus ⁊ osculis fami

liarissime contredauit. sicut augustinus euidenter asserit dicens
Nec mirum maria ut dignetur tibi congaudere deus regnans in
celis. quē paruulū ex te hominem natum / todens osculata es in
terris Sextum marie priuilegium est / q̄ ipsa super omnes cre
aturam apud deū potentissima est. vñ augustinus. Ipsa meruisti
existere mater eiusdem redemptoris. Augustinus. impetra quod
rogamus: excusa quod timemus. quia nec potēdiorem meritis
inuenimus q̄ te quē meruisti existere mater eiusdem redemptor
is ⁊ iudicis. Grande priuilegium est q̄ ipsa p̄ omnibus sanctis
apud deum tam potentissima est: sicut illud Augustinus declarat
dicens. Neq̄ dubium quia quē meruit pro liberandis proferre
predium. posse plus omnibus sanctis liberatis impendere suffragi
um. Sed quid tanta marie potentia prodesset nobis si ipsa cura
ret de nobis. Propter hoc carissim sciamus inoubitanter ⁊ pro
hoc gratias agamus incessanter. quia sicut ipsa apud deū omnib⁹
sanctis ē potēdiore / ita q̄z p̄ nobis apud deum omnibus sanctis ē
sollicitior. testante eodem doctore augustino qui sic ait. Ne solā
o maria p̄ sancta ecclesia sollicitam p̄ omnibus sanctis / sciamus q̄
impetras inuicias transgt. floribus ut renundent suis errorib⁹

Septimum marie priuilegium est q̄ ipsa super sanctos in
gloria excellentissima est. vñ Hieronimus vtiq̄e confidēter
sancta dei carit ecclesia qd̄ de nullo alio sanctorū fas est credere
ut ultra angelorum vel archangelorum merita transcendētur.
hoc quippe priuilegium quasi non nature: sed gratie est virginis
marie. Ecce q̄ gloriosum glorie marie priuilegium: q̄ ipsa in
gloria gloriosissima est post deū. Gloriosus glorie marie priuile
gium est q̄ quicquid post deum pulchus: quicquid dulcis: quic
quid iocundius in gloria est / hoc maria / hoc in maria / hoc per ma
riam est. Gloriosum omnino glorie marie priuilegium est q̄ p̄
deum maior gloria nostra / maius nostrum gaudiū de maria est
vñ Bernhardus. Summa gloria est o maria post dominum te
vivere tibi adherere in tue proteccionis munimine demorari. Dec
igitur sunt septem gloriosissima priuilegia marie quorum gra
tia optinemus vitam gratie. Et ideo obsecrare possumus mariā
sicut Abraham obsecrauit saram / dicens Genesis. xij. Dic ob
secro q̄ soror mea sis ut bene mihi sit propter te / et viuet anima
mea ob gratiā tui. O ergo maria o sara nr̄a dic q̄ sis soror nr̄a
ut p̄pter te bñ nobis sit a deo ⁊ ob gr̄as tui viuāt aīe nr̄e in deo

Dic inq̃ carissima sara nr̃a q̃ sis soror nr̃a vt ppter talem sorore
egyptij id est demones nos reuerant. vt etiā ppter talem sororem
angeli nob̃ in ade iungant. vt insup ppter talem sororem pater
et fili⁹ et spūs sanctus nr̃i misereant. Quarto cōsiderate carissimi
maria grām premioꝝ de qua tñ p pte in septimo marie priuile
gio iaz tadū est. De hac grā pōt accipi q̃ dicitur ecci. xxvi. Grā
super gratiam : mulier pudorata et sancta. Mulier super omnes
mulieres pudorata : super omnes sancta est maia : in qua est
grā super grām : grā glorie sup grām vie : grā premioꝝ in ce
lo sup grām meritoꝝ in mundo. Nec aut grā beatitudinis ma
rie cōsistit in septēz dotibus corpis et anie. Quolibet enim corpus
glorificatum habet quatuor dotes gloriosas : vitz dotem mire cla
ritatis : dotem mire subtilitatis : dotem mire agilitatis : dotem mire
impassibilitatis : et si oim brōꝝ corpa his quatuor dotibus de⁹ glo
rificauit q̃nto magis corpus istud q̃ ipm glorificatorem oim cor
pm genuit. Quis mirz si dote claritatis clarissima sit in celo : que
dono sanctitatis tam clarissima fuit in mūdo. De ipa nanq̃ btūs
bernhardus ait : adhuc inter peccatores regens tāta ante dēu cla
ruisti sanctitate. vt sola solio etm regis approximate merueris.
Item qd mirz si dote subtilitatis subtilissima sit q̃ dono humilita
tis tam subtilissima fuit in mūdo. Ipam enim alloquens beatus
bernhardus dicit. Nunq̃ sup choros angeloz sublimata ascendi
set nisi p̃us infra omēs homies humiliata descendiſſet. Item qd
mirz si dote agilitatis velocissima sit in celo q̃ dono pietatis tā ve
locissima fuit in mūdo. Ipā nanq̃ abiit in montana cū festinatō
ne p officio pietatis. De cui⁹ festinatōis velocitate amb ait.
Quo iam deo plena nisi in montana cū festinatōe ascenderet. De
ſat tacere molim̃a spūs sancti grā. Itē qd mirz si dote impaſſi
bilitatis impaſſibilissima sit in celo : que dono patie et eq̃mimitatis
tam impaſſibilissima fuit in mūdo : vt ipa nec minimum impatie
vel odij vulnus sentiret : cū suam ipsius aniam gladius p̃transi
ret : imo etiam signum vulneris signuz passiōis impatientie nec
legimus : nec credimus in maria qñq̃ apparuisse. vnde bernhar
dus ait. Reuolue diligenter euangelice hystorie seriem vniuersa
sam : et si quid forte increpatorium : si quid demiq̃ signum certius
indignationis occurrerit : maria decetero suspectam habeas et ac
cedere verearis. Ceterz si tanta est gloria gloriosissimi corpis ma
rie : q̃nta putas est gloria sue beatissime anie. Qd licet certe bea
ta anima tres habet dotes ipsam beatificantes. vitz dotem mire
cognitionis : dotem mire dilectionis : dotem mire fruitionis : vel

scdm modernos quosdam: dotes visionis / fructus / tenditionis .
Quocunq; aut modo dotes anime accipiant: certū q̄ dotes ani-
me maue oīm animarū dotibus p̄ eferant. Nam si omnes beate
anīe: his dotibus beatificant in celo: q̄nto magis anima eius que
oīm animarū beatificatorem genuit in mundo . Quid mirū si iam
in lucidissima cognitione est anīa maue que iam p̄fundissime vni-
ta est luci et̄ne . vnde beatus bernhardus ait: p̄fundissimam diui-
ne sapie ultra q̄ creui valeat penetrauit abissum vt q̄ntum sine
personal vniōe creature cōdicio patitur: luci illi inaccessibili vi-
deatur vniūta . Item quid mirum si iam infecundissima dilectione
est anīa maue: quid inq̄ mirum si p̄e omnibus diligat q̄ om-
nibus est dilecta: vere p̄e omnibus / ait enim beatus augustinus
ad ipsam . Ne ipse rex regum vt matrem verā / et decoraz spon-
sam p̄e omnibus diligens amous amplexu sibi assodiat . Item
quid mirum si iam in iocundissima fructione sit anīa maue que
benedictio fructu ventus sui pasditur dulcissime . vnde beatus au-
gustinus ait . Maue anīa clauitate fructur xpi et gloriofis ei⁹
amplexibus semper p̄esens: semper conspiciens: semper videre
siciens inestimabiliter pasditur . Igitur gloriofissima maue om-
nes sanctos excedit in gratia vie / in gratia meritorum ita omnes
sanctos excedit in gratia glorie / in gratia premioꝝ . vnde bene ip̄a
signata est per hester reginam: de qua legitur q̄ ducta ad cubicu-
lum regis assueu habuit et misericordiam coram eo super omēs
mulieres / et posuit dyadema regni in capite eius . Id est inter p̄-
tatur euacuata eleuata: hoc optime conuenit maue de qua beat⁹
hieronimus / ait . Eleuatur super choros angelorum vt possit spe-
ciem vultum q̄ videre saluatoris: quem amauerat: quem concu-
piscerat ex toto desiderio cordis . Ista hester regina beata virgo
maue ducta est in eius assumptione in cubiculum regis assueu re-
gis eteri: in cubiculum vtiq; de quo Augustinus mariam allo-
quens ait . Tu in cubuli regij beatitudine gēnis ac margaritis
ornata consistis . Ducta itaq; in hoc cubiculū q̄tis et̄ne regina ma-
ue grām regis assueu id est grāz v̄u regis hēt sup omēs mulie-
res id est sup omēs intelligētias angelicas et sup omēs btās ani-
mas vt sit i maue gratia sup grāz oīm btōꝝ . Nā reuera in capi-
te ei⁹ rex regū dyadema regni posuit / dyadema certe taz imp̄da-
bile / dyadema tā celestabile / dyadema tā mirabile q̄ hoc oī lingue
incomparabile omī ingemio inscrutabile ē . sic ergo caussum vidistis

quanta gratia donorum / quanta gratia labiorum / quanta gratia
pruilegiolorum quanta gratia premiorum affluentiſſima ſit maria
rogamus ergo ipſam tantā muentucem gratiaꝝ ut ⁊ nos faciat
muenite gratiam apud dñm . p dominum noſtrum ⁊c .

Moe gratia plena . Non ſufficit archāgelo gratiam
maue ſimplidter cōmendare ſ; etiam plenitudinem
eius voluit ſignanter inſinuare cum dixit gratia ple
na . O vere plena ⁊ plene plena . ad hec certe non
dixerat gabriel ecce concipies in utero ⁊c . ad hec etiā non dixe
rat ſpirituſſanctus ſupueniet in te ⁊c . ſi ergo ante ſupuentionem
ſpirituſſancti / ſi ante cōceptionē filij dei plena fuit maria : quā
tomagis poſt . ppter hoc bene de eius plenitudine et de plenitudi
nis eius gratitudine dicit auguſtīn⁹ . hec milies pleniffima ab an
gelo ſalutata ſpirituſſando repleta . plenitudinis diuinitatis affla
ta . Bene ergo plena dicit maria . plena in q̃ illuminatione ſapient
ie / plena in mōdatione gratie / plena poſſeſſiōe bone vite / plena in
datione miſericordie / plena fecundatione prolis . pie plena pfectio
ne eccleſie / plena reſpōſione oduſere fame / plena reſultatione di
uine glorie / plena etiā fructiōe eterne leticie . has nouē plenitudi
nes cōſideremus in maria . q̃ nouē ordinū angelicoꝝ plenitudines in
gloria . Primo cōſideremus cauſſimi q̃ plena ē maria illumi
natione ſapientie ⁊ intellect⁹ . vñ ipſa bñ per lunam plenā ſignari
poſteſt . ⁊ qua dicit puer . vij . Non eſt in domo ſua abiit via lon
giſſima ſacculū pecunie ſecum tulit in die plene lune reuerſurus .
hic eſt vir ille de quo hiere . xxxi . Creauit dom⁹ nouū ſuper ter
ram . mulier cir . virum . mulier maria . mulier vñq; ſexu non cor
ruptione . māter virtutis dñm noſtrū arcundat in utero ſuo circū
dedit habitu noſtro . hic vir . ſi tamē ut ait Joſeph⁹ . Mat̃ appel
lauit fas eſt tres domos habē . Impatouie maietatis eſt in pala
do habere tres māſiones videlicet cōſiſtorū cenaculū cubiculū .
Conſiſtorium ē domus cauſaꝝ : cenaculum amorum : cubiculū q̃e
tis . Sic imperator noſter qui imperat ventis ⁊ mari / habet do
mū cauſarum mundum . habet domū amorū modo eccleſiā oīm ſy
nagogam . habet domum quietis rationalem animam . Sed heu vir
iſte dñs virtutum a domo mundi / a domo ſynagoge / a domo aie
valde fuit elongatus . quia longe a peccatoribus ſalus . Vnde er
go iſte in domo ſua non fuit . quando per hieremiam conqueren
do dixit . reliqui domum meam dimiſi hereditatem meam . Saccu
lum etiam pecunie ſecum tulit / quia theſaurum miſericordie ⁊

gratie sue a mundo abscondit. Sed ecce vir iste in die plene lune reuersus ē illi⁹ in⁹ lune de q̄ dicit ecci. vi. Pulcra ut luna Luna ergo est maria / luna plena / maria plena / lune plene maria bñ opata est: que lumine sapiētie & veritatis a sole etno plene illuminata ē. vñ maria bene illuminata interpretat hie illuminatur. Ipsa namq; luna / & lucerna nr̄a illuminata fuit a dñō / & illuminatur fuit mūdo . iuxta illud ppheti^{cū} Quōz tu illu. lucer. m. In hui⁹ lune plenitudine vir reuersus ē in domū. xp̄us p carnez venit in mōm. O v̄ mirabilis hui⁹ lune plenitudo. Ecce si maria plena fuit lumine sapiē. qđ a sole etno recepit p̄us q̄ ipm concepit. q̄nto plenior fuit dum hūc solem tam mirabiliter cepit & tam totaliter in se recepit. Et ideo bñ plenitudinē sapiē marie beatus bern. commendans ait. Extruxit in maria sibi domū sapientia celestis q̄ a deo mentem ei⁹ repleuit ut de plenitudine mentis ei⁹ fecundaret / & caro ac v̄go singulaui grā eandē ip̄am sapientiam carne tectā pareret qm̄ p̄us mente pura ceperat. Secūdo consideremus qđ plena ē maria in vocatione gratie in affectu. Quanta nempe inuocatio gratie: tanta profunditas / & magnitudo in maria fuit ut ipsa bene mare plenum dici possit: iuxta illud . i. para. xvi. Tonet mare & plenitudo ei⁹. Sicut in mari aq̄rum: sic in maria sunt aggregationes gratiarū. vnde scriptum est congregationes appellantur maria. Dicitur qđ ecci. i. omnia flumina intrant in mare / omnia flumina sunt / omnia gratiarū dona que intrauerunt in mariam iuxta illud ecci. xxiij. In me omnis gratia vie & veritatis &c. Quā plenum sit hoc mare qđ plena grana sit maria beatus hieronimus ap̄it / dicens. Bene plena quia ceteris per ptes prestat / marie vero simul se totaz infudit plenitudo gr̄e: hoc ergo plenum mare audiamus extra vicia tonare. Tonet ergo mare & plenitudo ei⁹ / tonet plenū mare / tonet plena maria Tonet extra luxuriā castitatem pponendo & dicat q̄modo fiet illud q̄miam vi nō ag. Tonet etiam extra supbiam humilitatē sentiendo / & dicat: ecce an. dñi &c. Tonet qđ extra magnitudinem gratias agendo / & dicat. Magnificat anima &c. De plenitudine huius maris similiter in ps̄. dicitur. Moueatur mare & plenitudo eius / moueatur mare / moueatur maria / moueāt certe suspirijs & castigationibz / moueatur lacrimis & orōnibus: moueāt elemosinis & alijs venerationibz. Moueatur inq; plene ut nobi effundat de sua plenitudine. Attendam⁹ qđ nobis bt̄a bern. de ea loq̄t / ait enī sic. vas liquore plenum si moueāt de facili subuertit & effundit liquēz: sic bt̄a v̄go maria si moueāt p̄cibz effundit

liquorem: sic beata virgo maria si moneatur precibus effundit si
quorem in nobis. Tercio consideremus q̄ plena est maria pos
sessoriis bone vite in effectu. De hac plenitudine vere possum⁹
dicere / dñi est terra &c. per terram bene significat maria de qua
sic legitur in Esa. Aperuatur terra & germinet saluatorem. quid
terra humilior / quid terra utilior. Terrā omnes sub pedib⁹ ha
bemus / & de terra omnes vitam fouemus. vnde enim victū & ves
titem panem & vinum lanam & lnum & huius vite necessaria nisi
de terra & de plenitudine terre habem⁹. Quid ergo humilior. qđ
utilior terra. Similiter quid humilior qđ utilior maria. Ipsa de
niq̄ humilitate sua omnium est infima. Ipsa plenitudine sua om
nium est utilissima. Vite namq̄ spiritualis necessaria habemus de
plenissima terra maria. & ideo bene beatus bernardus ait. Alius
intuem⁹ quāto deuotionis a nobis voluit honorari mariā. qui to
tus boni plenitudinem posuit in mariā. ut proxim⁹ si qđ spei in no
bis ē. si qđ gratie / si qđ salutis ab ea nouerimus redundare. Sed
a quo & cuius est tanta huius terre plenitudo. audi / Dñi est te
ra & plenitudo eius. & iter⁹. meus est orbis terre & plenitudo ei⁹
. Plenitudo terre consistit in fructibus & diuersis possessoribus
terre. iuxta illud psal. Impleta est terra possessione tua. fructus
autē & possessiones plenissime terre marie sunt opera. mores. ex
empla & diuersa merita sanctissime vite marie. Quilibet enim pos
sessoribus eam dñs respexit / talibus eam bonis impleuit. Vnde
ecclesiastic⁹ xv. Dñs in terraz respexit & impleuit eam bonis suis.
De hac eius plenitudine Hieronimus mentionē faciens inquit.
Quibus decebat virginem oppignorare muneribus vt esset gra
tia plena que dedit celis gloriam teris deus pacemq̄ refudit. si
de m gentibus finem vicij. ordinem vite / moribus disciplinā.
Quarto consideremus caussim⁹ q̄ maria plena est vñdione mis
ericordie plena oleo pietatis. vnde ipsa signata esse potest p̄ illam
mulierem cui clauso hostio domus sue omnia vasa intus congrega
ta facta sūt miraculose oleo plena s̄m q̄ helyseus ei p̄dixerat. iij
Reguz. iij. dicens. Cum plena fuerint tolles. mulier ista est ma
ria que etiā a filio suo mulier appellata est Jo. xix. mulier ecce fi
lius tuus. Quibus vasa sunt affectus & effectus / desideria
& beneficia q̄ omnia oleo misericordie plena sunt in maria. Vnde
de hoc oleo beatus bernardus bene ait. Nec miruz o domina si tā
copioso misericordie cordis tui p̄fusuz ē s̄aduariū. cū illud mesti
mabile opus misericordie qđ p̄estinauit deus añ secula in redēp
tionē nostrā p̄mū sic in te a mūdi artifice fabricatum. Dicamus

ergo causissimi dicam⁹ maue. Date nob⁹ α. o. v. Petamus oleū
misericordie ei⁹ in mundo ne frustra petam⁹ in iudido. Quare
domus in qua vasa replebant⁹ clausa fuit: hoc optime marie que-
rit. De cuius clausura Ezechiel ait. Porta clausa erit ⁊ non
aperiet⁹: ⁊ vir non transiet p̄ eam: q̄miam dñs deus israhel egres-
sus est p̄ eam. Porta maue clausa fuit sēta virginali: vir non
transiuit p̄ eam amplexu maritali: dñs deus ingressus est p̄ eaz
natiuitate singulari. Sed certe quia ad multiplicatōem olei vasa
etiam viduorum non pauca collecta fuerunt: ideo quoq; p̄ vasa il-
la omnes signari possunt: qui plenitudinis misericordie maue p̄-
cipue sunt. Quid aut illi beatus bernh. declarauit cum dixit. Ma-
ria oib⁹ sinū mie apuit. ut α plenitudine ei⁹ accipiant vniuersi:
captiuus redemptionē: eger curationē: tristis consolationem: pec-
cator veniā: iustus grām/angelus leticiam: om̄q; tota turba
gloriam: filij p̄sona carnis humane substantiam. Quinto causissi-
mi consideremus q̄ plena est maue. fecundatione prolis diuine
De plenitudine illa intelligere possumus illud ysaiē. vi. Vidi do-
minum sedentem super solum excelsum et eleuatum: et plena erat
dom⁹ maiestate eius. Dom⁹ illa in cuius solio dñs sedet est bea-
ta virgo in cuius mētis solio dñs requieuit. O vere beatissimum
o vere stabilissimū solū sicut dicit. iij. Re. viij. firmissimū solium
tuū in etnū: hoc solū excelsū ē in intellectu/eleuatū in affectu/ex-
cellū ē q̄q; sup hoīes eleuatū sup homines: excelsū insup ē in grā
eleuatū in gloria. In solio ergo maue: in solio inq; mentis ei⁹
dñs sedebat. ⁊ dñs corpis ei⁹ maiestate vbi incarnati plena erat
De hac ineffabile plenitudine bt̄s Amb. ait. Bñ sola grā ple-
na dicit⁹: q̄ solā grām q̄ nulla alia cōsecuta ē. ut grā repleret au-
dore. O vere felix dom⁹ tā felici fecunditate plena/ait nāq; bt̄s
bern. Bñ grā plena q̄ ⁊ v̄ginitatis grām tenuit/ ⁊ fecunditatis
glorā acq̄siuit: dñs ergo in solio mētis maue sedet p̄ grā ⁊ do-
mū corpis ei⁹ maiestate sua impleuit p̄ assūptā nat̄az. vñ iij. re.
viij. dicit Impleuerat glā dñi domū dñi: tūc ait salo. Dixit dñs
ut h̄itaret ī nebula/ dom⁹ ergo dñi maue impleta ē glā diuine maies-
tatis p̄ nebulā assūpte a dō humilitatis: illā dico nebulā α q̄ di-
cit ecci. xliij. Mediana oīm ī festinatōe nebule/ ⁊ itez ecci. l. q̄ si
ste illa matutina in medio nebule ⁊ c. Nā q̄ si stella in nebula ē ver-
bū in carne assumpta. S̄ xto cōsideremus causissimi q̄modo maue
fuerit plena p̄fectione vniuersalis ecclesie Diuersas ⁊ m̄ificas
p̄fectiones ⁊ gratias in diuersis sanctis suis habuit/ ⁊ habet ec-
clesia in quorum plenitudine videtur cōtenta fuisse maria ut vere
dicere possit ill d̄ ecci. xxiiij. In plenitudine sanctorū cōten. mea

Reuera in plenitudine sanctorum maius contentio fuit. dum in mē
usica perfectione sua plenitudo perfectionis sanctorum sibi nō des
fuit. sicut beatus Bernardus declarat cum ait. Merito in plenitu
dine sanctorum contentio eius cui nec defuit fides patriarcharū spir
itus prophetarum. zelus apostolorum. constancia martirum. sobri
etas confessorum. castitas virginum. fecunditas coniugatorum.
immo nec puritas angelorū. Scriptū quippe ē Ecclesiasti. xxiij
In plenitudine sanctorum ammirabit. Ad hoc certe in plenitudine
sanctorum nō in plenitudine impiorum contentio maius est. Quia
apud eos qui pleni sunt sanctitate. non apud eos qui pleni sunt
iniquitate maius libenter est. Ipsa q̄z nō solū in plenitudine san
ctorum continetur. sed etiam in plenitudine sanctos continet ne eorū
plenitudo minuat. Continet mirum virtutes ne fugiant. conti
net merita ne pereant. continet demones ne noceant. continet filium
ne peccatores percutiat. Ante maiam non fuit qui sic continere do
minum continere auderet. testante Esaiā qui dixit. lxiiij. Non est
qui inuocet nomen tuum qui consurgat & teneat te. Septimo
confideremus quomodo plena sit maius respōse odoriferi fame
sicut enim ager plenus odoriferarum specierū odoribus. sic maius
plena est odoriferi fame sue aspiromibus. De hac plenitudine ac
cipiamus qd̄ legitur Genes̄ xxviiij. Ecce odor filij mei sicut odor
agri pleni cui benedixit dominus. Ager iste est maius in qua the
saurus angelorum immo totus dei patris absconditus est. Felix
qui vendit omnia que habet & emit agrum istum. Qui⁹ agri ple
ni. plen⁹ odor. ē plena maius fama plen⁹ honor. d̄ hoc beat⁹ Ioseph
ait. quia multis repleta erat virtutū odorib⁹. manans ex ea fragra
bat suauissimus odor spiritibus angelis. De isto odore ipsa san
cta glorando dicere potest. Sicut cynamomū & balsamum ames
nitatis odorem dedit. Odor maius fuit sicut cynamomum exten⁹
in cortice cōuersatōis sicut balsam⁹. interius in vndōe d̄ uotois
sicut mirra. interius in amiratione castigationis. fuit quoq̄ odor
maius sicut cynamomum in adione. sicut balsam⁹ in contempla
tione. sicut mirra in passione. O vere diues & nimis diues que p̄
ter alia aromata tam plena fuit odorifero spiritussandi balsamo
ut bene de illo. spiritussand⁹ superueniet in te Beatus bernard⁹.
loquens dicat. Pretiosum illud balsamum tanta tibi copia tanta
q̄ plenitudine influet ut copiosissime effluat arunquaq̄. Bene
ergo dicere potuit d⁹ pater. Ecce odor filij mei sicut odor agri
pleni quasi dicat ecce odor filij mei honor filij pleni ex honore ple
ne matris sue est & fama. Unde Jeronimus ait. honor maternus

eius est. qui d ea natus ē. **O**ctauo consideremus cauissimū q̄modo
plena est maria resultatōne suā exp̄ssione diuine glorie iuxta il-
lud ecci. xliij. gloria dñi plena ē opus ei⁹. Opus anthonomafice
opus dñi mirabile est maria. de quo didt ecci. xliij. vas āmirabi-
le opus excelsi. vere opus mirabile. quia nusq̄ inueniūt simile. vñ
iij. Regū. x. didt. Non est factum tale opus in vniuersis regnis
non vtiq̄ in regno celestium / non in regno terrestrium / non in
regno infernoꝝ / quia nulluz tale opus in celo / nullum tale in mū-
do / nullum tale in limbo fuit. Idoc ergo opus plenum est domini
ca gloria / quia super omnem putam creaturam resultat / ⁊ relu-
cet plenissime in maria. Nam preter assumptam a verbo naturā
nulluz est opus / nulla est creatura in qua tanta diuine glorie ma-
teria relucent sicut in maria. Gloriam enim de restoratione fa-
cta in celo / gloriam de redemptione facta in mundo / gloriam de
liberatione facta in inferno / habet domi⁹ per mariam / habet per
plenitudinem marie. Et ideo bene ait Anselmus sic. Cur soluz
loquat domina beneficijs tuis plenum esse mundum / inferna pene-
travit / celos superauit. per plenitudinem enim gratie tue que in
inferno erant se letantur liberata / ⁊ que supra mundum sunt se
gaudent restaurata. Plenum ergo est gloria dñi opus eius ma-
ria / quia sicut didtur ysaie vi. plena est omnis terra gloria eius
plena vtiq̄ est omnis terra / plena est tota maria relucete in se
plenissime diuina gloria. Meuto aut ommbus predictis gratijs
plenissima didtur / que omnibus non ingratia grauisima credit
sicut beatus bernhardus ostendit / qui de hoc verbo Ave gratia
plena loquens sic ait. Bene plena gratia / quia deo ⁊ an-
gelis ⁊ homini grata / hominib⁹ p fecunditatem / angelis per vir-
ginitatem / deo p humilitatem. **N**ono consideremus cauissimū q̄-
modo plena sit maria fruitione leticie etne. quis enim nesciat eam
ab his non exclusam / q̄bus filius eius dixit Joh. xvi. Petite et
accipietis ut gaudiū vestrum plenum sit. Si ergo omnium apo-
stolorum / imo oīm cum deo regnantium gaudium plenum est.
quanto maior dei gaudium plenissime est plenum. De hac ple-
nitudine beatus Jeronim⁹ inquit. Plena siquidē gratia / plena
deo / plena virtutibus / non potest non possidere pleniter gloriam
claritatis etne. Quid mirz si leticiā et gloriā plenā / et supplenā
habet in regno / q̄ gratiam plenam ⁊ supplenā habuit in exilio.
Quid certe mirz si tā in celo q̄ in mūdo ei⁹ plenitudo sup oēs crea-
turas sit / ⁊ cui⁹ plenitudie oīs creatā vireat. vñ anselmus ait.

O femina plena et super plena gratia & cuius plenitudinis ex-
 undantia res ipsa reuiuiscit ois creatura. Sic ergo cauissimi uidetis
 in maria plenitudinem sapientie illuminatiua. plenitudinem gra-
 tie mundatiua. plenitudinem uite fructificatiua. plenitudinem mi-
 sericordie subuentiua. plenitudinem ecclesie perfectiua. plenitudi-
 nem fame reserptiua. plenitudinem diuine glorie expressiua. pleni-
 tudinem eterne leticie supgressiua. Eya ergo leuissima uirgo maria
 nos ta inanes ta vacuos sic participes plenitudinis tue facias ut
 tandem ad eternam plenitudinem pertingere ualeamus. Per
 dominum nostrum iesum chrum.

Maria gratia plena dñs tecū. Ostensū est sup quō
 maria ppter purissimā uite innocentiā merito p aue salu-
 tat. ostensū est qd quō ppter copiosissime grē affluē-
 tiā merito gratia plena commemorat. Ostendēdūz aut nūc est quō
 ppter specialissimā dei pñtā merito dñs secū fore insinuat. Vñ
 ergo tecū. O magne gabriel magnū qd magne marie & magno
 dño nūcias. Magnū est qd ei dñs dñs tecū. Sed dic nob qntū
 uel quō secū. Et ecce beat⁹ augustin⁹ i psona gabriel ad hoc re-
 spōdens ait Dñs tecū s; pl⁹ qd mecū. dñs tecū s; nō sicut mecū. i
 me licet sit dñs memetipm creauit dñs. p te aut nascitur⁹ ē dñs.
 Dñs ergo o maria. sed qd uel qnt⁹ dñs? Dñs tñc oim generalit
 dñs hoim specialit. dñs tu⁹ singulat o maria. Dñs inq create
 generalit om̄uersalis. dñs specialit nate rōnalis. dñs singulat au-
 le tue uigialis o maria. Cōsiderādū ē ergo kmī q dñs iste & q dñs
 dñs tecū. ipe est generalit dñs create om̄uersalis. vñ iudith. 9.
 Dñs celoz creator aqz et dñs tot⁹ create. Et sapi. 8. dñs oim
 dñs dilexit illā. Oim certe om̄uersalit. oim inq uisibiliū & inui-
 sibiliū. Iste om̄uersalis oim dñs sic cum maria fuit q etiā ipaz
 om̄uersalē oim dñaz fecit. dñaz inq celi et dñam mūdi. ppter qd
 Anselm⁹ ait. Regina celi et dñā mūdi mater ei⁹ q mundat mū-
 dāter cōfiteor q corp⁹ meū nimis est imundū. Sed ecce iste om̄-
 uersalis oim dñs. ipse est dñs potētissim⁹. dñs sapientissim⁹. dñs
 opulentissim⁹. dñs indeficientissim⁹. Dñs enī sine potētia. dñs si-
 ne sapiētia. dñs sine opulētia. dñs sine pmanētia minus pfect⁹
 dñs esset. Nō dominus impotēs. dñs insipiēs. dñs indigēs. domi-
 nus deficiens siue non pmanens minus reputaret. Dñs ergo om̄-
 uersalis ipe dñs est potentissimus voluntate. dñs sapientissimus
 ueritate. dñs opulētissim⁹ p̄prietate. dñs indeficientissim⁹ et̄nitate
 Quidō attēdite kmī q dñs om̄uersalis q cū maria ē ipe dñs po-
 tētissim⁹ voluntate sic bñ & dño isto ppha ait. oia qcūq; uoluit

dominus fecit &c. vsq; abissis. Ergo nec i celis nec in tris nec in oib⁹ inferni abissis voluntati ta potētissimi dñi resistere qsqm potest. teste mardocheo q de isto dño ait hester. xiiij. Dñe rex oipotes i ditione tua cūda sūt posita. et non est q tue resistere possit voluntati. Ecce maua qntus dñs est q potētissimus dñs est qui tecū est. Et qa dñs potētissim⁹ potētissime tecū ē. idō & tu es potētissima secū. potētissima es p ipm. potētissima apud ipm. ita vt de dicere possis illd. ecci. xxiiij. In hierusalē potestas mea. Die rusalē signat ecclām tūphātē i celis. signat etiā ecclām militātē in tris. Nam vere tam in celis qm in tris potestates habet mater potentissima creatoris. quā potentissimā agnoscit anselm⁹ cū orans ait. Exaudi pia adesto ppicia adiuua potentissima ut mundaent sordes mentis mee & illuminent tenebre mee. Dñs ergo tecū o maua potentissima. Secūdo attendite caussimi. q vniuersalis dñs q est cum maua ipse est domin⁹ sapientissimus veritate ipse enī est dominus de quo in ps dicit. Magnus dominus noster & magna virtus eius & sapie eius nō est numerus. O qm sapientissimus dominus cuius sapiāz mñhil fallere mñhil latere potest. qa omnia manifesta & oculta nouit. Omnia utiq; opera nostra bona & mala. omnia verba nostra bona & mala. omnes cogitationes & omnia desideria nostra bona & mala. omnia scit dominus. Unde petrus ait Joh. xxi. Dñe tu omnia scis. Ecce maua qlis dñs est qm sapientissimus dominus qui tecum est. & quia dominus sapientissim⁹ sapientissime est tecū. et idō tu es sapientissima secū sapientissima es p ipm. Tu enī signata p illam abygal de q dicit pmi Regum xxv. Eratq; mulier illa prudentissima et speciosa. Maua tam prudentissima tam speciosa fuit q anselmus de ipsa audacter ait. Omnes thesauri sapientie et scientie in maua. Dñs ergo tecum o maua sapientissima. Tercio attendite caussimi q dominus vniuersalis qui cum maua est ipse est dñs opulentissimus pprietate. sicut bene de isto domino ppheta testatur dicens. Domini est terra et cetera. vsque in eo. Domini certe est non solum terra et plenitudo eius. imo etiam celum et plenitudo eius. Qui enī domie sunt celi et tua est terra. quia celum celi domino Domini huius omnia sunt ppria celum et terra corporalia et spiritualia. omnis natura. omnis gratia. omnis celestis gloria. omnia sunt domini ppria. Dominus ergo ditissimus est. sicut etiam apłs ait ad Ro. x. Ideo dominus omnium diues in c mnes qui inuocant illum. Ecce maua quantus dominus est qm opulentissimus dominus est qui tecū est. Et quia dominus opulētissimus opulē

tissime est tecum: ideo tu es opulentissima siue ditissima secum ita
ut de tibi dici possit illud prouer. xxxi. Multe filie congrega-
tu supergressa es vniuersas: filia agnes: filia iuda: filia cecilia: filia
agatha: filia katherina / et multe alie filie: et multe alie vrgines san-
cte: multe anime iuste congregauerunt diuitias virtutum: et gra-
tiarum diuitias meritoꝝ et premioꝝ: sed maria vniuersis diui-
tijs supergressa es excellentissime vniuersas. O q̃ diues est maria
in gloria: que tam diues fuit in miseria. O q̃ diues est in celo.
que tam diues fuit in mūdo. O q̃ diues est in anima sua: que tam
diues fuit in carne sua. Ut enim beatus bernhardus exclamans
dicat. O diues in omnes: et super omnes maria de cuius substan-
tia modica pars assumpta totius mundi sufficit: sol vere delicta.
Dominus ergo tecum o maria opulentissima. Quarto atten-
dite caussim q̃ dominus vniuersalis qui est cum maria: ipse est
dominus indeficientissimus eternitate. vnde habetis: exo. xv. Do-
minus regnabit in eternum et ultra / et in psalmo de isto domino
dicitur. Tu aut̃ domine in eternum permanes. Ecce maria q̃ntus
dominus est: q̃ indeficientissimus domin⁹ est qui tecum est: et ideo
quia dominus indeficientissimus indeficientissime est tecum: et ideo
tu es indeficientissime in eternum secum. Tu enim es thronus il-
le indeficiens: thronus in eternum: thronus filij dei de quo pater
per pphetam ait. Thronus eius sicut sol in conspectu meo / et
sicut lu. p. in eternum vere in eternum. vnde non solum vere dici-
mus. Tu aut̃ domine in eternum permanes: sed etiam vere dice-
re possumus. Tu aut̃ domina in eternum permanes. Quid mirū
si maria ipsa in filio suo permaneant in eternum: cum etiam benefi-
cia marie in seculis suis permaneant in eternum / ait enim beatus
bernhardus. In te o maria angeli leticiā: iusti gratiam: peccato-
res veniam inueniunt in eternum. Dominus ergo tecum o ma-
ria indeficientissima: gaude nunc maria gaude: ecce dominus potē-
tissimus sic est tecum q̃ tu es potentissima secum. Dñs sapientis-
simus sic est tecum: q̃ tu es sapientissima secum. Dñs opulen-
tissimus sic est tecum: q̃ tu es opulentissima secum. Dominus in-
deficientissimus sic est tecum: q̃ tu es indeficientissima secum

Eya ergo potentissima domina esto nobis in potentissimis auxi-
 liatux. Eya sapientissima domina esto nobis insipientibus auxi-
 liatux consiliatux. Eya opulentissima domina esto nobis inopi-
 gentibus locupletatux. Eya incedentissima domina esto nobis
 in deficientibus perpetuatux in omni bono. Consequenter confide-
 remus carissimi qd dominus iste de quo dicit dominus tecum ipse est
 dominus specialiter creature rationalis / sicut ipsa rationalis crea-
 tura in ps. ait. Domine dominus noster &c. Dominus omnium vniuersa-
 liter dominus noster specialiter. sit utique dominus noster sicut ysa-
 xxxij. Dominus iudex noster: dominus legislator noster: dominus
 rex noster. dominus legislator noster in mundo / dominus iudex noster
 in iudicio: dominus rex noster nos coronans in celo. Iste specia-
 lis noster dominus sic cum maria fuit qd etiam ipsam specialem no-
 stram dominam fecit. Quod bene beatus bernardus recognoscens
 ait domina nostra mediatrix nostra aduocata nostra. tuo filio nos
 reconcilia tuo filio nos commenda tuo filio nos representa. Sed
 ecce iste noster specialis dominus ipse est piissimus dominus iustis-
 simus dominus certissimus dominus notatissimus. Dominus enim qui
 non esset pius in beneficiis iustus in iudiciis. dominus qui non esset
 certus in promissis. dominus qui non esset nominatus in populis
 minus reputaretur. Dominus ergo noster est dominus piissimus
 liberalitate / dominus iustissimus equitate. dominus certissimus fide-
 litate: dominus nominatissimus famositate. Primo ergo atten-
 dite carissimi qd dominus noster specialis qui cum maria est ipse est
 dominus piissimus liberalitate misericordie sue infinite. Ipse enim
 est dominus de quo propheta ait. Tu domine suavis et mitis et mul-
 tum misericors domine inuocantibus te. Multe misericordie
 dominus in multis beneficiis temporalibus. spiritualibus. eternalis-
 bus. que ex multa misericordia sua contulit nobis et conferre non
 cessat. utinam tantis domini misericordiis non simus ingrati. uti-
 nam domino tam misericordissimo simus valde grati cum Esa. qui
 de isto domino ait. lxij. Miserationum domini recordabor laudem
 domini super omnibus que reddidit nobis dominus. Ecce maria
 qualis dominus est quod piissimus quod misericordissimus dominus est
 qui tecum est et quia dominus misericordissimus misericordissime
 est tecum ideo et tu es misericordissima secum ut vere de te dici pos-
 sit illud Esa. xvi. preparabitur in misericordia solium eius et se-
 debit super illud in veritate. Solium diuine misericordie est ma-
 ria mater misericordie in quo omnes inueniunt solacia misero-
 die. Nam sicut misericordissimum dominum ita misericordissimam dominam

habemus. Dñs noster multe misericordie est omnibus inuocanti-
bus se: et dña nostra multe mie est omnibus inuocantibus se: ppter
q optime bernh. uidit. Sileat miam tuam vgo beata q inuocatā
eā in necessitatibus uis sibi meminerit defuisse. Dñs ergo tecū
o maria mi eucordissima. Secdo attendite carissimi q dñs no-
ster spēalis qui est cū maria: ipse est dñs iustissimus eqtate sicut
bn de dño isto in ps. dicit. Iustus dñs et iusticias dilexit / et itez
iustus dñs / et rec. iudi. t. Iustus certe est dñs in omnibus iudicijs
suis: in omnibus causis: in omnibus factis suis sicut itez in ps. dicit
Iustus dñs in omnibus vijs suis. Dñs ita iustus est in omī via
iusticie. q ppter nullam psonam declinat a via iusticie: et ideo be-
ne de isto domino dicit sapie. vi. Non subtrahet psonaz cuiusq
dñs qui est oīm dominator: nec verebit magnitudinem cuiusq q
miam pusillum et magnū: ipse sedt et equaliter est illi cura de om-
nibus. Ecce maria qualis dñs est: q iustissimus dñs est qui te-
cum ē. Et quia dñs iustissimus iustissime ē tecū: ideo et tu es ius-
tissime secū. Tu ei es vga aaron redā: flouida frudifera. Reda
imo redissima p iusticiā et eqtatem: flouida p virginitatē: frudi-
fera p fecunditatē. Que enim eet virga redā si nō virga aaron
eet redā. Que ania esset si non maria eet iusta: hoc est q beatus
bernh. dicit. Quis inq iust? si nō maria iusta de qua ortus ē sol
iusticie. Dñs ergo tecū o maria iustissima. Tercio attēdite ca-
rissimi q dñs spēalis noster qui ē cū maria: ipse ē dñs certissimus
fidelitate et fidelissim⁹ certitudine sicut ppheta testat q ait: fidelis
dñs in omnibus vobis suis. Recogitate ergo vba ista: qbus pmi-
sit corā iustis / et gelennā iniustis / et scitote q dñs fidelis fidelit
vba sua tenebit: fidelit q locutus ē implebit: sicut de isto dño di-
cit Ezechi. xxxi. Ego dominus locutus sum et faciam. verba vti
q sua dñs fidelissim⁹ fidelissime tenebit: sicut ipse in euangelio suo
dicit. Celū et tra trāsbunt etc. Ecce maria qlis dñs ē: q fidelissi-
mus dñs ē q tecū ē: et qā dñs fidelissim⁹ fidelissime ē tecū: ideo et
tu es fidelissima secū. Tu enim es illa fidelissima colūba noe q in-
sumū noe / et mundū diluuiō spūali submerso: mediatix fidelissi-
ma exististi. Coruus in fidelis: colūba vero fidelis fuit. Sic et eua
infidelis: maria vō fidelis inuēta ē. Eua infidelissima mediatix poi-
tōmis. maria vero fidelissima mediatix salutis fuit: et ideo btūs bern-
ait: fidelis mediatix maria q salutis antidotū viuis et mulierib⁹ p-
pinauit. Dñs ergo tecū o maria fidelissima. Quarto attēdite ca-
rissimi q noster dñs spēalis q cum maria est: ipse est dñs nomina-
tissim⁹ famositate Magni enī nois ē teste hieze. q d dño isto ait

Non est similis tui domine ⁊ magnus tu ⁊ magnum nomen tuum. Magnū vtiq; fama ⁊ laude nomē domini est in omni populo sicut ppheta ostendit dicens. Reges terre ⁊ omnes populi principes ⁊ omnes iudices terre. iuuenes ⁊ virgines senes cum iunioribus laudent nomen domini. Nominis autē domini laus ⁊ fama non solum ad omnem populum s; etiā ad omne tempus se extendit. sicut p eundem pphetam patet qui ait. sit nomen domini benedictum ex hoc nūc ⁊ vsq; in seculum. Itē nominis domini laus ⁊ fama non solum ad omnem populum / non soluz ad omne temp⁹ s; etiam ad omnem locum se extendit. sicut iā dictus propheta declarans ait. In solis ortu vsq; ad occasum laudabile nomen domini. Ecce maria quantus dñs q̄ nominatissim⁹ dñs est q̄ tecū est ⁊ quia dominus nominatissimus siue famosissimus / famosissime ē tecum. ideo ⁊ tu es famosissima ⁊ nominatissima secuz. Tu enim bene signata es p illā Ruth. ⁊ qua legit sic. Sit exēplū v̄tutis in effrata. ⁊ habeat celebre nomen in bethleē idest in ecclesia. O celeberrimi nominis maria quomodo posset nomen tuum nō esse celebre. que etiam deuote nominau non potes sine nominantis vtilitate. Testatur tuus bernardus dicens. O magna / o pia / o multum laudabilis maria / tu nec nominau potes qñ accedas. nec cogitau quidē qñ recrees affectus diligēdum te / tu nunq; sine dulcedine diuinitus tibi insita pie memoue portas ingredus. Maria ergo frēs optime signata est per illaz famosissimi nominis feminam iudith ⁊ qua scriptum est. hec erat in omnibus famosissima quoniam timebat dominum valde. nec erat qui ⁊ illa loqueretur verbum malum. famosa qdē ē maria propter virtutes ⁊ exēpla sua tam laudabilia. famosior autē propter misericordias ⁊ beneficia sua tam inenarrabilia. famosissima vero ppter gratias ⁊ priuilegia sua tam mirabilia. quid enim mirabilius q̄ esse matrem ⁊ virginem ⁊ esse dei matrem. Quid autē mirum si maria ⁊ tantis milibus misericordie sue benefidis famosa est in mundo. que tam famosa est ⁊ unico beneficio suo circa theophiluz exhibito. Mit beatus bernhardus. famosum sume tue benignitatis testimonium est per te restauratus theophilus o maria. dominus ergo tecum famosissima o maria. Gaude nunc o maria gaude. Ecce dominus piissimus sic est tecum q̄ tu es piissima secum. dñs iustissimus sic est tecum q̄ tu es iustissima secum. Dñs famosissimus sic est tecū q̄ tu es famosissima secum. Eya ergo piissima maria nos impios salua per tuam misericordissimam pietatē. Eya iustissima nos iniustos salua per tuam iustissimam equitatem. Eya fidelissima

maria nos pfectos salua p tuam certissimam fidelitatem. Eya famosissima maria nos infames: salua p tuā suauissimam famositatem. Post pōicta cauissimi cōsiderandum q dñs iste de quo didit dñs tecū: non solū est dñs generaliter creature vniuersalis: non est dñs spēaliter creature rationalis: imo ipse etiā est dñs singulariter aule v̄ginalis siue sanctissime gemitis. Maria singulariter tam corpe q̄ anīa est aula dñi: domus dei sanctissima de q̄ in ps. didit. Domū tuam decet sanctitudo dñe. O vere singulaūt brāz domū que sola tam singulaūt talez meruit hrē dñm. Ecce enim btūs bern. ait. Tu sola digna inuenta es. ut in tua v̄ginali aula rex regū: & dñs dñantium a regalib⁹ sedibus veniens: p̄mam sibi mter filios hoīm mansionem eligeret. Iste singularis maue dominus sic singulaūt cū maria fuit. q̄ etiam ipaz tam singulariter dñam fecit. q̄ nec p̄mam similem visa est: nec hrē sequentes: dū ipa singulaūt: dñi filia: dñi mater: dñi sponsa: domini ancilla fctā est. Maria enim filia dñi singulaūt generosa: mater dñi singulaūt glouosa: sponsa dñi singulaūt speciosa: ancilla dñi singulaūt obsequiosa fuit. Si aut illa tbus p̄sonis diuinis volumus appropriare possumus dicere q dñs iste q̄ tam singulaūt ē cū maria. ipē ē dñs pater: dñs filius: dñs spūs sanctus: dñs tñus & vnus Ipse est dñs pater cui⁹ maria est filia nobilissima: ipse ē dñs filius cui⁹ maria ē mater dignissima: ipse est dñs spūs sanctus cui⁹ maria est sponsa iustissima: ipse est dñs tñus & vnus cuius maria est ancilla subiectissima. Maria certe ē filia summe et̄nitatis: mater summe veritatis: sponsa summe bonitatis: ancilla summe et̄nitatis. Primo ergo attendite carissimi q dñs iste qui tam singulariter ē cū maria: ipē est dñs cui⁹ filia nobilissima est maria. De isto enim dño & de illa filia accipi potest q boos dixit Ruth. ij. Benedicta es a dño filia: quia priorem misericordiaz posteuore supasti: vere bñdicta a dño filia ē maria: a summo inq̄ dño cuius ipa ē filia. O vere nobilissimi regis: nobilissima filia q̄ tam multiplici m̄tius ornata es gloria ut vere de ea dicere possit Omis gloria ei⁹ filie regis abintus: & ideo tanq̄ viuissima regis filia ad regnum copiosissime est tracta teste btō bern. q̄ ait. Tu filia delicata: & omni grā plena carissima in delitijs tuis tracta es ad gloriā decoris tui & in signū dilectionis. Ista bñdicta filia p̄orem m̄iam posteriore supauit. Magna enim erga miseros fuit m̄ia maue ad huc exultantis in mūdo: s̄ multo maior erga miseros ē m̄ia ei⁹ iaz regnātis in celo Maiorē p̄ beneficia innumerable nūc oñdit hominibus m̄iam: q̄a magis nunc videt innumerablez hoīm miseriam

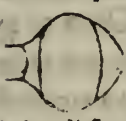
vñ p splendore p̄oris misericordie fuit maria pulchra vt luna. p
 splendore vero posterioris misericordie est electa vt sol. Nā quē
 amodū sol lunam superat magnitudine splendoris sic priorē marie
 misericordiaz superat magnitudo posterioris. Quis est sup quem
 sol non luceat. quis est sup quē misericordia marie non resplen
 deat. Audi quid de hoc beatus bern. sentiat / ait enim sic. quēad
 modū sol oritur sup bonos & malos indifferent / sic maria petita
 non discutit merita: s; omnib⁹ sese exorabilem omnib⁹ clementis
 simā prebet. omnū om̄q; necessitates āplissimo misere ē affectu.
 Dñs ergo tecū o maria sicut mater cū filio nobilissima. **Se**
 cūdo attēdite carissimi q dñs iste q tam singulariter est cū maria
 ip̄e est dñs cui⁹ mater dignissima ē maria. De isto dño & d ista
 matre dixit elizabeth Lu. i. vñ mihi hoc vt veniat mat̄ dñi mei
 ad me. Mater domini mater & virgo mater est dignissima. Ipsa
 est mater que tali filio decentissima. ip̄a mater est cui talis filius
 decentissimus fuit. Ipsa est qua maiorem deus facere non possz.
 Maiorem mundum posset facere deus: maius celum posset facere
 deus: maiorem matrem q̄ matrem dei non posset facere deus. vñ
 bern. ait. Nec enim decebat deus alia mater q̄ virgo. nec virgi
 nem alius filius q̄ deus. quia nec maior inter matres / nec maior
 inter filios nasci potuit. Nec itaq; mater est floris misericordie
 mater solis iusticie / mater fontis sapiēcie / mat̄ regis glorie. ma
 ter inq; est eius cuius misericordia ad dilectionem / cuius iusticia
 ad timorem cuius sapientia ad agnitionem / cuius gloria ad sp̄z
 nos inouat. maria ergo mater eius qui effectiue est nostra dile
 ctio per misericordiam. noster timor per iusticiam nostra agnō
 per sapiēciam nostra spes / per gloriam vt vere ipsa dicere possit
 illud Ecclesiast. xxiiij. Ego mater pulchre dilectionis & timoris
 & agnitionis & sancte sp̄i. Sed nūq; solius cristi mater ē maria
 Imo certe qd iocūdiſſimum est maria non solum est mater cri
 sti singularis s; etiam mater omnium fidelium vniuersalis. vnde
 beatus ambrosius ait / Si crist⁹ ē credendū frater cur nō ipsa q
 genuit cristū credentiū sit mater. Eya carissimi oēs nunc gaude
 am us / nunc oēs gaudento dicam⁹. bñdictus frater p quē maria
 est nostra mater. & bñdicta mater per quā xp̄us est noster frat.
 Vñc bñ anselmus ait. Dñā mater p quā talem fratres habem⁹
 quid gratiarum / quid laudis tibi retribuemus. Deus ergo tecū
 o maria sicut filius cum matre dignissima. **Tercio attendite**

caussum qđ dñs iste qui tam singulariter est cū maria: ipse tñt dñs
cuius sponsa venustissima est maria. vñ tam de isto dño qđ de ista
sponsa expom potest illud osee. ij. Sponsabo te mihi in iusticia et
iudicio et in misericordia: et in miserationib⁹: et sponsabo te michi
in fide et scies: qđ ego dñs. Ecce pulcra sponsa: pulcra in iusticia
et iudicio respectu sui: pulcra in miserationib⁹ et misericordia respectu p-
ximi: pulcra in fide respectu dei: pulcra vñq; in iusticia vite: et in
iudicio sciencie: pulcra in misericordia in affectu: et in miserationibus in
effectu: pulcra in fide qua credidit omnia credenda sup se: et qua
credidit omnia pficienda in se. iuxta illud luce. i. Bñdicta que cre-
didisti qmiam in te pfident ea que dicta sunt tibi a dño. Et ecce
sponsa spūs sancti: maria sicut formosissima fuit: et ē in cōuersatō
ne illa: etiam dulcissima est in allocutione sicut dicit Canticorū. 3.
iiij. fauus dis. et c. vsq; tua. O qđ melliflua vba sepius distillaue-
rūt dulcissima marie labia. Que etiā bene lac et mel sub lingua ha-
buit in duobus verbis que ipsa gabrieli respondit. Nōne maria
lac sub lingua habuit: quando lacteum illud continentie verbum re-
spondit: quomodo fiet istud: quomodo fiet illud: quoniam virū nō
agnosco. Nonne etiam mel sub lingua habuit: quando mellifluū
illud dulcedinis verbum respondit: ecce ancilla domini fiet mihi se-
cundum verbū tuum. De mellifluentia namq; huius melliflui ver-
bi per totum mundum melliflui facti sunt celi. Maria insuper mel
sub lingua habuit in mellifluis orōnibus ad deū: lac vero sub lin-
gua habuit in lactiuis collationibus ad p̄ximum. Eya ergo qñ
ti decous: et qñtā dulcoris est illa sponsa summi consolatoris Quia
inqt aug⁹. que ē hec vgo taz sancta vt ad eaz venire dignaretur
spūs sc̄s: tam speciosa vt eam sponsam eligeret de⁹. Dñs ergo
o maria sicut sponsus cū sponsa delicatissima. Quarto attendi
te caussum qđ dñs iste qui tam singulariter est cū maria: ipse ē dñs
cuius ancilla deuotissima est maria sicut ipamet testatur: dicens.
Ecce ancilla dñi. Maria ancilla est dñi patris: dñi filij: dñi spūs
sancti. Quid mir⁹ si maria sit hui⁹ dñi ancilla: cum etiam filius
marie sit huius dñi. seru⁹ s̄m assumptam a matre naturā. Ipse
enim in ps. cōfiteatur: dicens. O dñe qđ ego seruus t. e. s. t. et fili⁹
an. t. O qđ bona ancilla: et bon⁹ ancille fili⁹. Deu qđ sunt male an-
cille et mali ancillaz filij. Et qđ dicit scripta: ecce ancillā et filium
ei⁹. Legit gen. xvi. de an. saxe qđ cepisse se vidēs despexit dñaz
suā. Mala ergo ancilla agat de fecunditate inflat: bona vō an. ma-
ria de humilitate fecundat: ancilla illa supba dñam despexit: ancillā
istam humilez dñs respexit: sicut ipa humiliter recognoscēs dicit.

Respexit humilitatē ancille sue . O anīa xpīana tū ancilla : sic cū
 maria amplectere fecunditatem ut nequaquā deseras humilitatem
 ut ergo de boni opis fecunditate nō inflexis : sed magis de humi-
 litate fecundus . Attende humilē ancillā respice humilez mariam
 Ecce ait an deo ambrosio . vide inquit humilitatē : vide deuotionē
 ancillā se dicit dñi : que mater eligitur dñi nec repentino exaltata
 pmissio ē . O vere āmiranda humilitas : ecce nō solum dñi ancilla
 sed etiam seruoꝝ domini ancilla qđammodo dignatur esse maria .
 Ipsa nanq; signata est p illam abygal . p qua adducenda cum
 dauid nundos misisset respondit sicut legitur Reg . xxv . Ecce fa-
 mula tua sit in ancillaz . ut lauet pedes seruoꝝ dñi mei . Per bene-
 dictam ancillam mariam quasi tot serui domini loti sunt . qđ fideles
 eius suffragiis a peccatis mundati sunt . Ipsa enim quasi tot ser-
 uorum domini pedibus aquam optulit qđ penitentibus lacrimas
 compunctionis obtinuit . Dñs ergo tecum o maria tanq; cum an-
 cilla deuotissima . Dominus pater tecum : dominus filius tecum .
 dominus spiritus sanctus tecum . unde bernhardus . Pater inqt
 tecum : qui suum filium facit ⁊ tuū : filius tecū qui ad condendum
 in te mirabile sacramentum mire modo ⁊ sibi reseat genitale se-
 cretū ⁊ tibi seruat virginale signaculū : spūs sanctus tecū qui cū
 patre ⁊ filio tuū sanctificat vteꝝ . Dñs ergo tecū : dñs certe cuius fi-
 lia es qua nulla nobilior : dñs cuius mater es q̄ nulla mirabilior .
 Dñs cuius sponsa es qua nulla amabilior : dñs cuius ancilla es q̄
 nulla humilior vnq; fuit : nec est : nec erit in eternum . Eya ergo
 dñā : quia dñs tantus ac talis : tantus ac taliter est tecum : fac ut
 etiam ipse p gratiam sit nobiscum

Anselmus

 Dominus tecum . Dis dulcissimis verbis ille deuot⁹ bea-
 te marie Anselmus deuote alludens ait sic . Maria ob-
 secro te per gratiam qua sic dominus esse tecuz ⁊ te vo-
 luit eē tecum : fac ppter ipam scđm eandem ipam gratiam misere-
 cordiam tuaz mecum : fac ut amor tui semper sit mecum ⁊ cura
 mei semp sit tecum : fac ut clamor nccitis mee qđiu ipa persistit
 sit tecū ⁊ respectus pietatis tue qđiu ego subsisto sit mecum : fac
 ut cōgratulatio beatitudinis tue semper sit mecum ⁊ compassio
 miserie mee semper qntum mihi expedit sit tecum . Dominus er-
 go tecum o maria . Tecum certe tecum . Tecum fuit tecum est .
 tecum erit . Tecum vtiq; sicut sol cum auroꝝa ipsum preueniente
 tecum flos cum virga ipm producente : tecum sicut rex cum regi-
 na ad ipsum ingrediente . Sol nanq; omnibus lumimbus lumini-
 osior : flos oibus floribus pefosior : rex oibus regib⁹ gloriosior

est dñs hiesus xp̄us: auroa vero hunc solem clauissima irradiatione p̄ueniens: v̄ga hunc flores mirabilissima emissionē p̄ducēs regina ad hūc regem solemmīssima p̄cessionē ingrediens ē beatissima virgo maria. De his singulis p̄ ordinem vīdamus

 Omnibus tecum. Tecū certe sicut sol cū auroa de sole p̄cedente ⁊ ortū solis p̄ueniente ⁊ lumine solis diē inidante. Reuera enim auroa mūdi maria a sole eterno singulariter p̄parata p̄grediens eiusdemq; solis ortū mirabiliter irradiata p̄ueniens diē gr̄e tanti solis mūdo feliditer inidauit. testante beato bern. qui ait. Sicut auroa valde rutilans in mūdum p̄gressa es o maria q̄ndo v̄u solis splendorē tante sanditatis iubare p̄curristi. vt vere diē salutis/diē p̄p̄dationis/diē q̄ fecit dñs a tanta clauitate inidari dignum fuerit. Maria ergo auroa de qua dicit Can. vi. Que est ista que p̄gre. ⁊ surgens. Bene aurore opatur maria tam p̄pter se q̄ p̄pter nos: p̄pter se specialiter: p̄pter nos generaliter. Maria p̄pter se bene opatur aurore sc̄dm scripturam. Primo p̄pter abcessum nodis culpe. Sc̄do propter p̄cessum ludis gratie. Tercio propter ortum solis iusticie. Quarto propter locū sedis glorie. Primum in plenissima eius sandificatione Sc̄dm in clauissima ei⁹ conuersatione Tercdū in mirabilissima filij eius generatione. Quartū in gloriofissima ei⁹ assumptione attendamus. Primo attendit causam q̄ quedā felix auroa est maria p̄pter felicem abcessum nodis culpe in sua sandificatione. vñ Job maledicens nodi in qua dictum est ⁊ ceptus est homo ait. Obtenebrant stelle eius caligie exp̄det lucem ⁊ nō videat: nec ortum surgendis aurore. Quid hic p̄ stellas/quid p̄ lucem/quid p̄ auroam signat. Dico q̄ p̄ stellas anime sandoz: p̄ lucem sandus sandoz: p̄ auroam regina sandoz designat. Stelle v̄tq; omnes sandi sunt: qui ordinē moꝝ ⁊ discipline cursuz q̄q; feruoris ⁊ bone vite non relinquūt ⁊ sic c̄tra dyabolū v̄i pugnatiui sunt. vñ de his stellis bene legitur Iudicum v. Stelle manentes in ordine ⁊ cursu suo aduersus s̄ysara pugnauerūt. S̄ysara interpretat̄ tollens recedentem ⁊ signat dyabolū qui quēlibet recedentem a deo tollit. Per lucem q̄q; sandus sandoz hiesus xp̄us signatur: sicut ipse de se oñdit/dicens Joh. viij. Ego sum lux mundi qui sequit̄ me non am. in te. Sequimur fratres: sequimur hanc lucem ne in tenebris ambulā. es cadam⁹ in lutuz peccati ⁊ in foueā inferni. Sequimur aut̄ non claudicādo s̄m q̄ dicit. iij. Re. xvij. vsq; quo claudicatis in duas p̄tes. Si dñs est deus sequimini eū. si aut̄ baal sequimini

Per auroram aut cuius ortum nox non vidit beata virgo significat cuius natiuitatem nox originalis culpe non inuolauit. Nox enim cui Job maledixit: nox in qua conceptus homo peccatum originale est in quo omnes condimur. vñ ps. In peccatis concepit me mater mea. Quia ergo fere omnes sancti in peccato concipiuntur et in peccato nascuntur: ideo bene hoc dicitur quod stelle per hanc noctem obtenebrantur. Sed quia Christus nec conceptus nec natus in peccato fuit: ideo bene hoc dicitur quod nox ista lucem non vidit. Quia vero beata virgo in peccato concepta fuit: sed sine peccato nata: in peccato orta non fuit ideo non aurora: sed ortum aurore dicitur nox ista non vidisse. Idem est contra illos qui ipsam non solum sine peccato natam: sed etiam sine peccato conceptam dicant: contra quos beatus bernardus arguens ait. Si ante conceptum suum maria sanctificari non potuit: quoniam non erat sed nec in ipso conceptu propter peccatum quod inherat. restat ut post conceptum in utero iam existens sanctificationem accepisse credatur: que excluso peccato sanctam fecerit natiuitatem: non tamen conceptionem. Secundo attendite caussimi quod quedam felix aurora est maria propter felicem eius progressionem in luce gratie. iuxta illud. Que est illa que progreditur quasi aurora. etc. Sicut enim lux aurore progreditur crescendo in claritate sic maria progrediebatur proficiendo in claritate gratie et bone vite. Progrediebatur utique: proficiendo in omnibus virtutibus vniuersaliter. ut in omni virtutum claritate esset quasi aurora surgens apud se. pulchra ut luna apud proximos: electa ut sol apud deum. Progrediebatur quoque proficiendo in quibusdam virtutibus specialiter de quibus beatus bernardus ait sic: feruebat in querendo gratiam marie: cautitas splendebat in carne virginitas: in obsequio humilitas eminebat. Idcirco itaque virtutum claritate maria fuit quasi aurora surgens: in rutilanti virginitate: pulchra ut luna in micanti humilitate electa ut sol in radiantis caritate: felix qui hos tres fulgores: has tres virtutes marie secutus fuerit: per quas ipsa deum et magistrum omnium virtutum concepit. testante itaque beato bernardo qui ait hanc inuenit gratiam plena iam gratia. ut caritate feruida. virginitate integra humilitate deuota fieret: sine vili commixtione grauida. sine muliebri dolore puerpera. Tercio attendite caussimi quod quedam felix aurora est maria propter felicem ortum solis iusticie. Sol nanque iusticie christus deus noster mediante aurora sua maria ortus est in mundo: ortus utique absque ulla peccati nubilo. propter quod aurora illa valde rutilans fuit oriente sole suo. iuxta illud secundi Regum vicesimotercio.

Sicut lux aurore oriente sole : mare absq; nubibus rutilat &c.
Lux aurore est sanctitas : & igitur mare qua ipsa irradiare digna
tus est processurus de ipsa sol iusticie. De hoc bene beatus Bernardus
ait. Recte quod o maria aurore officium implesti : ipse enim sol iusti-
cie de te processurus ortum suum quadam matutina irradiatione pre-
ueniens : in te lucis sue radios copiose transfudit. Lux huius au-
rore mirabiliter rutilabat : oriente sole absq; nubibus id est nas-
centi christo absq; originalis peccati obscuritate. Ecce hic dicitur
quod sol absq; nubibus oritur : & exo. iij. dicitur quod rubus absq; combu-
stione igitur. & daniel. ij. dicitur quod lapis sine manibus absconditur.
Quid ergo per solem : quid per ignem : quid per lapidem nisi christus sig-
natur. Ipse enim est sol illuminans intellectus : ignis accendens affe-
ctum. lapis firmans nos contra defectum. Dico quod christus iesus est sol
illuminans intellectum. iuxta illud Math. iij. Ouetur vobis timen-
tibus nomen meum sol iusticie. vix ergo si timeas dominum. scriptum quippe
est. Qui timet deum nihil negligit. Item christus est ignis accendens af-
fectum : ait enim apostolus ad hebreos. Deus noster ignis consumens. est hic
ignis non solum fuit in rubo veteri virginis : sed etiam in rubo veu-
ti cordis est. Tunc namque ignem senserunt qui dixerunt Luce. xxiiij.
Nonne cor &c. Item christus est lapis firmans nos contra defectum si-
bi fundati fuerimus super ipsum. vñ Math. viij. Descendit pluuia ve-
nerunt flumina flaua. venti & iterum in domo. il. & non ce. fundata enim erat super
petram. Ecce nec pluuia heretice eloquencie : nec flumina mundane ocu-
piscencie : nec venti humane violentie nocere possunt domui men-
tis super petram christi fundate. quod ergo est quod sol sine nube oritur : ru-
bus sine combustione igitur : lapis sine manu abscondit nisi quod christus qui est
sol veritatis : ignis caritatis : lapis firmitatis siue eternitatis : ipse
ocipit & nascitur sine nube peccati originalis : sine combustione occupis-
cie carnalis. sine manibus amplexus maternalis. In conceptione enim
christi : nec peccatum patris : nec occupiscentiam matris : nec amplexus pa-
tris inuenies. Quod autem uirgo tam miraculose concepit : hoc ille facere po-
tuit qui alludentia huic miraculo mirabilia multa promisit sicut bea-
tus augustinus testatur qui sic dicit. Qui scripsit lapideas tabulas sine
ferro ipse grauidauit matrem spiritu sancto : & qui protulit panem
in heremo sine aratione ipse impugnavit virginem sine corruptione
etiam qui fecit virgam sine pluuia germinare : ipse fecit filium dauid
sine semine generare. Quarto attendite carissimi quod quodam felix
aurore est maria propter felicem locum eius in gloria & secundum hoc be-
ne de aurore dicitur Job xxxvij. Nunquid ostendisti aurore lo-
cum suum. Jam certe aurore nostra maria sublimiter locata in celo

locum tenet viduissimum soli eterno. Considerate autem possumus triplicem marie locum notabilem. Primus est quo ipsa dominum suscepit spiritualiter. Secundus est quo dominum suscepit corporaliter. Tertius est quo ipsam dominus recepit eternaliter. **T**riplex locus marie. Dico quod primus locus quo maria dominum suscepit spiritualiter est mens marie pacificata et quiescente secundum quod per prophetas dicitur: factus est in pace locus eius et habitatio eius in syon quod interpretatur speculum vel speculatio. Ecce quicumque deum mente speculauit desiderat: operetur ut ei in pace mentis locum faciat: nam sine pace mentis nemo venit ad speculationem et contemplationem. unde apostolus ad hebreos. xij. Pacem sequimini cum omnibus et sanctamoniā sine qua nemo visuetur deum. O quam enarrare vel etiam cogitare sufficiat in qualibet quatuordecim speculationibus: sancta illa syon: sancta illa mens marie fuit dum omnia illa misteria pre omnibus mortalibus sibi nota: feruentissima sibi mente reuoluit. De hoc bene beatus hieronimus ait. Si qua sunt in vobis viscera pietatis considerate quo crudabatur amore: quo de desiderio estuabat hec virgo dum reuolueret animo cuncta que audierat et viderat: que agnouerat quantis que mouebatur repleta spiritu sancto celestium secretorum imitamentis. Item locus quo maria concepit corporaliter est uterus marie de quo accipi potest illud Genesis. ij. Fluvius qui egrediebatur de loco voluptatis hieronymus christus de utero virginis ad irrigandum paradysum: paradysus specialis est maria: vniuersalis est ecclesia: felix irrigatio vtriusque paradysi per fluvium ventris marie hieronymus christum: qui ait ecci. xxiiij. Dixi irrigabo ortum plantationum mearum. Idem est quod bene sanctus hieronimus loquens de illis verbis. vidi speciosam as. de super viuos aquarum: ait bene de super viuos aquarum: quia super aquam refecionis educauerat eam dominus et nutuerat de qua multi eundi tui omnem irrigant terram deliciarum: et infundunt ortum voluptatis. Item locus quo mariam dominus suscepit mansuram eternaliter in celo est glorie. de quo dominus ad iob loquitur. Nunquid ostendisti autem locum suum: quasi dicat non tu sed ego. Non ad te pertinet ostendere autem locum suum in celo: sed ad me. Bene autem dicit suum quasi appropriando et discernendo illum ab alijs omnium sanctorum locis. Idem etiam bene legitur. ij. Regum viij. Intulerunt sacerdotes archam fedus domini in locum suum. Idem certe locus est super omnes choros angelorum. Idem etiam locus est in celo dignissimus. testante beato Bernhardus qui ait

Nec in mūdo locus dignior v̄gīnalis vteru talamo in quo filium
dei maria suscepit. nec in celis regali solio quo mariā marie filius
sublimauit. Sic ergo maria p̄t se bene oparat aurore. Primo
p̄pter terminationē nodis culpe in plenissima ei⁹ sanctificatione.
Secūdo p̄pter p̄gressionē lucis gratie in clauissima eius cōuersatio
ne. Tercio p̄pter p̄ductionē solis iusticie in mirabilissima filij ei⁹
generatione. Quarto p̄pter appropriationē lod glorie in gloriosis-
sima eius assumptione. Deinde cōsiderandum est: q̄ iudiciis
virgo maria nō solum p̄pter se s; etiā p̄t nos bñ comparat auro
re. Nam sicut in scriptura p̄ auroram signatum est. ipsa nobis
est ad deū mediatrix ad angelos p̄dicatrix. ad demones defen-
satrix ad nos ipsos illuminatrix. Primo attendite q̄ aurora
nostra maria nobis est ad deū mediatrix. sicut in psal. signatū ē
vbi dicit. Quis est dies ⁊ tua ē nox tu fabricatus es auroram ⁊
solem sicut bñ beatus grego. ait. Dies vita iusti nox vero vita
accipitur peccatoris. ⁊ ideo bñ dñs filios israel p̄cedebat per diē
in columna nubis. per noctem vero in columna ignis: quia ab au-
rore ire sue tanq̄ nubes pios protegit ⁊ tāq̄ ignis impios vrit
Nō bñ sol intelligitur xp̄s sol vtriq̄ iusticie: q̄ illuminat electos
⁊ vrit reprobos. grauit q̄q̄ vrit in mundo / grauius aut in iu-
dicio / grauiissime aut in inferno. De hac triplid v̄sione intelligi
potest illud Eccle. xliij. Tripliditer sol exurens montes idest su-
perbos peccatores. p̄pter hoc bene refrigeratrice mediatrice int̄
nos ⁊ solē iustū indigem⁹. ⁊ ideo bñ psal. in p̄dicto versu aurorā
inter noctem ⁊ solem ponit mediam q̄ certe etiam ordine natura-
li media ē aurora itaq̄ est beatissima virgo maria q̄ inter noctē
⁊ solem: inter hominem ⁊ deū inter hominem ⁊ iniustum ⁊ deū
iustū optima mediatrix. optima ire dei refrigeratrix. Testatur
Beat⁹ bernardus dicens / securum iam habet homo accessum ad
deū vbi mediatorem cause sue filium habet ante patrem. Et
ante filium matrem. filius nudato corpore patu ostendit latus ⁊
vulnera. maria filio p̄d⁹ vbera. non potest vllomodo fieri repul-
sa vbi concurrunt ⁊ porant tanta cautatis insignia.

Secundo attendite caussimi q̄ aurora nostra maria nobis ē
ad angelos p̄dicatrix. sicut signatum est Genes. xxxij. Vbi le-
gitur q̄ angelus qui cum iacob ludabatur benedixit eum in au-
rore. Dicente namq̄ angelo dimitte me iam enim ascēdit aurora.

non dimisit eum iacob nisi ipm benediceret. In auroa ludā fuit
inter angelū & iacob: discordia fuit inter dē angelos & homines
¶ Domo enim peccādo offenderat creatorē. Offenso aut creatorē
omnis offendit creatura: q̄nto magis illa q̄ creatou inagis ē cō
iunda. Illa ergo ludā potuit hui⁹ discordie esse figura. Et cer
te aduemente auroa: aduemente maua pacificati sunt angelus
atq; homo: ita qđ in ipā auroa/in ipā v̄gine maua angelicā bñ
dictionē cōsecutus est homo. Angelus namq; dixit / bñdida tu in
mu. ad v̄ginem / & p hāc bñdictionē v̄ginis hō cōsequit bñdictionē
pads & salutis in filio v̄ginis: bñdictionē v̄tq; illā dē q̄ apostol⁹
ait eph. i. Bñdixit dē⁹ & pater dñs noster ihs xp̄s q̄ benedixit
nos in omī bñdictionē in celestib⁹ in xp̄o: qm etiā benedictionē ip̄e
benedixit filius: benedictio v̄ginis cōfirmabit qñ dicet. Venite bene
dicti pa. &c. Jacob ergo aurore ascēdenti & nos maua aduementi
grās agamus p benedictionē qua cū angelo pacificati sum⁹. Meu
to certe p auroā / meuto p mauā homines cū angelis pacificāt
ex quo p mauā ab hominibus angeloz choi reintegerant sicut
¶ Anselmus insinuat / dicens. O femina mirabiliter singularis et
singulariter mirabilis per qm elementa renouant: inferna reme
diantur: homines saluantur angeli reintegerantur. Tercio
attendite causā qm auroa nostra maua nobis est contra de
mones defensatrix: sicut signatum est Job. xxiij. vbi dē homici
da & dē fure / & dē adultero dicitur: perfodiūt in tenebris domos
sicut in die condixerant sibi / & ignorauerunt lucem. si subito ap
paruerit auroa arbitrantur vmbra mortis: homicida dyabolus
fuit dyabolus: adulter dyabolus est. ¶ Domicida inq; est: qā gen⁹
humanum occidit: fuit quia quecunq; potest nobis bona subtra
hit: adulter quia sponsam dei animā corrumpit. ¶ Deu q̄nta nobis
mala huiusmodi maleficia q̄nta nobis mala spiritus maligni faciūt
¶ Perfodiunt namq; in tenebris ignorantie: in tenebris obscura
tis interiores domos mentium nostraz: domos v̄tq; dē quibus in
ps. dicitur. Deus in domibus eius cōgnosceatur: perfodiunt cer
te temptationibus perforatiuis domos illas in quibus ille liben
ter habitat: qui luce. xix. dicit. ¶ Hodie in domo tua oportet me
manere: perfossis autem domibus perforatis vsq; ad infelicem
peccati consensum mentibus: hū q̄nta mala maleficia isti occidēdo
furando adulterando cōmittūt in aiabus. Ad euadēda ergo tāta
picula v̄tinam nobis auroa appareat: v̄tinā nob maua succurrit

Si enī subito apparuit auroza si dō nobis aduenerit ⁊ supuenerit
ait maue gratia ⁊ misericordia arbitrantur ombzā mortis idest sic
timent homines / sic trepidant / sic fugiunt . sicut homines timent ⁊
fugiunt ombzā mortis . ppter hoc bene beatus bernardus ait .
Non sic timent hostes visibiles quālibz castrozum multitudinem
copiosam . sicut aerēe potestates maue vocabulum ⁊ exemplum
fluunt ⁊ pereunt sicut cera a facie ignis ubicūq; inuenerit crebrā
huius nominis recordationem deuotam inuocationem solidam
imitationem Quarto attendite causā q̄ auroza nostra ma-
ua nobis est quo ad nos ipsos illuminatur ad bene operandum .
Operarij ab ascēsu aurore incipiunt operari . vñ neem . iij diditur
Nos ipsi faciemus opus media pars nostruz teneat lanceas ab
ascensu aurore donec egrediant astra . Duo nobis necessaria sūt
videlicet vt bonis operibus insistamus . ⁊ ideo bene aiunt edifican-
tes . Nos ipsi faciemus opus / quod opus non de quo apostolus
ait Gallatas vi . Dū temp⁹ hāc . o . bo . ad oēs . Bene autē dicūt
nos ipsi faciemus . nos ipsi nō noctu vicarij . vñ ij . Coun . vi . in om-
nibus exhibeam⁹ nosmetipsos sicut dei ministros . Sed certe ma-
ua non nutucem aliam . non sp̄ vicariam sed semetipsam exhibu-
it dei ministrā . sicut beatus augustin⁹ testat dicēs . Maria absq;
dubio opere ministratrix extitit quē vtero gessit . partuq; per fu-
sum aluit ⁊ fouit in presepi reclinauit . ⁊ a facie herodis abscon-
dit fugiens in egyptum ⁊ omnē infantiam eius pio meritis affe-
ctu est persecuta : ita vt vsq; ad mortē crudē ab eius inoubitan-
ter non recesserit confectatu . non solum gressibus peduz tanq̄ p
amore filij / verum etiam mutatione morum tanq̄ pro reuerētia
domini . Necessarium etiam nobis est vt non solum bonis operi-
bus insistamus sed etiam vt vicijs resistamus ⁊ ideo bene additur
de lanceis tenendis . Tenere enim debemus lanceā zeli contra im-
petum vicij : contra impugnationē dyaboli carnis ⁊ mundi . De
his lanceis bene diditur Iere . xli . Ponite lāceas induite vos
loris lorica iusticie a malo protegemur sed lancea zeli maluz im-
pugnemus . Si lanceam vicij zeli contra vicia non extendis i mū-
do : deus lanceam ire sue contra te extendet in iudicio . vñ Sapi .
v . diditur . Amz iram dīcam in lanceam . O qualis bellatrix fuit
maria cum sancta zeli sui lancea . vnde Bernardus . Qu bellatrix
egregia primo cum qui primus eam subplantauit expugnare vi-
riliter aggressa es . vt igitur bonis operibus fideliter insistamus
⁊ malis viriliter resistamus . necessarium nobis est vt marie ex-
emplum inspiciamus / marie suffragium imploremus . Tūc quasi

ab ascensu aurore opamur: qñdo irradiante exemplo ⁊ vita ma-
rie: qñ irradiante patrodinio ⁊ mīa marie ad bene opandum in-
tamur. Bene aut opari dēmus donec egrediant̃ astra: hoc ē do-
nec anīe nostre lucide tanq̃ astra exeuntes de corpibus euolent
ad astra. Sed sup omīa astra iam egressa. vel adhuc egressura
ad astra. Splendissimū astruz ē auroa nrā maria testante beato
bernh. qui ait Qu ṽu solis exp̃ssissima ymago inter milia astro-
rum deo assistentiuz ṽginali puritate in celis glouosa p̃fulgens.
Sic ergo caussimi vidistis q̃ ouementem auroa dicta sit maria.
Dominus ergo tecum o maria sicut sol cum auroa. Eya ergo
dñā auroa suauissima: dñā maria dulcissima fac etiam nobiscū
esse solem iusticie dominum nostrum hiesum chūstū filium tu-
um. Amen

 Dominus tecū: viso q̃modo dñs fuit cuz maria sicut sol
cū auroa ip̃m p̃ueniente: videamus q̃modo dñs sit cū
maria: sicut nunc: sicut flos cum virga florente. Ma-
ria enim est illa virga de qua dicitur ysaie. xi. Egredietur vir-
ga de radice yesse: ⁊ flos de radice eius ascendet ⁊ c. Adis verbis
oculum mentis apponamus: ⁊ primo ad virgā: secundo ad flo-
rem considerationem nostram diugamus. Primo considerem⁹
caussimi qd virga ista: ṽga regia ē virgo maria. sicut patet per
beatū Amb. qui beatam virginem alloquens ait. Qu iōa que
dñm genuisti ex populo israel: in ṽgam creuisti: virga de radi-
ce yesse surrexisti ⁊ floruisti: virga aaron fronduisti ⁊ pepisti.
Est autem maria virga fumea: virga lignea: virga aurea: vir-
ga ferrea. Maria est virga fumea ināpientibus: virga lignea p̃-
fidentibus: virga aurea cōsumantib⁹: virga ferrea incorrigibilib⁹
⁊ demomibus. Dico q̃ virgo maria est virga fumea ināpientib⁹
et penitentibus. De hac virga dicitur Canticorum. iij. Que est
ista que ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus
mirre et thuyis: et vniuersi pulueris pigmentarij. Desertum est
cor p̃doris q̃ vtiq̃ desertum est a gratia et virtutibus: fum⁹
aromaticus: fumus suavis anīe est aspiratio spei venie. Beata
itaq̃ virgo maria per desertuz quasi virgula fumi ascendit qñdo
ip̃a suffragante cor p̃doris fumuz spei venie suscepit. Adic aut
fum⁹ generat̃ ex aromatib⁹ mirre in cōtutōe ⁊ thuyis ī cōfessio-
ne: et vniuersi pulueris pigmentarij in multimoda satisfactione.

Nullum piissima virgo maria desertum abhorret: nullum peccatorem despicit. sed quocumque pertransiit suauissimum spei venie firmum respicit. Unde optime beatus Bern. sic ait. Peccatorem quantumcumque fetidum non horres / non despicis: si ad te suspirauerit tuumque interuentum penitenti corde flagitauerit tu illum de desperationis baratro pia manu retrahis. spei medicamen aspiras. ac totum mundo despectum: materno affectu amplecteris / foues nec deseris. quousque tremendo iudicio miserum reconcilies. Item virgo maria est virga lignea / virga florida profunditibus. De hac virga dicit Numeri 16. quod virga Aaron quod virtus lignea fuit flores simul et fructum habuit. Per flores virtutes signantur. que post transitum dyabolice hiemis in cordibus oriuntur. sicut bene de his floribus dicit Canon. 2. Iam hiems transijt et c. usque nostra. Transeat ergo hiems / transeat torpor: quo caritas refugesat. et tunc iterum flores virtutum appareant. O quantis floribus virgo florida abundauit. teste beato Bern. qui ipse alloquens ait. Tu sanctorum areola aromatizata: a celesti osita pigmentario: virtutum omnium florum delectabilis vnitas es. Sicut autem flores virtutes / ita per fructus opera virtutum signantur. De his bene Math. 8. dicit. A fructibus eorum cognoscetis eos. Quoniam ergo in virtutibus et virtutum operibus per exempla et imitanda maius proficimus: tunc virga lignea florida et fructifera nobis est virgo maria. Item virgo maria est virga aurea perfectis et contemplatiuis. De hac virga legitur quod hester cum duabus puellis ingressa ad regem Assuerum pre nimio stupore pene exaiata fuisset extendit ad eam rex virgam auream ad confortandum ipsam. De hester interpretatur eleuata vel abscondita: et signat animam contemplatiuam quam in contemplatione eleuat deus / et abscondit in abscondito faciei sue a conturbatione hominum. ista per contemplationem ingreditur ad regem christum. Due puelle cum quibus ingreditur sunt due vires anime. videlicet intellectiua / que precedit per cognitionem. et affectiua / que sequitur per dilectionem. Anima autem que sic ad christum bene ingressa fuerit ipsa pre stupore quandoque a se desit. dum inaccessibilem diuine glorie claustrum: vel terribilem diuine iusticie seueritatem attendit. Virga aurea virga regia est illa aurea illa regia virgo maria. aurea quidem caritate. regia vobis nobilitate. aurea quoque per mundiciam. regia vero per iusticiam. Aurea insuper per incorruptionem et integritatem virginalem. regia vero per dominationem et potestatem regalem. Nec est felix vga que ad animam contemplatiuam confortandam clementer extenditur. quando felix virgo maria contemplationis et deuotionis

eiusdem anime tam pia & tam dulcis ingeritur. q̄ ex hoc ipsa ani-
 ma terra terrorem diuine iusticie / & ad splendorem diuine glorie
 confortatur. Hanc virgam illa contemplata anselmi anima ad
 se extendi desiderauit q̄ndo tam deuote exclamans dixit. O pul-
 cra ad intueundum: amabilis ad contemplandū: delectabilis ad amā-
 dum: qua euadis capaciatem cordis: nunc p̄stolare oīa infirmā
 animam te sequentem. Item virgo maura est v̄ga ferrea demo-
 nibus & incorrigibilibus. De hac virga non incōgrue accipi po-
 test illud ps̄. Reges eos in v̄ga ferrea. O maura virga aurea: v̄-
 ga ferrea duris / virga aurea hominibus / virga ferrea & dura de-
 monibus arceas demones a nobis. Hoc domina petimus & deu-
 te petimus: eum innocentio petente & dicente sic. Ave dei mater
 alma qua ex dignitate qua dei mater es: impare potes demonib⁹
 confisce demones ne nos noceant: p̄dipe angelis vt nos custo-
 diant. Sic ergo beata virgo maura est nobis virga fumea in no-
 stra cōuersatione: virga fluida in nostra conuersatione: virga
 aurea in nostra contemplatione: virga ferrea in nostra defensione
 Hanc virgam vere contemplans / & digne ammirans beatus bern-
 hardus ait. O virgo virga sublimis ad q̄ntam celsitudinem ver-
 ticem sandum eugis vsq̄ ad sedentem in throno vsq̄ ad thro-
 num maiestatis / quoniam in altum mittis radices humilitatis.
 Consequenter consideremus caussimi florem huius virge consi-
 deremus inq̄ in virga regia / & in virgine maura quadruplicem
 florem. videlicet florem preiose virginitatis / florem virtuose ho-
 nestatis / florem miraculose fecunditatis / florem gloriose immor-
 talitatis De flore Primo consideremus caussimi in maura
 florem preiose virginitatis qui est ipsa virginitas. De hoc di-
 tur ysaie. xxxv. Exultabit solitudo / et florebit quasi lilium. Ma-
 ura conuenienter solitudo dici potuit / que tam libenter solitaria
 fuit q̄ etiam tanq̄ libenter solitariam angelus visitauit. Ideoq̄
 bene beatus Ambrosius ait. Solam in penetrabilibus q̄ nemo
 virorum videt solus / aut reperit solam sine comite / et solam si-
 ne teste. Quomodo autem ista solitudo

quō maua v̄go exultaueut ip̄a dicat. ip̄az audiam⁹. Et exulta.
ip̄s. me. i. dō sa. me. V̄dec t̄re solitudo floruit q̄si liliū p̄ v̄gitatē
O liliū angelicum o flos celestis O vere flos celestis quē t̄tūm
dilexit apis illa sup̄celestis. Dicit enī beatus bern. Apis illa que
pasāt iter lilia que flougerā inh̄itat patuā. autoz. q̄n ad ciuitatē
nazareth qd̄ interptat̄ flos aduolauit. ⁊ ad suauē olentiū p̄petue
v̄gitat̄is florē p̄ueit. illi insedit. illi inh̄ sit. Glos v̄ginitatis q̄i tot
habet folia q̄t v̄ginitatis cōditōes ⁊ p̄comia. O q̄ntū hui⁹ floris
corone p̄ mauā sūt m̄ltiplicate. vñ beat⁹ Ambrosi⁹ ait. tu i to
to mūdo v̄gineus flos maua immarcessibiles coronas innectat et
septigerā pudor̄is aulā immaculato cōseruet affectu. eousq̄ integri
tal̄ p̄seuerauit ad palmā. vt i puellis trophēū sc̄itatis arripet. ⁊
p̄ uestigia m̄ris v̄ginis ad celestē thalamū p̄ueiret. Sc̄do cōside
re⁹ caussimī i maua florē v̄tuose honestatis mox ⁊ vite. ⁊ de hoc
qd̄ ip̄a dicat audiam⁹. Dicit ergo illud eccle. xxiiij. flores mei
fruct⁹ hone. ⁊ ho. O q̄ pulcher ē v̄tuose ⁊ honeste vite flos mox
rū ⁊ discipline. Sed certe pluralit̄ dicit̄ flores mei. idō dicamus
q̄ tot sunt i moub⁹ flores q̄t v̄tutes. Tot sūt honeste vite flo
res q̄t sūt v̄tutes vitā honestates. De his floub⁹ dicit̄. Can. ij.
flores apparuerūt int̄ nos. De his etiā dicit̄. Can. i. Lēdulus
noster floruit. Ecce flores in t̄ra flores i lēdo inuēim⁹. Terra
mens ad̄ioz. lēdus autē mens cōtēplatiōz. Terra inq̄ est mēs
fructificās i bona ad̄ōe. Lēdul⁹ aut̄ est mens quietē fouēs i cō
tēplacōe. Siue ergo sit mēs ad̄ia siue cōtēplatiā sp̄ debet floub⁹
esse venusta. V̄doc q̄q̄ notādū ē q̄ flos honestatis imo flos cui⁹
libet v̄turis q̄si tot habet folia q̄t bona ⁊ meritoria habz opa. O
q̄ flouda fuit t̄ra. q̄ floud⁹ fuit lēd⁹ mauē q̄ i flouda vite ho
neste florebat oīni v̄tutū venustate. sicut testatur beatus. Bern
dicens. Tu sanctorum arcola aromatum o maua a celesti cōsta
pigmentauo virtutum omnium speciosis floubus delectabiliter
v̄nans. inter quorum pulcherrimos tuuz in te miramur excellē
diam. viola humilitatis. liliū castitatis. rosa caritatis hij sūt.
Tercio cōsideremus caussimī in maua florem miraculose fecū
ditatis. hic flos est ipse filius virginis. de quo specialiter dicit̄ur
Egredietur virga de radice yesse et flos de radice eius ascendet
et cetera. Eya q̄m pulcher hic flos egressus est sine peccato na
scendo. ⁊ q̄m m̄fere contutus est quasi peccator moriendo. iux
ta illud Job tercio x̄mo. Quasi flos egreditur et conteritur.

O q̄ candidus in egressione . ⁊ q̄ rubicundus in contusione
fuit flos iste . flos inq̄t āgelis delectabilis . flos hominib⁹ ad vitā
pūtilis . vñ Bern . ait . flos ē fili⁹ virginis flos candid⁹ ⁊ rubicū
dus ē . ex . nu . flos in quē dēsiderant angeli p̄spicere . flos ad cui⁹
odorem reuiuiscunt mortui . felix filua que producit huius floris
virgā felix magis virga que p̄ducit hunc florem in filua . felix su
per omnia flos . sine quo nulla filua nec virga felix esse potest . ve
re felidissimus flos in quo p̄uit⁹ dñi sic requieuit vt sine ipso nul
lus gratiam spiritus sancti habere possit . testatur hoc beatus Jero
nimus dicens / Spiritus sanctus qui in magna filua humani ge
neris requiem non inuenerat tandem super hunc florem requieuit
ita q̄ absq̄ custo nec sapiens quis esse potest . nec intelligens nec
consiliarius nec fortis nec eruditus / nec pius / nec plenus timoris
domini . Dic flos quasi tot habet folia quot sunt ministeria ⁊ ex
empla . Si hunc florem habere dēsideras / virgam floris flectas . si
flos est nimis altus diuinitate virga tamen est flexibilis pietate
⁊ si flos est rāssimus . quia in celo et in terra non inuenitur nisi
vnicus . est tamen communissimus tanq̄ flos non in orto clausus
sed in campo omnibus transeuntibus expositus . et ideo bene dices
re potest cust⁹ illud canticorum ij . Ego flos campi . Unde flos
campi dicitur . non solum propter hoc q̄ omnibus patulus expo
nitur sed etiā propt̄ hoc q̄ sine omni cultura humana producit⁹
Hoc bene beatus bernardus nominauit cū dixit campus sine om
ni humana floret ammiculo non seminatus ab / aliquo non de
fossus sarculo nō īpinguat⁹ fimo . sic omnio sic v̄gis alius floru
it . sic inuoluta ⁊ integra casta maue viscera tanq̄ pascua eterni
virois protulere cuius pulchritudo non videat corruptionem .
cuius gloria in perpetuum non marcescat . Quarto consideremus
causam floris gloriose immortalitatis . De hoc signatum esse po
test Numeri . xxij . vbi dicitur q̄ virga aaron flores simul ⁊ fru
ctus habuit . In virga aaron recta virgo maue potest esse figu
rata . In virga namq̄ maue reductio in flore aut corporis glo
rificati pulchritudo in fructu vero anime eius beatitudo potest esse
signata . Notand⁹ enim est siue caro floret in iuuentute sicut in
psalmo dicit . Mane floret ⁊ transit flos aut p̄uit in morte sicut
dicitur ysaiē xl . Exiccatum est fenum ⁊ cecidit flos . Refloret ⁊
in gloriosa resurrectione iuxta ps̄ . Refloruit caro in . Iste flos
glorificationis corporis quasi tot habet folia quot corp⁹ glorifica
tum habet dotes et premia ⁊ certe quidaz sancti doctores p̄ba
biliter sentire videntur ⁊ rationabiliter probare nituntur ⁊ fide

les hunc sensum pie amplectuntur: vides q̄ beata maria iam cum
 corpe sit assumpta: & corp⁹ iaz oīm cuz aīa sit glorificatū. De
 hoc nanq̄ beat⁹ Aug⁹. sic ait. Vera ratōe cōfitemur cenfeo mari-
 am in xp̄o & apud xp̄m esse. In xp̄o qz in ip̄o vium⁹: mouem⁹
 & sum⁹. apud xp̄m ad gloriā eternitatis assumptam. Nō digne
 credim⁹ letari mariā letitia inenarrabili / aīa & corpe in pp̄uo fi-
 lio p̄ filiu⁹ pp̄uū. nec vllaz sequi corruptōis erumnā: quā nulla
 secuta tantū filiu⁹ pariendo integritatis corruptio / que oīm inte-
 gram p̄fectāq̄ genuit vitā. sit cuz illo quem in suo gessit utero:
 sit apud illū illa q̄ genuit. fouit. & aluit. Illa maria dei genitrix:
 dei mīstratrix: dei nutritrix: & dei secutrix. de qua aliter sentire q̄ di-
 xi nō debeat: aliter dicere non p̄sumo. Scdm̄ hoc ergo maria iam
 dicere pōt. Refloruit ca. m. Et sm̄ hoc etiam florez & fructū si-
 mul habz. florem inq̄ corpis glorificati & fructū spūs glorificati
 florem vtiq̄ in gloriosa corpis pulcritudine: fructū vero in vo-
 luptuosa aīe beatitudine. Notandū etiā est q̄ sm̄ quadruplicez
 florem p̄didit: virgo maria quadrupliater simul habuit florem
 virginitatis & fructū fecunditatis. simul habuit florez honestatis
 & fructū humilitatis. simul habuit in p̄le florē humanitatis & fru-
 ctum diuinitatis. simul habuit florem immortalitatis in corpe &
 fructū beate voluptatis in aīa. Idos igit̄ flores caussimi in virga
 virginea diligamus / & illos nouos gaudiorū flores de orto virgi-
 neo colligam⁹: quos vidit: quos collegit: quos nobis cōmendauit
 beat⁹ Bern. cuz ad mariā loquens: dixit. Ortus deliciaz nobis
 est tuus sanctissimus vtetus o maria: q̄ ex eo multiplice gaudiū
 flores colligim⁹ quotiens recolimus mente: q̄ magna multitudo
 dulcedinis immenso orbi m̄x p̄fluxerit. O igit̄ dulcissima virgo
 maria / ecce vere dñs tecuz sicut flos cū virga ip̄m pducente: fac
 ergo vt etiāz dñs sit mecū / ymo nobiscū: cōmunicetq̄ nobis flo-
 rem istum dñm nostz ih̄sum xp̄m Amen.

Omn⁹ tecū. O dñā dño castissima: dño familiauissima
 dñs tecuz. O dñā apūissima dño dignissima. dñs tecuz
 Tecū certe sm̄ q̄ sup̄ didū est: sicut sol cū aurora ip̄m
 p̄ueniente: sicut flos cū virga ip̄m pducente: sicut rex cū regina
 in paladiū ingrediente. Viso ergo quō maria sit aurora solē eter-
 nuz solem iusticie p̄ueniens. viso quoq̄ quō maria sit virga florē
 eternū / florez mīe p̄ferēs. Videam⁹ moto quō maria sit regina
 ad regem eternum / ad regem glorie ingrediens. Maria ergo ca-
 uissima est regina illa ingrediens / de qua. iij. Regum. x. dicitur.

q̄ ingressa est regina saba ierusalem cum comitatu multo ⁊ diuis
tjis. vere regina est maria / testante beato augustino qui ait. hāc
vere fateamur reginam celorum pro eo q̄ regem peperit. auctor
Sed de hac regina disserui in sermōe. astitit regia etcetera. ideo
nunc de eius ingressu differendum est. Considerandū est ergo q̄
mariam ingredientem. egredientem. progredientem. supergredi
entem inuenimus. Egressus est nature progressus gratie / ingres
sus glorie. supergressus habundantie. Egressa est nascendo. pro
gressa proficiendo. ingressa perueniendo. supergressa omnes san
ctos excedendo. Egressa est sine peccato. progressa sine exemplo
ingressa sine obstaculo. supergressa sine termino. Primo con
sidera carissime q̄ inuenimus mariam egredientem per natiuita
tem suam sine peccato. ipsa namq̄ potest esse vas illud de quo di
citur pro uerbioꝝ. xxv. Aufer rubiginem de argento et egredie
tur vas purissimum. Rubigo fuit ablata de argento q̄n ab origi
nali peccato maria sanctificata fuit in utero. ⁊ certe sic egressa ē
tanq̄ vas purissimum. Dic distinguendum est vas purum / vas
purius / vas purissimum. Vas purum in egressu fuit. quicūq̄ ex
utero sic sanctificatus processit. q̄ tñ fomes tā ad mortale q̄ ad
veniale peccatum in ipso remansit. sicut quidam dicunt fuisse in ie
rema. vas aut purius in egressu fuit. q̄cumq̄ ex utero sic sancti
ficatus processit q̄ in ipso fomes s̄m q̄ dudū ē ad effectum mor
talis peccati extinctus fuit. s̄ ad veniale remāsit. sicut in beato io
hāne baptista de q̄ cañt ecclesia. Ne leni saltē maculare uitā fami
ne posset. Vas vero in egressu purissimū fuit beata uirgo que ex
utero sic sanctificata processit. q̄ in ea ut creditur fomes ad effec
tum tam mortalis q̄ venialis peccati non remansit. ppter hoc be
atus bernard⁹ ait. Ego puto q̄ copiosior bñdictio sanctificatio
nis in eam descendit que non solum eius os utz sanctificauerit ve
rum etiam uitam ei⁹ ⁊ inceptis ab omni peccato custodiuit immu
nem. ablata ergo rubigine originalis peccati egressum est ex ute
ro vas purum in hieremia. vas purius in Iohanne baptista. vas
purissimum in maria. Secūdo considera carissime q̄ in
uenimus mariam progredientem sine exemplo per gratiam. On
de canticorum sexto. Que est ista que progreditur quasi auroꝝ
⁊ p. ut luna ⁊ ut sol. Dis tribus luminosis uidelicet auroꝝ lu
ne soli bene comparatur maria propter tria. in ipsa iudicissime
excellētissima. fuit enim in corde ⁊ mente eius excellenter iudā
uirginitas. fuit in uirginitate eius excellenter iudā fecunditas.
fuit in fecunditate eius excellenter iudā singularitas. Aurora

refugeratua et auius grata fuit ista virgo maria. Ipsa enim
virginitate sua carnis ardorem refugerat te te beato Bernh.
qui ad eam loquens ait. Tu ardorem vetite concupiscentie vir-
tute castitatis in tua virginea carne eaten⁹ extinxisti / ut is in cui-
us conspectu nec astra munda sunt tante mūdide carnem tuaz in-
dicauerit / ut eam sue diuine puritati aglutinare non despexerit.
Ipsa enim virginitate sua auius celi / angelis dei grata fuit. q^{uod}
ut Jer^o. ait. Semp est angelis cognata virginitas. Propter
hoc bñ legit Gen. xxvij. q^{uod} angel⁹ in aurora bñdixit iacob. Adic
iacob spiritū castum potest signare qui fratrem suum id est cor-
pus suuz supplantauit. hic non solum a patre s^{ed} etiam ab angelo
bñdixit in aurora hoc est in castissima virgine maria / cui angelus
dixit Luce. i. Benedicā tu in mu. Item pulcra ut luna fuit vir-
go maria in luminosa virginitatis fecunditate. Pulcritudo enim
lune consistit in lumie recepto a sole. Pensa igit^{ur} q^{uod} pulcra luna fu-
erit maria / quando eternus ille sol totus receptus & conceptus
est in ipa. Maria ergo est illa luna in cui⁹ pulcritudine ille vir ec-
clesie redijt: & quo puer. vij. diatur. In die plene lune reuersu-
rus in domum suam. Beata virgo fuit luna plena / quando ei di-
ctum fuit. Ave grata plena. Item electa ut sol fuit maria in lu-
cidissima fecunditatis singularitate / quando non homo purus: nō
angelus verus / sed ipse dei filius: ipse sol iusticie in sole posuit ta-
bernaculum suum / dum in maria conceptus fuit. Valde certe sin-
gulare fuisset / si virgo purum hominem concepisset: multo autez
singulau⁹ fuisset / si virgo angelū ocepisset: s^{ed} sup^{er} oia singularissi-
mum fuit / q^{uod} virgo deū ocepit: deū peperit. Propter q^{uod} bene be-
atus Aug⁹ ait. Merito beata maria singulari a nobis p^{ro}comio ex-
tollit / que singulare cōmerciuz mūdo p^{ro}buit / cum tantū se ad celi
fastigia sublimauit: ut verbū in principio apud deū manens & su-
perna celi arce susceperet. Beata igitur virgo maria pgressa est
q^{uasi} aurora consurgēs in imitāda carnis & mētis virginitate: ele-
cta ut sol in adorāda part⁹ virginis diuinitate. Tercio cō-
tra caussime / q^{uod} inuenim⁹ mariā ingredientē ad gloriam celestē
sine obstaculo. Quis enim obstare posset tante regine cuz tanto
comitatu progredienti. Ipsa namq^{ue} signata est per reginam
saba: & qua d^{icitur}. iij. Reg. x. Et ingressa iherlm cū comitatu multo
& diuitijs: camelis portantibus aromata: & aurum infinitum mi-
mis: et gemmas preciosas. Considera in his verbis gloriam in-
gredientis marie in celestem iherusalem. Considera dico ingredi-
entis excellentiā: ingredientis potentiaz: ingredientis opulentiaz.

Confidera excellentiā in principatu. potentiam in comitatu. opulentiā in apparatu. Confidera certe excellentiā principatus regie nostre marie in eo q̄ dicit̄ regina saba: qđ interpretatur clamor. Maria enī est regina mundi ubi est clamor gemebundus. est enī regina celi ubi est clamor iocundus. Clamāt enī in celo sicut dicit̄ Apocal. 8. Sanctus sanctus sanctus dñs deus oipotēs. Nec & ipsa regina clamantiū cum ceteris clamantibus clamare non cessat: testante Aug⁹. q̄ ait. Tu maria sc̄dus celi diuibus sine fine chorus diuincta angelis / archangelisq; sodata inconfessa voce. sanctus sanctus sanctus clamare nō cessas. Nec utiq; est regina quā ps̄s decubēs ait. Astitit regia &c: vsq; / uauē. Idē reginā ad regnū seq̄ possunt fiducialiter quicunq; ei in mundo seruiuerit fiducialiter. Nō beatus Bern. p̄cessit nos regia nostra p̄cessit & tā gloriose suscepta est ut fiducialiter serui dñam clamantes: trahē me post te. Itē confidera in ingressu regine nostre potentiam comitatus ipsaz stipatis in eo q̄ dicit̄. cū comitatu multo. Ingressa enī est maria celestem iherusalē cū comitatu multo potentū angelorum. Nō beat⁹ hiero. ait. Legimus quāsepe ad funera & sepulturas circumlibz sanctorū angelos aduenisse & aīas electorū vsq; ad celos cum hymnis atq; laudibus detulisse. Et post pauca: quāto magis credendū est multā angelorū celorū cū suis agmibus festiue obuiam uenisse gemitū dei eorū ingenti lumine circūfulsisse / & vsq; ad thronū olm̄ sibi ante mundi constitutionē patū cum laudibus & cantibus spūalibus prouxisse. Itē confidera in maria opulentiā meritorū in apparatu munerū p̄ciosorū. Attulit namq; secū aux̄ infimū dilectionis dei & p̄ximi. gemas p̄ciosas virtutū & donorū. aromata bonorū opm̄ & exēplorū. Parū ē enī qđ de thesauris marie dico respectu eius qđ beatus Bern. mariā alloquens dixit. In manibus inquit tuis sunt omnes thesauri miserationū dñi. absit ut cesset manus tua: neq; enī gloria tua minuet̄ sed augeat̄ / cū penitentes ad ueniā iustificati ad gloriā assumunt. Ingressa igit̄ ē mater dñi ad gloriā tanq; regia celorū. ingressa ē cū multo comitatu angelorū. ingressa ē cum diuitijs innumerabiliū meritorū. Quarto confidera cauissime q̄ inuenimus sup̄gredientē oēs sc̄os in sup̄abundantiā meritorū & p̄miorū sine terminō: iuxta illud Prover. 31. Multe filie congregauerūt diuitias tu sup̄gressa es vniuersas. Sup̄gressa utiq; es: sup̄gressa certe es in nat̄a: sup̄gressa es in gratia: sup̄gressa es ī gl̄a / vniuersas filias / vniuersas aīas / vniuersas intelligentias angelicas o maria. Dico q̄ maria in natura sup̄gressa est vniuersas filias hominū. dum quod natura nō

admittit virgo concepit / & virgo peperit: iuxta illud ysa . viij . Ecce virgo concipiet & pa . fi . Et non solum hoc qd virgo filius sed etiam qd deus peperit sup oim naturam est . Ideoq; beat⁹ Iero . sic ait Qd natura nō habuit vsus nesciuit: ignorauit ratio / mens non capit hūana . pauet celum: stupet terra . creatura etiam omnis miratur celestis: hoc totū est qd p gabrielem maue diuinitus nundatur / & p xpm adimplet . Item supgressa est maria in gratia vniuersas animas sanctoꝝ / dum nō soluz gratia plena s; etiā sup plena fuit: teste gabriele qui paus dixit . Ave gratia plena . et postea subiunxit . Spūs sanct⁹ supue . in te . Si aut gratia plena fuit: ergo quicquid sibi supuenēs postea spūs contulit . in hoc utiq; plus qd plena: in hoc certe supplena fuit . Quā beat⁹ Bern . ait . Veniente iaz spū sancto plena sibi: eodeꝝ quoq; supueniente nobis supplena & supfluens fit maria . Item supgressa est maria in gloria vniuersas intelligentias angelicas . Ipsa enim est thronus ille saphirus qui sicut ezech . ij . legitur / sup firmamentū angelicū exaltat⁹ . Propter hoc btūs Bern . bene ait sic . Ascendit plane maria sup omne humanū gen⁹: ascēdit vsq; ad angelos s; & ipos quoq; transcendit / & celestes omnē supgredit creaturā . Sic ergo caussimi maria egressa: & progressa: & ingressa: & supgressa est . Egressa inq; est nascēdo ad vitā miseroꝝ . progressa est pficiendo in gratia pūlegioꝝ . ingressa est pueniendo ad regnū celoꝝ . supgressa est excedendo gloriā oim beatoꝝ . Ecce igit dulcissima virgo maria: ecce vere dñs tecuz sicut sol cū aurora pgre-diente: sicut sol cū virga florent: sicut rex cū regina ingrediēte . O igit aurora suauissima fac vt etiā nobiscū sit sol sapie . o virga sublimissima fac etiā vt nobiscū sit flos grate . o regina potentissima fac vt etiā nobiscū sit rex glorie dñs noster ihus xpus &c .

Benedicta tu in mulierib⁹ . Ostensuz sup quō maria ppter puissimā vite inocētiā merito p aue salutāt . oñsū qd ē quō maria ppter copiosissimā grē affluētiā merito grā plena commemorat . oñsuz insup ē quō maria ppter spēalissimā dei pntiaz merito dñs secū fore insinat . Oñdendū aut nūc ē quō ppter gratissimā psonē sue reuerētiā bñdicta in mulierib⁹ nūdat . Ecce igit gloriosus ille archangel⁹ gabriel gloriāz vginē mariā salutās gloriā salutatioē ipaz decētissimē osumauit in bñdictōe dicēs . Bñdicta tu in mulieribus . id est benedicta plus qd omnes mulieres: ac per hoc quicquid maledictōis infusus est per eam totum abstulit benedictio maue . Dicat ergo gabriel: dicat . benedicta tu in mulieribus . Benedicta inq; ppter plenitudinē vite venerāde . benedicta

propter multitudinem misericordie p te prestande. benedicta ppter
 celsitudinem psonae ex te incarnandae / benedicta ppter magnitudi-
 nem glorie sup te cumulan- / Primo pensate carissimi quō ve-
 re benedicta est maria ppter plenitudinem gratie in ipsa veneration-
 de. sicut aperte ostendit gabriel vicena / Ave gratia plena dñs te
 cum benedicta tu in mulierib⁹. Benedicta tu in mulierib⁹. Bene-
 dicta tu quia plena es tu. Inuenisti enim gratiam apud dñm. &
 ideo tu es benedicta apud dñm. / Oñ beatus bernardus optime de
 hac benedictione marie dicit. per te accessum habemus ad filium / o
 benedicta inuentrix gratie / genitrix vite / mater salutis / benedicta
 tu maria propter gratiā. benedicta in oī ppter gratiā cordis / ppter
 gratiā oris // ppter gratiā operis. / Benedicta vtiq; in corde ppter gra-
 tiam donorū: benedicta in ore ppter gratiam labiorum: benedicta
 in opere propter gratiam morum. Vere benedicta est maria. ppter
 gratiam cordis: ppter gratiam donorū in corde / ppter quā cor
 eius fuit deliciosissimum sicut paradysus dei. ita vt de hac bñdix-
 tione merito intelligi possit illud Eccle. xl. gratia sicut parady-
 sus in benedictione. / Ibi dicit interli. / Germinans diuersas species
 virtutū. De his felicius gratiarū & virtutū benedictionib⁹. ap⁹
 dicit. eph. i. Qui benedixit nos in omni bñdictione spiritali in
 celestibus in xpō. Si ergo gratia mentē humanā in benedictioni-
 bus virtutum deliciosam facit sicut paradysum dei. quātomagis
 deliciosissima anima marie fuit sicut paradysus dei in bñdictionib⁹
 donorum spiritus sancti. Imo certe paradysus dei non solum men-
 te sed etiam ventre fuit maria. continens in se lignum vite ihesus
 cristum vñ beatus bernardus ait. Vere paradysus dei tu es que
 mundo lignum vite contulisti de quo qui manducauerit viuet in
 eternum. / Ihu q̄ longe est ab hac benedictione marie cuiuscūq; mēs
 non est paradysus dei in benedictionibus gratie: sed est sentina
 dyaboli in maledictionibus malicie. / Talis enim sicut in psal. dicitur
 / dilexit maledictionem & veniet ei & noluit benedictionē & elō
 gabit ab eo. / Itē carissimi bñdixit est maria non soluz ppter gra-
 tiam donorum cordis / s; etiam ppter gratiam labiorum oris. iux-
 ta illud psalmiste. Diffusa est gratia in labijs tuis ppter ea bñdixit
 te deus in eternum. / O quanta in orationibus deuotissimis. quāta
 in collationib⁹ vtilissimis gratia in labijs marie fuit. / O quāta ad
 homines quanta ad angelos quāta ad dñm gratia semp fuit in la-
 bijs marie. Ipse namq; deus verba labiorum eius libenter audi-
 uit testāte beato bern. q̄ alloquēs ipsam dicit. Cui placuisti ex si-
 lēdo iā magis placebis ex verbo cū ipse tibi clamet e celo. / O pul-

cta inter mulieres fac me audire vocem tuam. Eya q̄ veratissi-
ma: q̄ sincerissima semp fuerūt maue labia: ⁊ ideo vere benedixit
eaz deus in eternū. Deu q̄ ab hac maue bñdīdōe illi sunt / quoꝝ
labia labijs maue dissimilia sunt • illi inq̄ in quoꝝ labijs non est
gratia diffusa s; malida confusa est: p̄pterea non bñdixit s; male-
dixit / et maledicet eos deus in eternū. Item carissimi bñdīda est
maua nō soluz p̄pter grāā donoꝝ cordis: nō soluz p̄pter grām
labioꝝ oris / s; etiam p̄pter grām moꝝ cōuersatōis. Et de hac
benedīdōe acāpi p̄test qđ dīdatur Gere. xxxi. Benedicat tibi
dñs pulchritudo iusticie mons sanctus. Mons sanct⁹ est sancta ma-
ria que bñ mons dīdatur p̄pter excellentiaz meritorum: p̄pter alt-
itudinē vite ⁊ moꝝ. Idic est mons de quo sicut in damiele legitur
Lapis sine manibus absisus est / duꝝ x̄ps de maria sine opere ma-
ritali natus. Pulchritudo hui⁹ montis pulchritudo inq̄ iusticie: pul-
chritudo vite ⁊ moꝝ maue tanta fuit / vt merito in canticis de ipsa
dīd possit. Tota pul. es amī. m. ⁊ c. Pulcra vtiq̄ in vita: pulcra
in moꝝ disciplīna: ⁊ tota pulcra. Tota certe tota. Quō tota.
Audi Gere. ait em̄ sic. Quicquid in maria gestū est totū puri-
tas ⁊ simplicitas: totū gratia ⁊ veritas fuit: totū mia ⁊ iusticia
q̄ de celo p̄pexit. Val pulchritudini maue dñs merito benedixit
Deu q̄ longe est ab ista bñdīdōe maue / quicū q̄ talis est in ope-
re q̄ sicut maue dīdatur. bñdicat tibi dñs pulchritudo iusticie: sic ei
dīd p̄test. maledicat tibi dñs turpitudine iniusticie. O q̄nta male-
dictio eut cuz dicet. Discedite a me maledicti in eternū. Ecce vi-
dimus o carissima maua q̄ tu es vere bñdīda p̄pter plenitudinē
gratie. Benedīda inq̄ p̄pter grām conscientie ⁊ donoꝝ: bñdīda
p̄pter grām lingue ⁊ labioꝝ: bñdīda p̄pter grām vite ⁊ morū.

Secundo pensate carissimi quō vere bñdīda sit maua p̄pter
elsitudinē sue bñdīde p̄olis: p̄pter bñdīduꝝ fructū sui ventus
Merito em̄ terra illa bñdīda est / q̄ tam bñdīdum fructū pfert.
Oñ p̄s. Bñdixisti do. ter. t. Terra illa est maua: de q̄ in eodē p̄s
dī. Veritas de ter. or. est. Veritas est x̄pus / q̄ ait. Ego via ve-
ritas ⁊ vita. Benedīda ergo est hec terra p̄pter bñdīduꝝ fructū.
Bñdīda ē maua p̄pter bñdīdū filiū. Oñ bñs Bern. dīd. Nō qz
tu bñdīda ideo bñdīdus fruct⁹ ventus tui: s; qz ille te p̄ueniet in
benedīdionib⁹ dulcedinis ideo tu benedīda. Igitur maua p̄pter
prolem piam benedīda. Benedīda inq̄ a domino: ab angelo: ab
homine. Propter prolem vtiq̄ benedīda est a domino benedi-
ctionem eius operante: benedīda ab angelo benedīctionem eius
nunciante: benedīda ab homine benedīctionem eius prophetante.

Verē benedicta ppter prolem est maria a dño benedictōez eius
opante siue donante. Idoc bene signatum est. ij. Reg. vi. ubi le
gitur Q benedixit dñs obechedom ppter archaz. Obechedom in
terpretatur seruus sanguineus. ⁊ bene signat xpm qui s. tu⁹ no
ster fact⁹ est. seruiens nobis miserus vsq; ad sanguinē. Propter
nos em̃m seruus. ppter nos sanguine⁹ factus est xpus. Sanguis
neus in dorso per flagella. sanguine⁹ in capite per sp̃mas. sangui
neus in latere p lanceam. sanguine⁹ in manibus ⁊ pedibus p cla
uos. Iduius serui domus fuit maria. de quo in ps. dicitur. Reple
bimur in bonis dom⁹ tue. Archa in hac domo locata custum si
gnat. Custus em̃z seru⁹ noster. xpus vita nostra est. In archa
vtrna aurea ⁊ manna. Archa sancta carnem sanctaz. vtrnam aus
ream aiam xpi prediosissimaz. manna vero diuinitatez dulcissimā
signat. Propter hanc archaz ppter ih̃sum xpm filiu⁹ marie do
mn⁹ benedixit domui marie. O vere dom⁹ benedicta ex qua om
nium pcessit vita. Mit em̃z Aug⁹. Benedicta tu in mulieribus
que vitaz vici ⁊ mulieribus pepisti. Item karissim⁹ ppter plez
benedicta est maria non soluz a dño benedictōm eius opante. sed
etiam ab angelo benedictōm eius nundante. sicut patet in gabrie
le dicente. dñs tecuz. Benedicta tu in mulieribus. quomō tecum.
Aug⁹. ait. Tecum in corde. tecū in ventre. ideo benedicta tu se
cum. quia sic est tecuz. Tecū vtrq; tecum nō tantū sicut creator
cum creatura. s; etia⁹ sicut partus cuz p̃itura. Propter partuz
em̃z benedicta es ante partuz. ppter partū benedicta es in par
tu. ppter partū benedicta es post partū. Vere benedicta que sic
partuz effudisti. q ante partum. ⁊ in partu. ⁊ post partū virgo
pmanisti. et ideo p̃cipue benedicta dīa meruisti. qz non hōiem pu
rum. non angelum vtz. sed hōiem ⁊ angeloz dominum peperisti.
Propter qd bene ait. Beda sic. Vere benedicta in mulieribus q
sine exemplo muliebus conditōis cum decore virginitatis gaudi
sa est honore parentis. qz matrem virginez dē ac dei filiū pro
creauit. Item karissim⁹ benedicta ppter prolem est maria nō so
lum a domino benedictōm eius opante. non solum ab angelo be
nedictōm eius nūdante. s; etia⁹ ab homie benedictōm eius p̃xtan
te. sicut patet in elizabeth que exultante in utero eius infante re
pleta spū sancto p̃xtando exclamauit. dicens. Benedicta tu m̃
mulieres ⁊ be. fru. ven. t. Ideo vtrq; benedicta. qz benedict⁹ fru
ctus ventris tui. sicut ager. ideo benedictus. quia benedictus frus
ctus eius est. Maria em̃m frater est ager ille benedictus de quo
dicit Gen. xviij. Ecce odor. si. m. si. o. a. ple. cui be. dñs. De hoc

beatus Hieronimus ait sic. Bene ager plenus dicitur / quia marea plena
gratia pronuntiat: de cuius utero credentibus fructus vite processit.
O vere ager super omnes agros benedictus propter fructus. O ve-
re mater super omnes matres benedicta propter filius: secundum quod etiam
exclamans beatus Augustinus ait. O femina super feminas benedicta /
que viz omnino non nouit et viz suo utero ducendo. Ecce vidi-
mus o dulcissima marea / quia tu propter benedictum filium ventus tui
es vere benedicta benedictione diuina: angelica: et humana. Ideo quod
longe ab ista benedictione marie sunt / qui propter maledictum fructus
opus sui maledictionem incurunt diuinam: angelicam: et humanam: dum
maledicti a deo: maledicti ab angelis: maledicti ab hominibus erunt
in eternum. Tercio pensate cauissimi quod vere benedicta sit ma-
ria propter multitudinem misericordie sue. Ipsa namque per illam ruth
signatur de qua dicitur. Benedicta es a domino filia quia priorem mis-
ericordiarum posterore superasti. Quorum marie misericordia fuit quam
exhibuit dum adhuc uiueret in mundo: posterio vero eius misericordia est
quam iam amplius quam per mille ducetos annos exhibuit de celo. Po-
sterior namque priorem superauit: quia ista illam multitudinem innu-
merabilius beneficiorum excessit. Quis estimare possit quod inestimabi-
liter maria propter misericordiam suam sit benedicta: cum inestimabilis sit ipsa
eius misericordia. Et quis estimare potest quod inestimabilis sit marie misericordia
propter quam ipsa tam inestimabiliter est benedicta. Idcirco est quod be-
atus Bernardus exclamans dicit. Quis mie tue o benedicta longitudi-
nem et latitudinem et sublimitatem et profundum queat inuestiga-
re. Benedicta ergo est maria per multiplicem misericordiam quam per eam homo
redpit et recepit. Benedicta utique est / quia per eam deus homini placabi-
lis est: benedicta quoque est / quia per eam homo deo acceptabilis est: be-
nedita insuper est / quia per eam dyabolus homini superabilis est. Dico ca-
uissimum quod maria benedicta est / quia per eam deus homini placabilis
est: sicut signatum est in abygaile de quo legitur. i. Regum. xxv. Quod cum dauid
offensus occidere uellet nabal stultus / abygaile occurrens offenso
placauit eum: qui placatus: dixit. Benedictum eloquium tuum: et
benedicta tu que prohibuisti me ne irem hodie ad sanguinem: et uide-
sceret me manu mea. Nabal stultus signat peccatorem. Omnis
enim peccator stultus est. sed heu sicut dicitur Ecclesiastes. i. Stultorum infi-
nitus est numerus. Abygaile mariam signat: interpretatur enim pas-
tus exultatio. O quanta patris celestis in maria: et marie in patre
celesti fuit exultatio: cum ipsa dixit. Exultauit spiritus meus in deo
salutem meam. Sicut autem abygaile dominam nostram: sic dauid dominum nostrum si-

gnat. Dauid autez offensus est stulto nabal, qñ dñs offensus est hominĩ impio. Dauid nabal stulto p abygail placatur / qñ dominus impio p mauaz reconciliat. Abygail placauit dauid verbis & muneribus: maua placat dñm pñbus & meritis. Abygail vltionez tempalem: maua vero eternalez cōuertit. Duz illa humanum: ista vero diuinũ gladium conuertit. Propter hoc bene ait Bern. Nemo taz ydoneus dñā: qui gladio dñi p nobis manum obijciat / vt tu dei amantissima p quā primuz suscepim⁹ miam de manu domini dei nostri. Item caussum maua nō soluz benedicta est q: p eam deus homĩ placabilis est: s; etiā ideo benedicta est / q: p eam homo deo acceptabilis est / eo q p ipsam benedictaz homo benedict⁹ est. Nō bene ysa. xix dicit Q istrahel bñdictio in medio terre: cui bñdixit dñs exercituum: dicens. Benedict⁹ populus meus & ceta. Medium terre cui bñdixit dñs dici potest beata virgo in quo terre medio inchoata est salutis nostre benedictio: iuxta illud ps. Deus aut rex noster añ. s. o. s. in m. terre. De hoc terre medio beat⁹ Bern. sic ait. Maua mirabili ppuetate terre medium appellat. Ad illaz enim sicut ad medium: sicut ad archanum dei: sicut ad rez causaz: sicut ad negociuz seculoz respiciūt: & qui habitant in celo: & qui habitāt in inferno: & qui nos pcesserunt: & qui nos sequuntur illi qui sunt in celo vt refartiant: qui in inferno vt eupiantur: qui precesserunt proptere vt fideles inueniantur: qui sequuntur vt glorificentur. In hoc ergo benedictio terre medio. benedictus est istrahel: benedictus est dei populus / dum per benedictam dei matrem deo est acceptus. Quid mirum si per benedictam mauam benedicta & accepta deo sit creatura rationalis / cum etiam per ipsam benedicta sit creatura vniuersalis. Ona de Anselinus exclamans: dicit. O virgo benedicta et super benedicta / per cuius benedictionem benedicitur omnis creatura. non solum creatura a creatore: sed creator a creatura. Item caussum maua non solum benedicta est quia per eam dominus hominĩ placabilis est. non solum quoq; benedicta est quia per eaz homo deo acceptabilis est: sed etiam ideo benedicta est quia per eam dyabolus hominĩ superabilis. Unde ipsa per Judith signata est: de qua dicitur. Benedixit te dominus in virtute sua / qui per te ad nichilum redegit inimicos nostros. Inimici nostri sunt demones quos beata virgo ad nichilum redegit / dum et in se et in multis alijs vires eoz confregit: sicut beatus Bern. testatur cum ait.

Qu bellatrix egregia: omnis ante faciem tuam militia spiritua-
lium nequidaz in fugam est conuersa. Sugiamus ergo fratres
& confugiamus ad auxilium matris domini in omnibus vexationibus
& impugnationibus dyaboli. Ipsa namque est inimica animarum no-
strarum terribilis ut castrorum adies ordinata. Et heu quia multiplex
est nostra miseria pro qua benedictione maxime indigemus misericor-
dia: ideo hanc benedictionem inuocemus cum beato Bern. qui sic ait
Sit pietatis tue virgo benedicta ipsam quam apud deum meruisti
gratiam notam facere mundo. reis veniam. egros medelam. pusillis
corde robur. afflictis consolacionem. pugnansibus adiutorium et
liberacionem sanctis tuis precibus optinendo. Ecce videmus o dulcis-
sima mater quia tu es vere benedicta pro tua multiplici misericordia
Benedicta inquam es: quia per te deus homini placatus. benedicta es: quia
per te homo deo gratificatur. benedicta: quia per te dyabolus ab ho-
mine superatur. Deum quod longe ab hac maxime benedictione est cuiusque
deus placatus non est: quicunque deo gratus non est: quicunque a dy-
bolo subiugatus est. et ideo talis a deo maledictus est. Quat-
to pensate karissimi quomodo vere benedicta sit mater propter magnitu-
dinem glorie sue: iuxta illud ezech. iij. Benedicta gloria domini de lo-
co suo. Gloria domini est gloriosa mater domini que vere benedicta est
propter gloriam quam habet de loco suo duplici. Benedicta inquam de
loco quo filius eius apud ipsam requieuit in utero. Benedicta
est de loco quo ipsa apud filium requiescit in celo. Utique enim lo-
cus dignissimus est: sicut patet per beatum Bern. dicentem sic. Nec
in mundo locus dignior virginis utero thalamo in quo filium dei
mater suscepit: nec in celis regali solio quo mater filium suum sub-
limauit. Benedicta ergo est mater propter gloriam suam: benedicta
utique propter gloriam suam sublimissimam: copiosissimam: stabilissi-
mam. Benedicta dico propter gloriam suam sublimissimam dignita-
te: benedicta propter gloriam suam copiosissimam immensitate: benedi-
cta propter gloriam suam stabilissimam perpetuitate. Dico karissimi
quia benedicta est mater propter gloriam suam excellentissimam digni-
tate. De hac benedictione accipi potest verbum patris dicentis. Be-
nedices corone anni be. t. Nota quod est annus equanimitatis. Pri-
mus annus exultantium in mundo: secundus eiulantium in inferno
tercius exultantium in celo. Quartus annus habet dies et noctes.
secundus habet noctes et non dies. tertius habet dies et non noctes.
Dico quod primus annus habet dies et noctes id est bonos et malos
qui simul in hoc mundo sunt. tot autem sunt dies et noctes in hoc an-
no quot sunt boni et mali in mundo. Secundus annus habet solas

noctes id est solos peccatores noctibus tenebrosiores. Tot autem sunt noctes in hoc anno quot sunt peccatores in inferno. Quod autem annus huius solos dies scilicet solos bonos die clariore. tot autem sunt dies in hoc anno quot sunt iusti in celo. In primo anno equanimitatis boni et mali equanimiter tollerantur. In secundo anno seueritatis mali seuerissime crudantur. In tercio anno benignitatis boni benignissime coronantur. Unde autem anni benedictione corona est benedicta virgo maria. Ipsa certe est corona omnium dierum huius anni: quia ipsa est corona omnium sanctorum celi. Corona enim super caput posita solet: sic maria quasi super capita omnium sanctorum locata est: sicut testatur beatus Hieronymus dicens. Exaltaui meruit super choros angelorum: et puenit ultra quam nostre humilitatis est natura. Similius certe marie est summa sanctorum corona: maria vero corona sub corona. Patet ergo quam sublimiter benedicta sit corona nostra: mater nostra maria. Omnes ergo tam sublimiter benedictam sequamur: benedictam utique de qua beatus Bernardus ait. Non est nobis hic manens ciuitas: sed eam inquit ad quam hodie maria benedicta puenit. Item caussimi benedicta est maria non solum propter gloriam eius excellentissimam dignitate: sed etiam propter gloriam eius copiosissimam immensitate cuius copia tanta est quod ad omnes distendit: et ideo merito ab omnibus benedicitur: scilicet quod de ipsa per significatos dicitur. Iudith. xl. Benedixerunt eam omnes una voce dicentes. Tu gloria iherusalem: tu letitia israel: tu honorificentia populi nostri. Benedixerunt eam utique omnes. Nota quod dicitur omnes. nam omnis est signum vniuersale requiritur tua appellata. Et ecce quasi tua appellata sunt deus: angelus: homo: qui maria benedixerunt. Deus utique benedixit mariam: pater benedixit mariam. Spiritus sanctus benedixit eam: omnes tres persone benedixerunt eam. Angelus enim benedixit mariam. Prima ierarchia benedixit eam: secunda benedixit eam: tertia benedixit eam: omnes angeli benedixerunt eam. Homo qui benedixit mariam: coniugati benedixerunt eam. Vidue benedixerunt eam: virgines benedixerunt eam: omnes benedixerunt eam. Benedixerunt autem eam dicentes. Tu gloria iherusalem triumphantis: gloria inquam omnium sanctorum. tu letitia israel: deum contemplantis: tu letitia inquam omnium angelorum. tu honorificentia populi pergunantis: honorificentia inquam omnium in mundo iustorum. Benedictus ergo sit dulcissimus filius tuus o maria: qui de copiosissima benedictione tua tanta prestat bona in celo et in terra: ut tam angeli quam homines gratulari possint cum Anselmo. qui ait. Nec tanta bona per benedictum fructum benedicti vetus benedicta marie puenerunt. Item caussimi maria non solum benedicta est propter gloriam eius sublimissimam dignitate: non solum benedicta est propter gloriam eius copiosissimam immensitate: ymo etiam benedicta est propter gloriam eius stabilissimam perpetuitate.

Ipsa nāq; p̄ comū illam signatur de qua p̄m̄ paralipomenon
 xvij dicit. *De dñe bñdicente benedicta erit in perpetuū. Vere in p̄*
petuū sicut etiā in psalmo dicitur / p̄pterea bñdixit te deus in eter-
num. Si ergo o dulcissima virgo maria tu es vere in mulieribus
 ⁊ super mulieres. imo etiā sup viros imo etiā sup angelos bñdi-
 cta. Benedicta mōq; p̄pter plenitudinē gratie quā inuemisti. bene-
 dicta p̄pter celsitudinē p̄sone quā genuisti. bñdicta p̄pter multitu-
 dinē misericordie quā exhibuisti. bñdicta p̄pter magnitudinē glo-
 rie quā p̄cepisti. *De igit o m̄m̄s benedicta te inuocam⁹ te implo-*
ramus te oramus cū beato bernardo qui te bñdictā orans ait. fac
o bñdicta p̄ gratiā quā inuemisti. per p̄rogatām quam meruisti.
p̄ misericordiam quā peperisti. ut qui mediāte te fieri dignat⁹ est
particeps infirmitatis ⁊ miserie nostre te quoq; intercedente p̄tici-
pes nos faciat beatitudinis ⁊ glorie sue amen

Benedicta tu in mulierib⁹. De bñdictiōe nostre virgi
 nis bñdicte adhuc dicam⁹ / adhuc audiam⁹ felix maria
 bñdicta. infelix vero oīs aīa maledicta. maledicti omēs
 quib⁹ dicit. *Discedite a me maledicti in ignem eternū. maledicta*
certe oīs aīa vidiosa. bñdicta tu vero maria v̄tuosa. maledictionē
p̄ septē vicia capitalia mūd⁹ incurrit. bñdictionē autē p̄ v̄tutes
oratorias maria obtinuit. bñdicta ergo tu i mulierib⁹ o maria. bñ
dicta vtiq; p̄ humilitate cōtra supbiā. p̄ caritate contra inuidiā
p̄ leuitate cōtra iracūdiā p̄ strennuitate cōtra accidiā pro li-
beralitate contra auariciā / pro sobrietate contra gulam. benedi-
cta pro castitate contra luxuriā. Primo audiamus carissimi
 quō bñdicta sit maria p̄ humilitate contra supbiā. Supbi em̄
 maledicti sunt sicut scriptū est. *Increpasti sup̄bos ma. q̄ d. a. m.*
t. Contra hanc superbie maledictionem maria optinuit humilita-
 tis benedictionem. *Unde ipsa per vallem illaz signari potest. De*
qua secundo paralipomenon xx. dicitur. Vocauerunt locum illū
vallem benedictionis. Si om̄s humilis est quedam dei val-
lis. iuxta illud Esaie. Om̄s vallis exaltabitur. quantomagis
vallis fuit maria que tanta fuit humilitate profunda. Quid mi-
rum si ipsa fuit vallis vallium que fuit humilia humiliū. O quā-
tis hec vallis benedicta benedictionibus est exaltata pro humili-
tate sua. tam profundi / tam vtili tam grata. Unde beatus augu-
stinus ait. O vere beata humilitas marie que dominum hominib⁹
peperit vitam mortalibus edidit. celos innouauit. mundum

purificauit: paradysum apuit: et hominū animas ab inferis libera-
uit. Vallis quanto humilior tanto receptibilior est aquarū sic et
maria gratiarū. Vallis aut irrigatōnes aquarū recipit quāq; a su-
periori: quāq; ab inferiori. A superiori quidē per pluuias de monte
defluentes ab inferiori vero per aquas de fonte effluentes. Si-
militer humilis maria quāsi de superiori et inferiori: quasi de monte et
fonte irrigata est: cuius de diuina et hūana filij sui natura tanta gra-
tiarū benedictōe infusa est. Nec itaq; benedictio est de qua legitur
Judicū. i. Quā cū axa diceret patri suo: da michi benedictōez. dedit
ei pater suus irriguū superius et inferius. Axa marie typū gentē quā
irriguā a patre celesti benedictōem suscepit. Dedit emz ei pater
deus irriguū superius in xpī diuinitate: inferius vero in xpī hūani-
tate. Itēz superius in mente: inferius in ventre. Itēz superius in ca-
uitate dei: inferius in caritate pximi. Item superius in contempla-
tione: inferius in actione. Vel certe pater eius celestis dedit ei be-
nedictōem ineffabilis irrigui superius in celis: inferius in terris: ut
in celis benedictōem glorie: in terris vero benedictōez gratie pos-
sicens benedicta esset tam in celo quā in terra: sicut quod beatus Bern-
innuens dicit. Memento maria quod xpūs maledictionem pertulit
cruda qui te suarū matrem benedixit in celis: sed et in terris ab an-
gelo benedicta: et a cunctis terre generationibus merito benedi-
cta predicauis. Secundo caussimū audiamus quomodo bene-
dicta est maria pro caritate contra inuidiam. Inuidi namq; ma-
ledicti sunt: sicut de inuido cayn dicitur Gen. iij. Maledict⁹ eris
super terram: que aperuit os suum: et suscepit sanguinem fratris
tui de manu tua. Contra inuidie maledictionem maria obtinuit
caritatis benedictionem. Unde ipsa bene per saram signari potest
de qua dominus dixit Gen. xviij. Benedicam ei et ex illa dabo ti-
bi filium cui benedicturus sum. Sara interpretatur carbo: hoc
bene marie conuenit: que tanquam carbo ardore caritatis ignita
fuit. Propter quod etiam ipsa bene per rubus ardentem signa-
tur: per quam fidei cuilibet benedictio gratie ministratur. Unde
deuteronij. xxxij. dicitur. Benedictio illius qui apparuit in ru-
bo ueniat super caput ioseph. Ioseph interpretatur augmen-
tum: et significat quemlibet fidelem diuina gratia adaudum.
Benedictus rubus: et benedictus qui per incarnationem appa-
ruit in rubo: per quē tanta uenit super capita fidelium benedictio.

Et o vere benedictus carbo tam benedictam flammam producat
benedicta marea tam benedictam prole gignens. Ex illa inquit dñs
dabo tibi filiū cui benedicturus suz. Pensa ergo qntā marea cau-
tatē ad deū habuerit: cū deus filius eius sit corporaliter. pensa etiaz
qntā ad pximū habuerit cuz bonus pximus filius eius spūaliter
fit. Si aut filij eius sumus/ergo ⁊ fratres filij eius sum⁹. Et idō
bene de ista matre benedicta dicit Anſ. O benedicta ⁊ exaltata
nō tibi soli: sed etiā nobis. qd est/ qd magnū est/ qd amabile est qd
mundo per te euenire nobis qd vidēs gaudeo/ qd gaudēs dicere
nō audeo. si enī tu dñā es mater dei: nōne et alij filij tui sunt frēs
dei? Tercio caussimū audiamus quō benedicta sit marea pro le-
mitate ⁊ mansuetudinē contra itacundiā. Itacundi enīz maledicti
sunt sicut scriptū est Gen. 4. Maledictus sutor eoz qā pūax
et indignatio eoz qā dura. Cōtra hanc ire maledictionē marea
optinuit mansuetudis benedictionē. cuius reuera tanta fuit man-
suetudo qd non solū pūa ira caruit: sed etiā itaz dñi ad mansue-
tudinē ouertit. Nō ipsa bene p abygal signat cui dauid dixit. i.
Reg. 24. Benedictū eloquiū tuū ⁊ benedicta tu q phibuiſti me
ne itē hodie ad sanguinē ⁊ videret me manu mea. pūū est hoc
mansuetoz mansuetis verbis frangere itā offensoz: iuxta illud
Prouer. Responſio mollis frangit irā. Mansueta abygal
mansuetam maream signat. vis nosse qd mansueta fuit marea:
audi beatum Bernardum. Reuolue inquit diligenti⁹ euangeli-
ce hystorie seue vniuersaz: et si quid forte increpatorū/ si quid
durū/ si quid dēiqz signum tenuis indignacōis occurrerit in ma-
rea de cetero suspectū habeas ⁊ accedere verearis. Qd si plena ma-
gis cōmīs pietatis ⁊ gratie. plena mansuetudinis ⁊ misericordie
inuenies que ad eam pertinent gratias age ei qui talem tibi me-
diatorem benignissimā miseratione prouidit in qua nihil possit
esse suspectum. Dauid xpm signat qui per mansuetissimā mareā
mansuescit ⁊ placatur ne se de peccatore per mortem eternam v-
discatur. Omnis enim anima morti eterne obnoxia anxietate nō
cesset ad tantam maree mansuetudinē pro qua ipsa meuto est
benedicta. Dico ergo omnis spūitus mouundus dicat cum
Anselmo dicente sic. O tu benedicta super mulieres que ange-
los vinds puritate. sanctos superas pietate: anxietat mouundus
spūitus meus ad tante benignitatis respectū: sed erubescit ad

tanti mitoris aspectum. Quarto audiamus carissimi quomodo benedicta sit maia pro strennuitate contra accidiam. Accidiosi enim maledicti sunt qui opera dei strenue et fideliter non agunt. Unde dicitur Jeremie. xlvij. Maledictus qui facit opus dei fraudulenter. Contra torporis maledictionem maia meruit vigoris benedictiones. Ipsa namque per illam iahel signata esse potest que clauo syseram interfecit. Propter quod Judith. iij. dicitur. Benedicta inter mulieres iahel et cetera. Iahel interpretatur ascendens / quod conuenit maie / que non sicut accidiosi descendit / sed strenue de virtute in virtutem de inferioribus semper ascendit / iuxta illud Canticorum. iij. Que est ista que ascendit per desertum sicut virgula fumi. Ista benedicta iahel quid fecit / certe clauo tabernaculi syseram interfecit. Sysera exclusio gaudij interpretatur / et bene dyabolum signat qui a gaudio celesti exclusus / etiam alios excludere festinat. ymo heu nos omnes excluderat per matrem generis humani / cuius exclusionis maledictio exclusa est per benedictam matrem saluatoris. Unde bene venerabilis prespiter Beda ait. Benedicta tu inter mulieres / per cuius partum virgineum a natis mulierum maledictio pume matris exclusa est. Sed quid per clauum signatur quo caput syserae perforatur. Quis est clauus iste / nisi vigor discipline. Quid est enim vigor discipline accidiosis / nisi quasi quidam clauus in oculis. Rigor utique discipline clauus est dyabolum acerrime pungens / clauus est dyabolum uigridissime configens. Benedicta itaque iahel caput syserae clauo interficiente confixit / quando benedicta maia virtutem sathane uigore discipline in se extinxit. Benedicta ergo inter mulieres iahel / benedicta inter mulieres maia. Inter quas mulieres / audi Bedam qui dicit. Non solum benedicta tu in mulieribus / sed inter mulieres benedictas maiori benedictione specialiter insignis. Quinto audiamus carissimi quomodo benedicta sit maia pro liberalitate contra auaridiam. Auari enim maledicti sunt secunda petri. ij. Cor exhereditatum auari habentes maledictionis filij et cetera. Contra hanc auari maledictionem maia meruit largitatis et profusionis benedictionem. Ipsa tanquam uena fontana semper fuit effluens / semper larga.

et ideo vere benedicta iuxta illud prouerbiorum quito. Sit uena
tua benedicta. In temporalibus uena illa maria plus quam larga fuit
quia large et perfecte omnia contempsit. Unde secundum expositionem
haymonis beata dei genitrix lunam sub pedibus habuit quia cun-
cta temporalia despexit. O quante gratie per hanc uenam ad homines
defluerunt. Sic ergo o ecclesia uena tua benedicta per quam tibi
tanta affluunt bona. vere uena nobilis / uena spiritus sancto ple-
na. uena fontis uite / uena salutis nostre est maria. per hanc namque
uenam fontis uite christus ad nos uenit. et per hanc ad fontem ui-
te ihesum christum etiam nos uenimus. et ideo vere est benedicta.
Unde beatus bernardus ait / per te accessum habemus. O bene-
dicta inuentrix gratie / genitrix uite / mater salutis. ut per te susci-
piat nos qui per te datus est nobis. Sexto audiamus carissimi
quomodo benedicta sit maria pro sobrietate contra gulam. Gu-
losi namque maledicti sunt / sicut patet in gula primorum parentum
per qua et ipsi et totum genus humanum maledictionem incurrerunt. con-
tra hanc gule maledictionem maria obtinuit abstinentie et omnis
temperantie benedictionem. merito enim contra maledictiones gu-
le in paradiso materiali habundauerunt benedictiones temperantie in
paradiso spirituali. iuxta illud ecclesiasticum. xl. Gratia quasi pa-
radysus in benedictionibus. Quanta gratiarum copia in maria ha-
bundauit ut etiam ipsa gratiosa uirgo gratia quodammodo dici possit.
Idcirco autem gratia uidelicet gratiosissima uirgo maria fuit quasi
paradysus in benedictionibus. Sicut enim in paradiso materiali
gula eue meruit maledictiones penarum. sic in paradiso spiritu-
ali temperantia marie meruit benedictiones gratiarum. Non augustinus
ait. maledictio eue in benedictionem uertitur marie. Sicut autem gu-
la eue non solum maledictionem in anima / sed etiam in corpore.
sic maria non solum benedictionem in corpore sed etiam in anima
non solum benedictionem spirituales sed etiam corporales optinuit.
Maledictio enim eue gulose fuit parere cum dolore. benedi-
ctio autem marie temperate fuit parere sine dolore. teste beato Bern-
ardo qui ait. benedicta tu in mulieribus que illam generalem ma-
ledictionem euasisti qua dictum est. in dolore paries filios. et nihilo-
minus illam qua dictum est / maledicta sterilis in israel / ac singula-
rem consecuta es benedictionem ut nec sterilis maneat / nec cum
dolore parias. Septimo audiamus carissimi quomodo benedi-
cta est maria per castitatem contra luxuriam. Luxuriosis dictus
maledictus qui dormit cum uxore alterius proximi sui. et dicet omnes

populus! Amen. sic dicitur de utro. xxvij. Contra hanc incontinentie maledictionem maria meruit continentie benedictionem / sicut signatum potest esse Judith. xv. ubi dicit. Benedixerunt eam una voce dicentes. Tu gloria iherusalem: tu letitia israel: tu honorificentia populi quam fecisti virginitate: et confortatum est cor tuum eo quod castitatem amaueris: et post virginitatem tuam alius nescius: ideo magis domini confortauit te et eus benedicta in eternum. In hac casta Judith benedictione potest benedictio marie non solum signari sed etiam per locum a maiori probari. Si enim sic benedicta est vidua casta quantomagis virgo casta: maxime talis virgo quam et deum parere et certe sic parere meruit quod virginitatem non amisit. Propter quod bene Beda dicit. Benedicta est incorpaleriter quam et diuini generis gloriam suscepit: et coronam virginitatis seruauit. Notandum autem est quod in scripturis inuenimus benedictam coniugatam: benedictam viduam: benedictam virginem. Benedicta coniugata fuit sara: de qua dicit Genes. ix. Dicat benedictio super uxorem thobie. Benedicta autem vidua fuit Judith: sicut ostensum est. De vidua quoque benedicta in psalms dicit. Viduam eius benedicens benedicitque. Benedicta vero fuit virgo maria teste angelo qui dixit. Benedicta tu in mulieribus. Benedicta ergo quam coniugalem: benedicta magis quam vidualem: benedicta maxime quam virginalem amauit castitatem. Benedicta certe quam cum sara et susanna fuerit casta coniugaliter: benedicta magis quam cum Judith et anna fuerit casta vidualiter: benedicta maxime que cum maria fuerit casta virginialiter. Propter quod beatus Augustinus dicit. Bonum susanne in coniugali castitate laudamus: sed tamen ei bonum vidue anne: ac multo magis virginis marie anteposimus. Vere dignum et iustum est hoc. Dignum est ut benedicta sit que cum viro suo virum alium non nouit. Iustum magis est ut benedicta sit que nec cum viro suo nec post virum alium non nouit. Dignum et iustum est ut maxime benedicta sit que nec suum nec alium virum nouit: et tamen virum tam immensum concepit. Ideoque Augustinus exclamans dicit. O femina super feminas benedicta que virum omnino non nouit et virum suo utero circumdedit. Sic ergo causissimi pro humilitate benedicta: benedicta pro cautate: benedicta pro lenitate: benedicta pro strennuitate: benedicta pro liberalitate: benedicta pro sobrietate: benedicta pro castitate maria merito fuit: quam humilitate excellentissima: cautate opulentissima: lenitate patientissima: strennuitate feruentissima: largitate effluentissima: sobrietate abstinentissima: virginitate continentissima fuit.

Eya ergo tu tā multiplicat̃ benedicta / tu tā felicit̃er sup̃ benedicta
maria. oramus vt tua bñdictiōe nos miseros absolutos ab omni
maledictione dignos reddas diuina bñdictiōe p̃ dñm ih̃sū xp̃m.

Benedict⁹ fruct⁹ ven. tui. Ostensuz est supra quō ma
ria p̃pter purissimā vite innocentia merito p̃ aue salu
tatur. quō p̃pter copiosissimā gratie affluentiam merito
gratia plena commemoratur quō p̃pter familiarissimā dei
presentiam dominus secum fore insinuat. Ostendendum autē
nunc est quomodo propter vtilissimam prolis sue excellentiam
merito benedict⁹ fruct⁹ ventris sui proclamatur. Benedict⁹
ergo fruct⁹ ventris tui. o benedicta mater filij dei. hic est ille fru
ct⁹ d̃ quo propheta dicit. Dominus dabit benignitatem. ⁊ ter
ra non dabit fruct⁹ suos. quod exponens beata dicit. Dedit do
minus benignitatem quia ingressui vniuersi sui virginalis vteri
templum spiritus sancti gratia cōsecrauit. ⁊ terra non dabit fru
ctum suum. quia eadem virgo que de terra corpus habuit / filium
genuit diuinitate. quidem deo patu coequalem sed sibi carnis ve
ritate substantialē. Considerandum autem est q̃ fruct⁹ fruct⁹
iste generosissimus. fruct⁹ deliciosissimus. fruct⁹ virtuosissim⁹
fruct⁹ copiosissimus est. fruct⁹ inq̃ generositate sublimissi
mus. fruct⁹ delectabilitate desiderabilissimus. fruct⁹ virtuosita
te vtilissimus. fruct⁹ copiositate vniuersalissimus. Primo cō
sideremus causam quomodo fruct⁹ vteri virginalis generosissi
mus sit. generosus quidem est quia de vtero regali est. generos
ior autem est quia de vtero virginali est. generosissimus certe ē
quia de vtero paternali de vtero inq̃ patris eterni est. Dico cau
sissim⁹ q̃ generosus est fruct⁹ iste quia de vtero regali de vtero
inquam regis dauid prodijt sicut sibi dominus promiserat dicēs.
in psalmo. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Idoc
autem promissum apostol⁹ testatur dicēs. Ro. i. Qui fact⁹ ex
semine dauid s̃m carnem ⁊ certe fruct⁹ iste generosus ⁊ nobi
lis est non solum p̃pter regem dauid. sed ⁊ propter omnes illos
nobiles reges p̃genitores suos per quos s̃m genealogiam a ma
theo descriptā propagatus in mundum venit. iuxta sapiētiē. xiiij.
In regalibus sedibus venit. Item causam fruct⁹ iste licet ge
nerosus sit propter vterum regalem. generosior tamen est p̃pter
vterum virginalē de quo dicit. Benedict⁹ fruct⁹ ventris tui.
ventris vtiq̃ qui s̃m q̃ m̃ virga aaron significatum fuit florem
virginitatis simul cum fructu fecunditatis retinuit. propter quod

Beatus bernardus ait Nasatur cultus ex muliere sed cui secundis
ratis fructus sit accedat ut non debeat flos virginitatis. Ista fru-
ctus virginalis nobilitas sicut mirabilior ita excellentior est quam pri-
ma: plus quam celi exaltet a terra. O vere mirabilis et inaudita no-
bilitas. o vere nobilis de virgine natiuitas. Nobilitas inquit au-
gustinus fuit nascentis in virginitate pientis et nobilitas pientis
in diuinitate nascentis. Item caussimi fructus iste licet genero-
sus sit propter uterum regalem generosior autem propter uterum vir-
ginalem generosissimus tamen propter uterum paternalem. unde
de isto fructu accipi potest illud. Osee xiiij. ex me fructus tuus in-
uentus est. Origmale habet tuus sed septuaginta habent eius. dis-
cat ergo deus pater ad matrem dicat ad fidelē animam dicat ad
ecclesiam. Ex me fructus tuus inuent⁹ est. tuus o mater ad hūc
fructum producendum electa. Tuus o anima ad hunc fructū vi-
ligendum illecta. Tuus o ecclesia ad hunc fructum percipiendum
collecta. Tuus magis tuus. Tuus certe corporaliter per assumptā
naturam. tuus spiritualiter per gratias. tuus sacramentaliter per
eucharistiam. tuus eternaliter per gloriam. Ex me tamē tuus ē
quia ex meo utero genitus est sicut in psalmo scriptum est. Ex
utero ante luciferum genui te. O vere nimis admiranda nimisque
veneranda nobilitas quod fructus ventris materni est filius uteri es-
terni et sapientia cordis paterni. sicut et beatus bernardus de isto
fructu scribens ait. Illius o mater eius mater cuius deus est pater
filius potentie caritatis erit corona tue castitatis. Sapientia patris
in cordis erit fructus uteri virginalis. Ista ergo fructus genero-
sissimi huius nobilitas primam et secundam in infinitum sua digni-
tate precedit et omnes intellectum humanum et angelicum cum sua
sublimitate excedit. Ideoque bene de hoc fructu dicitur Ysaie quar-
to. Erit germen domini in magnificentia et gloria et fructus ter-
re sublimis. In magnificentia propter regalem in gloria prop-
ter virginalem. sublimis propter eternalem siue paternalem ge-
nerositatem. Secundo consideremus caussum quomodo fru-
ctus uteri virginalis deliciosissimus sit. Deliciosus quidem est in
odore. deliciosior in specie. deliciosissimus vero in sapore. Decorem
autem eius fide. odore spe. saporem eius caritate percipimus. Dico
caussum quod fructus matris deliciosus est suauī odore. Unde de ipso
bene potest dicere mater eius. illud ecclesiastici viceesimo quarto.

Ego quasi vitis fruc. s. o. fructus vitis est proles virginis. Qd
tñ vere mtrū est: & mire verum est. teste Aug⁹. qui de hoc fructu
sic ait. De creata creator oīm procreat⁹ nascit⁹ de uulso suo fōs
magnus educt⁹. radix oīm de virgulto suo nascit⁹. et vitis vera
palmitis sui fruct⁹ effiat⁹. Fruct⁹ vitis vinū ē. Odor vini delecta
bilis ē. Sic certe odor exēplorū xpī/ odor consolationū xpī/ odor
pmissionū xpī valde delectabilis est anime xpīm sitiēti. Et ideo
sicut odor vini sitiētem: sic odor xpī trahit post ipsuz currentez
et dicentem Can. i. Trahe me post te &c. Qd nos miserū heu non
curimus sed vix serpimus: signum est qd de odore huius fructus
heu parum suscepimus. O si olfactum ysaac haberemus qui huius
fructus odorem tam longe presensit: teste beato Bern. qui
sic dicit. Quis odoriferi fructus fragrantiam sendebat qui dice
bat. ecce odor filij mei sicut o. a. p. c. b. d. Item caussim fruct⁹
iste non solum delectosus est odore. sed etiam delectosior est specie
et decore. De hoc nota qd dicitur Lueit. 23. Sumetisq; die pu
mo fructus arboris pulcherrime. Primus dies animam illumina
nans est fides. Et certe si sumere debemus fructus arboris pul
cherrime. arbor pulcherrima est maria. Pulchra quidem in for
lis oris. pulchrior aut in floribus cordis. pulcherrima vero in
pulcherrimo fructu ventris. De quo beatus Bernardus infert
sic. Si inquit fructus ille meritis non solum suavis fuit ad vescē
dū. sed etiā teste scripta delectabilis aspectu. quantomagis huius
vitalis fructus viuificum. decore debemus inquirere illum quez
desiderant angeli prospicere. Pulcher vtiq; fructus xpūs est q
speciosus forma patre filijs hominum ē. Si autē plenius cognosce
re volumus fructus huius pulchritudinem recurramus ad ipsaz
arbozem pulcherrimam requiramus ipsam pulcherrimam eius
matrem & dicamus illud Canticorum. 4. Qualis est dilectus tu
us ex. di. o. p. m. m. Et ecce ipsa respondens statim dicit. Dile
ctus candidus & v. e. ex. mi. Ipse candor lucis eterne. Candis
dus quidem est diuinitate: rubicundus autem humanitate. Cā
didus quoq; conuersatione: rubicundus passione. Ecce qd pul
cher fructus. propter hoc bene de ipso dicit Augustinus. Pul
cher in celis/ pulcher in terris/ pulcher in patre verbum/ pulcher
in matre caro & verbū. Nec aut pulcherrima arbor maria non
solum habet pulcherrimum fructum ventris: sed etiam pulcherr
imos habet fructus mentis. De quibus Apol. ad Gal. 4. scri
bens ait. Fructus autem spiritus est: caritas. gaudium. pax. pa
tētia. benignitas. bonitas. longanimitas. mansuetudo. fides. modestia

continentia. castitas. Item caussimi fructus iste non solum deli-
diosus est odore: & deliciosior de core: sed etiam deliciosissimus est
sapore. Quod bene illa sancta anima experta fuit que Canticorum
ij. dicit. Sub umbra illius quem desiderabam sedi: & fructus
eius dulcis gutture meo. Quid mirum si fructus iste tam dulcis
est qui tam altus est. Dicit enim beatus Bernhardus. Fructus
quanto altior tanto dulcior: ergo tu solus dulcissimus: quia tu
solus altissimus. Quomodo autem potest altissimus esse ille fru-
ctus cuius breuissima est arbor. Sed certe arbor huius fructus
maria & altissima simul est & breuissima. Altissima dignitate: bre-
uissima humilitate. Altissima in oculis domini: breuissima in ocu-
lis suis. Que licet hoc modo sit brevis: fructus tamen eius est val-
de dulcis. Unde Ecclesiasticus. xi. dicitur. Brevis in volatilibus
est apsis: & initium dulcoris habet fructus eius. Si igitur fructus
uentus marie in olfactu: in visu: in gustu deliciosissimus est: & ideo
vere benedictus est: sicut etiam beatus Bernhardus testatus est: di-
cens. Benedictus fructus ventris tui. benedictus in odore. bene-
dictus in sapore. benedictus in specie. Tercio caussimi consi-
deremus quomodo virginalis uteri fructus sit virtuosissimus. Nam
reuera virtuosus est ad peccatorum saluationem: ad sal-
uandorum multiplicatōnem: ad multiplicatorum conseruatōem.
Dico caussimi quod fructus iste benedictus virtuosus est ad saluan-
dum siue ad salutem: propter quod etiam fructus salutis dicitur
Unde Ecclesiasticus. i. Corona sapientie timor domini replens pa-
cem & salutis fructum. Quid est quod dicit pacem & fructum: fru-
ctus salutis nostre & pax nostra ille est qui fecit utraq; vnus ihesu-
sus christus. Et certe hunc fructum / hanc pacem timor domini
repleuit: teste esaias qui ait. Et replebit eum spiritus timoris do-
mini. Bene autem dicitur fructus salutis sine quo nulla salus est
nobis: iuxta illud Matheus. iij. Non est in aliquo alio salus. Et
Anselmus. Non est inquit salus nisi quem tu virgo peperisti.
Tu igitur o maria vere es arbor salutis que mundo portasti fru-
ctum salutis: sicut beatus exclamans dicit. O vere celestis plan-
ta preciosior cunctis: sanctior vniuersis. O vere lignum vite quod
solum fuit dignum portare salutis fructum. Sed heu multi fru-
ctum istum salutiferum faciunt mortiferum: fructumque tam mellife-
rum sibi conuertunt in absinthium eternum: sicut Amos. v. dicitur.
Conuertisti in amaritudinem iudicium: & fructus iusticie in

absinthium. Item caussimi fructus iste valde virtuosus non solum virtute saluatiua/ sed etiam virtute multiplicatiua. Vnde etiam in bono exponere possumus quod scriptum est. A fructu frumenti vini et olei sui multiplicati: ut frumentum ad corpus custi: oleum ad animam custi: vinum ad diuinitatem custi referamus. Fructum quoque frumenti ad sacramentum corporis custi: fructum autem vini ad sacramentum sanguinis custi: fructus vero olei ad vnguentum spiritus sancti referre possumus. Ab hoc ergo fructu multiplicati sunt filii in ecclesia: et multiplicata est ecclesia in filiis. Nam omnes filii ventus ecclesie sunt hereditas et merces fructus ventus marie: sicut in Psalmo dicitur. Ecce hereditas domini filii merces fructus ventus. De hoc quoque beatus Hieronimus ait. Ipse dominus natus ex virgine factus est fructus ventus. cuius assumpta humanitas hanc accepit mercedem ut gentes vocate in filijs sint hereditas eius. Item caussimi fructus iste benedictus non solum virtute saluatiua virtuosus: non solum virtute multiplicatiua virtuosior: sed etiam virtute conseruatiua virtuosissimus est. Vnde de hoc fructu possumus accipere illud Prouerbiorum vndeimo. Fructus iusti lignum vite. Sicut enim lignum vite quod fuit in medio paradisi terre: stus virtutem habuit seruandi vitam nature: sic certe fructus ventus marie/ qui est lignum vite. et fructus vite in medio paradisi ecclesie conseruat vitam gratie: in medio paradisi celestis patet vitam glorie. Conseruat quidem vitam gratie a corruptione culpe. Vitam vero glorie a corruptione omnis miserie/ ut sic recipiamus in fructu Marie quod amisimus in fructu adam et eue: sicut bene notauit Beda: dicens. Benedictus fructus ventus illius / per quem et semen incorruptionis in superne hereditatis quem in adam perdidimus fructum recipimus. Sic ergo benedictus fructus marie salutem dando spiritualiter saluandos multiplicando vniuersaliter: multiplicatos conseruando eternaliter virtuosissimus.

Quarto consideremus caussimi quomodo virginalis vteri fructus sit copiosissimus. Reuera enim causa copiosus est / quod animam plene potest reficere.

tam copiosus est q̄ omnibus potest sufficere. taz copiosus est q̄
nunq̄ potest deficere. In p̄mo quidē copiosus: in secundo copi
osior: in tercio copiosissimus est. Dico caussimi q̄ fructus iste
benedictus tā copiosus est q̄ aīaz rationalē quā totus mundus
oīq̄ creatura satiare non potest: fructus iste ad satietatē refice
re potest. Unde scriptum est: De fructu opm tuoz saccabitur
terra. Fructus ventus mave est fructus operum tuorum domi
ne. Quorum utiq̄ tuorum: non humanorum: non mortaliū:
sed tuorum. Tuum enim dñe opus est tante virginis prepara
tio: tuum opus est gabrielis missio: tuum opus sanctispiritus su
peruentio: tuū opus est verbi & carnis vñtio. Valiū op̄um tu
orum dñe est fructus iste. quia de talibus op̄ibus quasi de qui
busoā floribus processit fructus iste. Unde etiam in nazareth qđ
flos interpretatur bene apparuerunt flores isti. Dicit enim beatus
Bern. In nazareth nundatur xp̄s nasciturus: quia in flore spe
rat fructus p̄cessurus. Terra que isto fructu satiatur est anima
humana: que ad modum terre semper est germinatiua: siue vtili
um: siue inutilium herbarū: id est cogitationum & desideriorum.
Ista inq̄m terra fructu mave satiatur: sicut scriptū est. Satiabor
cū apparuerit gloria tua. Quid mirū si in gloria satient hoc fru
ctu fruētes cū etiā in miseria satient creētes. Nō cassio. excla
mans dicit. O fructus ille mirabilis qui humanū genus dulcissima
credulitate satiauit. Unde nō gustare peccare est. Vix ergo q̄m
copiosus iste fructus est qui aīaz satiare potest quā totus mund⁹
satiare non potest. Itē caussimi fructus iste benedictus non solū
tam copiosus est q̄ animā insatiabilez potest plene reficere: sed
etiā tam copiosus est q̄ vniuersitati saluandorū potest bene suffi
cere. Nūc enī est fructus arboris illius gloriose de qua dicitur
Dan. 8. Fructus eius nimis & esca vniuersorū in ea. Vniuer
sorū certe in dño viuentiū/ quiescentiū/ resurgentiū. sicut pulcre
signatum potest esse Leuit. 24. vbi dicitur. Dabo vobis benedi
ctionem meam anno sexto & fadet fructus tuum annorum. An
nus sextus etatem sextam: septimus septimam: octauus octauaz
signat. Iste annus sextus est ann⁹ plenitudinis: p̄m illud Apo.
Gal. 8. At vbi venit plenitudo temporis misit deus filius suū &c
Adic itaq̄ annus protulit fructum dei filium: fructum utiq̄ tam
copiosum/ q̄ per ipsum anno sexto viuentiū: anno septimo q̄
escētiū: anno octauo resurgentiū habemus omnes fructus ani
marum nostrarum. Ipse ergo est fructus sufficiens vniuersitati
animarum nostrarum: quia est dominus sufficiens vniuersitati

creaturaz. **I**dic autem est fructus ventus maue Auguſ. teſte:
 qui ait. Illa virgo ſingulari gratia preuenta eſt atq; repleta: vt
 ipſum haberet ventus ſui fructum: quem ex initio habet vniuer-
 ſitas dominum. Item cauiſſimi fructus noſter benedictus non ſo-
 lum in hoc copioſior eſt q̃ animas ſatiandas poteſt ad ſatieta-
 tem reficere: non ſolum in hoc copioſior eſt q̃ animarum ſatiandarū
 poteſt vniuerſitati ſufficere: ſed etiam tam copioſiſſimus eſt q̃ ſa-
 tiandis animabus ⁊ angelis nunquaz poteſt deficere: iuxta illud
 Ezechielis. xlvij. Non deficiet fructus eius. O infinita copia: o
 copia defectus neſcia. Deficere vtiq; non poteſt copia huius fru-
 ctus in eternum / cum ſit copioſiſſime benedictus in eternum. Mit-
 em̃ beat⁹ Bern. Benedictus fruct⁹ ventus tui qui eſt benedi-
 ctus in eternū. Sic ergo fruct⁹ iſte bñdict⁹ copioſus eſt dū ad ſa-
 tietatez reficit: copioſior dū ſanandoz vniuerſitati ſufficit: copio-
 ſiſſim⁹ dū ſanandis imperpetuū non deficit. Vides nūc o lector:
 vides o auditor q̃ generoſiſſim⁹: q̃ delicioſiſſimus: q̃ copioſiſſi-
 mus ſit fructus ventus maue bñdictus. Vides inq; quō ſit gene-
 roſus ex vtero regali: generoſior ex virginali: generoſiſſim⁹ ex
 paternali. Vides etia; quō delicioſus ſit odore: delicioſior decore:
 delicioſiſſim⁹ ſapore. Vides nichilomin⁹ quō virtuoſus ſit ad cu-
 randū: virtuoſior ad multiplicandū: virtuoſiſſim⁹ ad conſeruan-
 dum. Vides inſup quō copioſus ad ſatieta-
 tez: copioſior ad vni-
 uerſitatez: copioſiſſim⁹ ad perpetuitatem. **I**dee. xij. conditōnes
 huius fructus ſignari p̃nt p̃ illos. xij. fructus / de quibus **A**pocal.
 xxij. vidēt. Q̃ angelus ioh̃am oñdit lignuz vite afferens fructus
 xij. Et q; fruct⁹ iſte fructus vite: lignū vite: omnibus hominib;
 ad vitaz pducit. ideo merito om̃is homo ad laudandū hui⁹ fru-
 ctus auctorem mouet / ſicut ſcriptū eſt. Confiteant tibi populi de-
 us oſi. ti. po. o. t. de. f. f. **E**ya nūc benedicta mater hui⁹ benedicti
 fructus fac vt hoc fructu fruamur in eternū. Per eundē fructuz
 dñm noſtr̃ ih̃ſum xp̃m filium tuuz Amen.

Benedict⁹ fructus ventus tui. Poſtq; tenuiter vi-
 dimus de fructu ventus maue qualis ⁊ quantus ſit
 et credatur: videamus modo quoz ſit / ⁊ quibus de-
 beatur. Fructus namq; iſte nō ſoluz eſt fruct⁹ ven-
 tus ſ; etiā mentis. Fructus eſt ventus ſolius maue: fructus au-
 tem mentis cuiuſlibet fidelis anime. Fructus ventus per carnez:
 fructus mentis per fidem. Unde ſanctus Ambroſius ait. Si ſm
 carnem vna mater eſt cuſti: ſm tamen omnū fruct⁹ eſt cuſtus.

Omnis enim anima concipit dei verbum immaculata et innumera
 a vicijs. Igitur secundum Ambrosium. Quicumque mens hunc fructum sibi voluerit
 acesse: debet a vicijs immunis esse. Christus enim fructus est mentis
 non vidose: sed virtuose: non vidose per septem vicia capitalia sed
 virtuose contra septem vicia capitalia. Fructus ergo iste est humi-
 lium contra superbiam. fructus amantium contra inuidiam. fructus miti-
 um contra iram. fructus laborantium contra accidiam. fructus liberali-
 um contra auariciam. fructus abstinentium contra gulam. fructus continentium
 um contra luxuriam. Primo cauissimum videamus quomodo fructus
 iste benedictus sit humilium contra superbiam. De hoc enim accipere
 possumus quod dicitur. 2. Reg. 19. Quodcumque reliquum fuerit
 de domo iuda muret radicem seorsum et faciet fructum sursum. De do-
 mo iuda fuit beata maria: de domo iuda est quelibet fidelis anima
 Illa corporaliter ista spiritualiter. illa per carnem ista per fidem. Et ideo
 non solum maria sed etiam quilibet fidelis volens facere fructum sursum
 debet radicem mittere deorsum. Radix autem deorsum mittenda humi-
 litas est: quia ad modum radidis semper ad ymam tendens est. Quibus bene-
 dicte radidis arbor quanto fuerit propeior tanto radix ipsa deus esse pro-
 fundior. iuxta illud Ecclesiastici. 3. Quanto magnus es humilia te in
 omnibus et coram deo inuenies gratiam. alioquin arbor quanto ma-
 ior esset tanto citius vento inflationis subuerteretur: sine magna
 et profunda humilitatis radice firmaretur. Pensemus ergo quan-
 tum illius virge profunda fuerit que sic in sublimi excreuit: pro fructum
 angelis altiore ferre meruit. fructus vtriusque de quo beatus Ambrosius ait
 Ipse fructus est flos radidis: de qua Esaias. Exiet inquit virga de
 radice iesse et flos de radice eius ascendet. Quicumque anima hanc
 humilitatis radicem deorsum misert: ipsa hunc sursum habebit.
 Sursum inquit in alto intellectu: sursum in alto affectu: sursum in
 contemplatione: sursum in dilectione. Sic ergo fructus iste bene-
 dictus humilium est. Ideo maria super omnes homines fuit hoc
 dignissima: quia super omnes homines humilitate fuit radicatis-
 sima. propter quod bene beatus Bernardus exclamans dicit. O virgo vir-
 ga sublimis ad quantam celsitudinem verticem sanctum iugis
 usque ad thronum maiestatis quoniam in altum mittis radicem
 humilitatis. Secundo videamus cauissimum quomodo fructus iste
 benedictus sit amantium deum et proximum contra inuidiam.
 De hoc accipere possumus illud psalmiste. Ecce hereditas domini
 in filijs merces fructus ventris. Hoc exponens beatus Ambrosius
 ait. Hereditas domini filijs sunt qui merces sunt fructus illius
 qui de matris ventre processit. Multi ergo filijs sunt merces vni-

filij qui est fructus ventus benedicti. Sed ubi vel quā meruit hanc mercedem. Meruit certe nascendo: meruit in p̄sepio iacendo. meruit circumdationem sustinendo: meruit docendo: meruit opera salutis nostre exercendo: meruit moriendo: meruit inq̄ nobis. xxxiiij annis nobis seruiendo. Et p̄pter hoc iustissime hanc mercedem exigit dicens zach. xi. Si bonum est in oculis nostris afferte mercedem meam. Sed certe non solus filij sunt merces fructus ventus sed ipse fructus ventus sanctissimi est merces filij cuiuslibet adoptiui. Qui aut sunt isti filij: audi. Filiorum est diligere patrem et patris filios. Filij ergo dei et filij ecclesie sunt quicumque deus et proximum diligunt. Unde ap̄. ad eph. v. Estote imitatores dei sicut filij carissimi et am. in di. et c. Et math. v. dicitur. Diligite inimicos vestros: benefacite his qui oderunt vos: et orate p̄ persecutoribus et calumniantibus vos: ut sitis filii patris v̄. qui in celis est. Tales ergo filij videlicet amatores dei et proximi sunt merces huius fructus benedicti: taliumque filiorum merces est ipse fructus benedictus. Sic igitur fructus iste diligentium est. et ideo mirum super omnes homines fuit hoc fructu dignissima: quia super omnes homines fuit caritate affectuosissima. Propter quod bene ait beatus Augustinus sic. Quis dubitare poterit omnino in affectionem caritatis transisse viscera matris in quibus ipsa que deus est caritas nouem mensibus corporaliter requieuit. Tercio carissimi videamus quomodo fructus marie benedictus sit patientium et mitium contra iram. De hoc accipiamus quod dicitur Job. xxij. Acquiesce ergo illi et habeto pacem / et habebis fructus optimos. Acquiescere et pacem habere est mitium et patientium. Qui autem tales sunt ipsi per fructus optimos habebunt. Duo autem optimi sunt fructus. unus virtutis: alter ventris. Optimus fructus est caritas: de qua Apostolus ait. Fructus autem spiritus. Fructus qui ibi enumerantur / alij quidem sunt boni: alij vero meliores: sed primus qui est caritas optimus est / per quem alij omnes sicut ostendit Augustinus boni sunt. Optimus autem fructus ventris est christus. Ille namque bonus fructus ventris est: quicumque in ventre sanctificatus est. Ideoque bonus est fructus ventris elizabeth: melior autem fructus ventris anne: optimus autem fructus ventris marie. Bonus autem fructus ventris elizabeth iohānes melior fructus anne maria: optimus fructus marie ihs. Pensa frater quis sit iste fructus: et de qua terra sit productus: et videbis quod est optimus. Nudi Jeronimum qui ait. Fructus est virgo de virgine.

oñs de ancilla. deus ex homine / filius ex matre fructus etermi . O
felices q̄ in omnium castigatōnum disciplina aīm tam patientem
habēt ⁊ tā paratuz q̄ ex hoc iustissime sequunt̄ fructum pacien
tium . fructuz pacatissimum de quo ad hebre . xij . loquit̄ . Omnis
inqt̄ disciplina in p̄senti quidē non videt̄ esse gaudiū sed merous .
postea autē fructum pacatissimuz exercitatis p̄ eā reddet iusticie
Exercitatā ergo patēdiaz habentes fructum optimum referunt
iuxta illud Lu . viij . fructum afferat in paciēdia . sicut ergo fru
ctus iste bñdictus est paciēdum ⁊ mitum . ⁊ ideo maria sup̄ oēs
homines fuit hoc fructu dignissima . quia sup̄ omnes homines fuit
mitissima ita ut nec oculo nec verbo nec facto . tenuissimuz in pa
cientie signū ostendit . patientissima teste ambro . qui ait . Nichil
toruū in oculis marie : nichil in verbis p̄cax : nichil in actu vere
cundum Quarto caussumi videam⁹ quō fructus marie sit ex
ercentium se et laborantiuz contra accidiam . De hoc dicitur sap̄ .
iiij . Bonoz laboz gloriofus est fructus querendus ergo est fru
ctus iste cuz exercitio laboris s̄m q̄ apis querit fructū mellis . fru
ctum inq̄ de quo ecci . xi . dicit̄ . Brevis in volatilib⁹ est apis ⁊ im
itum dulcoris habet fructus eius . Considera carissime quō apis
de orto ad ortum : de arbore ad arborem : de flore ad florem dis
cursit pro fructu mellis . sic ⁊ tu meditātōnibus ⁊ cōsiderijs ⁊ ze
lo imitādi discurre circa exempla iustoꝝ ⁊ maxime p̄fectoꝝ . Dis
curre inq̄ de orto ad ortum id est de statu ad statum . Discurre
de arbore ad arborem id est de iusto ad iustum . De flore ad flo
rem id est de virtute ad virtutem / de exemplo ad exempluz . Dis
curre maxime sup̄ illum florem / in quo inuenies totū diuinū mel
lis fructuz . sup̄ illuz vtiq̄ florem qui est ⁊ flos ⁊ fructus : de quo
beatus Ambrosius ait . Glōs marie xp̄us est qui velut boni ar
boris fructus pro nostre p̄cessu virtutis nūc floret : nūc fructifi
cat in nobis . Laborem⁹ fratres bene p̄ hoc fructu / quia bonoz
laboz gloriofus est fructus . Nota ergo non quorūcunq̄ laboz
s̄ tantuz bonoz laboz est fruct⁹ iste . nō em̄ ē illoꝝ laboz de qui
bus dicitur Sap̄ . iij . Sapiam qui abijāt et disciplinaz infelix est
⁊ vacua est spes illorum ⁊ labores sine fructu . Sic ergo fructus
iste benedi⁹ est exercentiuz se in bono contra accidiaz . Et ideo
maria sup̄ omnes homies fuit hoc fructu dignissima : quia super
omnes homies i bono fuit exercitatissima : sicut bene ostendit Be
da qui super hoc verbo : magnificat anima mea dominum inuocat
ipsaz sic loqn̄tem . Totuz animi affectū in agendis gratiaz laudi
bus offero . totū q̄ viuō : q̄ sentio : q̄ discerno in ei⁹ magnitudie

contemplanda totū in eius p̄ceptis obseruanda impendo.

Quinto videamus cauissimū quomodo fructus maue sit liberaliū contra auariciā: & maxime illoꝝ liberalium qui pro hoc fructu renuntiant omnibus temporalibus: iuxta illud Cañ. viij. Vir affert pro fructu eius mille argenteos relinquendo omnia: dicit interl. Et iteꝝ glosa dicit. Per mille perfectio: per argentum omne mundanum accipitur. Qui ergo perfecte omne mundanū p̄cūsto relinquit: ipse quasi mille argenteos pro hoc fructu tradit. Sed ecce qui dare noluerit mille omnia relinquendo: det saltem aliqua pro hoc fructu pauperibus subueniendo: ut sit sicut oliua fructifera fructum misericordie ferendo. Quia vero summ⁹ misericordie fructus est summa misericordia que est deus: ideo maui que habet misericordie fructū copiosissime tulit. Ipsa sicut oliua fructifera: ipsa quasi oliua speciosa in campis cōuenientissime fuit. Propter quod bene Iohes Damascenus dicit. Maua in domo dñi plantata: et impinguata spiritu: et oliua fructifera omnis virtutis habitaculū facta est. Ideo q̄ longe ab isto fructu immisericordiū: & terrena cōcupiscentiū sunt anime auaroꝝ de quibus dicit Numeri. viij. A sollicitudinibus et di. & volup. vite. euntes suffocant & nō referunt fructū. Videtur quoq; ecci. v. Qui amat diuitias fructum non capiet ex eis. Sic ergo fructus iste benedictus liberalium: & temporalia contemnentius est. & ideo maui super omnes homines fuit hoc fructu dignissima: q̄ super omnes homines in contemptu temporalium fuit liberalissima testante beato Bernh. qui ait. Quicquid maua honoris in populo: quicquid reꝝ terrenarū de paterna domo habere potuisset: omnia arbitrata est quasi stercora ut custum lucifaceret.

Sexto videamus cauissimū quomodo fructus maue sit abstinentium contra gulā. Et de hoc notemus quod dicitur puer. xij. De fructu oris sui satiabitur bonis. Fructus maue fruct⁹ oris dici potest. non solum quia oris oratione & doctrina: sed etiam q̄ oris abstinentia acquiritur. De isto fructu satiabitur spiritualibus qui pro isto fructu abstimens est a bonis temporalibus. Satiabitur bonis de isto fructu quicūq; esurit et sitit corporaliter: magis autem spiritualiter pro isto fructu. Unde beatus Bern. ait Bonus fructus est qui animarū esurentius & sitientium iusticiam esca & potus est. Bene qui pro hoc fructu esuriunt in mūdo: quia de ipso satiabunt in celo: iuxta illud Luce. vi. Beati qui nūc esuritis q̄ satiabimini. Adic ergo p̄ hoc fructu abstinentes ibi erunt de isto fructu comedentes. Unde ysa. iij. dicit. Videte iusto quōd

bene fructum adinuentonum suarum comedit. Hic ergo fructus iste benedictus est abstinentium contra gulam: et ideo maius super omnes homines fuit hoc fructu dignissima: quia super omnes homines fuit contra gulam cōtempnissima. Propter quod bene Ioh. eufofom⁹ ait. Commessatur aut uolenta nunquam maius fuit: non leuis: non iocosa: non cantatur: non turpium uerborum amatur. talia certe intemperantiam sequi solent.

Septimo cauissim⁹ uideamus quomodo fructus uentris marie sit cōtinentius contra luxuriam. De hoc enim dicitur Sap. iij. Felix sterilis et non concuata que nescit. t. m. d. h. f. m. t. a. sandarum. In respectu inquam per gratiam: magis autem in respectu per gloriam. Et certe fructus uentris altissim⁹: fructus uentris uirginalis merito est fructus continentium specialis. Cum enim per fructum uirginis benedictum benedicant omnes fideles generaliter: merito continentes benedicant per ipsum specialiter: per quem etiam continentium regina benedicta est pre omnibus: ut dicit beatus Bern. declarans. Vere benedictus fructus uentris tui in quo benedicti sunt omnes gentes: de cuius plenitudine tu quoque accepisti cum ceteris: et etiam differenti⁹ a ceteris. De luxuriosis: qui nullam partem habent in fructu uirgineo: de miseris: qui nullum habent ramum qui possit ferre fructum uirgineum. Unde de adultera dicitur. Eccli. xxij. Rami eius non dabunt fructum. Igitur fructus iste benedictus est cōtinentius contra luxuriam. et ideo maius super omnes fuit hoc fructu dignissima: quia super omnes homines fuit castissima: sicut bene testatur Cusost. dicens. O ineffabilis laus marie: magis credebatur ioseph castitati eius quam uero eius: et plus gratie quam nature: possibilis credebatur mulierem sine uiro concipere quam mariam posse peccare. O igitur maius felicissima que uere tanquam uirtuosissima fructu diuino fuisti dignissima: adiuua nos ut uirtutibus ad hunc fructum pertinere ualeamus: dominum nostrum ihesum christum filium tuum Amen.

Benedictus fructus uentris tui. Uideamus de benedicto fructu uentris marie quis et qualis sit. uideamus quoque quorum et qualium sit. Uideamus nunc ad quos et ad quales effectus necessarius sit. Nam fructus iste contra malum fructus ad bonum necessarius est. Necessarius est quidem propter sex effectus contra malum. necessarius est etiam propter sex effectus ad bonum. Qui itaque benedicti fructus sunt. xij. effectus ualde utiles: siue. xij. utilitates ualde notabiles pro quibus merito eiusdem fructus laudant omnes homines: iuxta quod scriptum est in ps. Confiteantur tibi populi deus omni. ti. p. om. ter. dedit fructum suum.

¶ Cum ergo fructus effectus est expiatio culpe mortalis. scōs
pacificatō inimicīe capitalis. terd⁹ sanatio plage originalis. q̄r
tus releuatō iēdie mētalis. q̄ntus euitatio ire iudicialis. sext⁹ e
longatō pene gehennalis. septim⁹ renūciatō s̄bē tp̄alis. ođauus
locupletatō aīe rationalis. nonus cōsummatō vite spiritalis. de
cim⁹ multiplicatō ecclesie vniuersalis. vñdecim⁹ reintegratō ru
ine empirrealis. duodecim⁹ p̄petuatō glorie eternalis. ¶ Primo
ergo causissimi fructus m̄ue b̄n̄dictus necessarius ē ad expiatioē
culpe mortalis. De hoc expōi potest qđ oīat̄ Esaie. xxvij. Iste
oīs fructus vt auferat̄ peccatū ei⁹. Omnis intelligi potest ille. de
quo beatus bern. loquens ait. In cruce pendet oīs fructus vite.
quia ip̄a arbor vite in medio paradysi. Oīs ergo fructus est totus
fructus totus illo. ¶ Idic fructus ad hoc datus ē. ad hoc natus est
ad hoc passus ē. vt auferat̄ peccatū hoīs. Ip̄e em̄z sicut Aug⁹.
in q̄t math. i. saluū fecit populū suū a peccatis eorū. Ip̄e quoq̄ ē
đ quo iohānes dixit. Ecce agnus dei ecce q̄ tollit peccata mūdi.
Iste ergo agnus. iste certe fructus tollit peccata mundi tā mor
talia q̄ venialia. vt q̄ p̄ hunc fructū purgatus a mortalibus ei
us dēz fructū portat purgatus ⁊ a venialibus vt fructū habundā
tius ferat. iuxta Jo. xij. Omnē qui facit fructū purgabit euz vt
fructū plus afferat. Scōdo causissimi fruct⁹ m̄ue b̄n̄dictus ne
cessarius ē ad pacificatōnem inimicīe capitalis q̄ fuit int̄ deuz et
homnē inter angelos ⁊ hoīes. vñ Esa. lvij. Creauī fructū labi
orum pacem. pacē ei qui longe ē ⁊ q̄ prope est. Fructus ventus
m̄ue b̄n̄ potest dici fructus labiorū m̄ue. quia dum de labijs su
is stillauerunt melliflua verba illa. Ecce ancilla dñi fiat mibi s̄m
verbum tuū. statim cōcepit mellifluū fructum suum. O vere mel
liflua labia sicut dicitur Canticozum iij. fauus distillās labia tua
sponsa. ¶ Idorum ergo labiorum fructum ih̄sum cultum deus pa
ter creauit siue fecit pacem. Pacem inq̄ ei qui longe est per cul
pam vt fiat prope per gratiaz. pacemq̄ ei qui prope est per grā
tiam. ne fiat longe per culpam. Ip̄e enim sicut apostolus ait. est
pax nostra qui fecit vtrāq̄ vnum. fructus etiā factus est pax int̄
hoīes q̄ longe est in mundo. ⁊ inter angeluz qui prope est in celo
vtriusq̄ pacificauit in patibulo. iuxta illud Ephē. ij. pacificans
per sanguinem crucis eius siue que in celis siue que in terris sunt
Itaq̄ fructus iste pax hominis ad hominem. pax hominis ad an
gelum. pax hominis ad deum factus est. Quid mirum si per hūc
fructum pacem habeat homo cum deo cum ip̄e fructus pacificās
sit deus ⁊ homo. ¶ Testat̄ beza q̄ ait. tra nostra dabit fructū suuz

quia virgo maia que de terra corpus habuerat filius genuit di-
uinitate quidem deo patri coequalis sed sibi carnis veritate sub-
stantialem. Tercio caussim fructus maie benedictus necessa-
rius est ad curationem plage ougmalis. graui enim plaga imo
grauibus plagis homo incidens in latrones vulneratus est ouz
per ougmale peccatum tam cecus ad verum / tam infimus ad bo-
num / tam pronus ad malum factus est. Sed hee plage per hunc
fructum sanantur. In hac quidem vita in pte sanantur per gra-
tiam. in futura vero tota in toto sanabuntur p glouaz. vñ bñ le-
gitur Apoc. xxiij. q angelus ostendit iohanni lignum vite p men-
ses singulos redens fructu suum et folia ligni ad sanitatem gen-
tiu. lignuz vite e mater vite maia. vel lignum vite est lignuz cru-
cis. vel etiam lignuz est ipe auctor vite ihesus xpus qui est et fru-
ctus vite. huius folia sanatia sut verba et documeta edificatiua.
Si aut sanatia sunt folia eius. quantomagis sanatiu⁹ est ipse fru-
ctus. vt ergo per hunc fructu sanemur accedamus ad arborez ei⁹.
accedamus inq ad maiaz orantes cum anselmo qui orans ait.
Exaudi me dñia / sana animam serui tui peccatoris per virtutem
benedicti fruct⁹ ventus qui sedet in dextera omnipotentis patris
sui. Quarto caussim fructus maie bñdictus necessarius est
ad releuationem in edie siue famis mentalis. ne propter defectum
nutrimenti deficiant animalia dei. ppter quod bene Iohelis dici-
tur secundo. Nolite timere animalia regionis qa germinauerunt
spediosa deserti / et lignu attulit fructuz suum. Desertum quod sine
cultura germinat et profert pastum animalium / signare potest
maiam. que sine cultura maiali protulit filium qui est pastus
omnium fidelium Iteoz bene de ipsa dici potest illud ezechiel. tu-
cesimosexto. Terra illa inculta facta est vt ortus voluptatis.
Spediosa huius felidis deserti sunt spediosa germina celestiu⁹ deside-
uorum / spediose herbe opoz bonoru / spediosi flores virtutum et
donorum / spediosa folia vtiliu⁹ verboru et certe spediosus fructus
ventus sui qui est pastus omnium iustorum. maia est desertum
hoc spediosum / maia quoq est lignum hoc fructuosum. de quo di-
citur et lignum attulit fructum suum. O vere mirabilem fructu p
quem tam fames quam sitis releuatur ammarum. sicut testatur
beatus bernardus dicēs. bonus fructus qui ammarum esuuenti-
um et sitientium esca et potus est. Nolite ergo animalia dei. noli-
te fideles custi q media deficiatis / cum plena pascua in deserto
plenu fructum in ligno / plenum etiaz pabulu in ptesepio habetis

ait enim beatus Bern. Natus reclīnatur in presepio ut fideles
omnes velut sancta animalia carnis sue alimento reficeret. Et
beatus Aug. ait. O presepe splendorū in quo non iacuit fenum
animaliū. sed angelorū inuentū est pabulū. Quinto caussimi
necessarius est fructus marie benedictus ad euitationē ire iudida
lis quā utiq; certā habet omnis iniustus: sicut fructū quo ira iu
dicij euadere certuz utiq; habet omnis iustus. Nō in ps̄s dicitur.
Si utiq; est fructus iusto. v. est deus iu. e. in terra eos id est miu
stos sicut exponit glosa. Iniustos namq; iudicabit deus in terra:
dum in iudicio iusti in aere erūt. iniusti vero in terra remanebūt.
quia terrenis contra deū adhaeserunt: ita ut dicere possent. adhe
sit in terra venter noster. Dñs ergo ibi sicut utiq; est fructus su
auis iusto: sic utiq; erit iudex grauis iniusto. Ne ergo eis qui fru
ctum tam suauissimum conuertunt sibi in iudicium amarissimū: sic
cut dicit Amos. vi. Conuertistis in amaritudinē iudicium / et fru
ctum iusticie in absinthiuz. fructus iusticie fructus iusti: iustus est
fructus marie / de quo certe beatus Job ait. Iustum fructū de
dit terra virgo / quia veritas de terra orta est. Sexto caussimi
necessarius est fructus marie benedictus ad elongatōem siue decli
natōem pene yehennalis siue mortis eternalis: de quo exponere
possumus qđ dicitur. iij. Reg. xviij. Transferam vos in terraz
fructiferam et fertilem vimi: terram panis et olei ac mellis et viue
tis / et non mouemini. In terraz marie vel in terraz ecclesie trans
ferentur qui toto corde ad ip̄am cōuertunt. Nec aut̄ terra val
de est fructifera ferens fructū panis: vimi: olei: et mellis dñm no
strum ih̄sum xp̄m. Ipse namq; nobis est fructus panis confor
tantis contra defectuz: ipse nobis est fruct⁹ vimi ad p̄fectum: ipse
quoq; nobis est fruct⁹ olei illuminantis intellectum: ipse insuper
nobis est fructus mellis dulcorantis affectum. Per hui⁹ certe
fructum viuetis. Caussim et non mouemini morte eterna. Bene
dicta sit terra hui⁹ fructus: benedict⁹ super omnia sit ipse fructus
per quā exempti sumus a tantis malis: sicut etia; bene declarauit
Ans. cum dixit. Quid digne referaz gemitui dei et dñi mei p̄ cu
ius fecunditate; captiu⁹ sum redemptus: per cui⁹ partū de mor
te eterna sum exemptus: per cuius prolem perditus sum restitu
tus / et de exilio miserie ad patriā sum reductus. Benedicta in mu
liebus: hec omnia michi dedit benedict⁹ fructus ventus tui in re
generatōe baptis̄matis sui. Ne ergo omnibus ab isto fructu ali
enis. Scriptuz namq; est. Omnis arbor que non fa. fru. exi. et
in ig. mit. Septimo caussimi necessarius est fructus marie

bñdictus ad renundationē suę cōceptuꝝ substantię temporalis. vñ
Can. viij dicitur. vir affert ꝑ fructu eius mille argenteos. Res
inquendo tꝑalia dicit ierlinearis. Nā sicut al a glosa dicit. ꝑ mil
le ꝑfectio ꝑ argentum vero omne mundanū accipitur. vñ quasi
mille argenteos ꝑ hoc fructu dat. quicūqꝫ ꝑfecte omnibus tem
poralibus ꝑ xꝑo renundat. ⁊ vere merito ꝑ hoc fructu oīa tꝑa
lia feruenter vilipendit. quicūqꝫ qꝫ ꝑdofissimus sit ille fructus dis
ligēter attendit. dicēs illud ꝑuer. viij. melior est fructus meꝝ au
ro ⁊ lapide ꝑtioso. ⁊ gemma mea auro electo. vir certe est qui
cūqꝫ tam vilis est. vir aut ille viliter ꝑ hoc fructu contemne
re debet non solum res ⁊ diuitias sꝫ etiā honores ⁊ potēcias. di
cens illud iudi. ix. Nō ꝑssum deserere dulcedinem meam fructꝫ
qꝫ dulcissimos ⁊ ire vt inter cetera ligna promouear. Suauissimi
sunt fructus xꝑi ⁊ caritas. Ligna siluarum sicut dicit glosa. sūt
homines infructuosi eterno incendio prepati. Igitur ꝑpter fru
ctus istos suauissimos viliter cōtemnat honores sup ligna silua
rum ꝑuculosissimos viliter contemnat omnia ꝑpter fructum
benedictum super omnia bñdictus deus in secula. Octauo cau
sissimi necessarius est fructus matris benedictus ad locupletatio
nem siue repletionem anime rationalis. vñ dicitur Prouerbio
rum. xij. De fructu oris sui vnꝫ quisqꝫ replebitur bonis. Domi
num ihesum non solum fructum ventus: sed etiam fructum oris
non incongrue fateamur: quia ipꝫ oris predicatione: oris con
fessione in oris oratione mereamur. Ipsum quoqꝫ ore exteriou
sumimꝫ sacramentaliter. ore quoqꝫ interiori spiritualiter. ꝑpter
qđ hiero. ait. flos matris factus est fructus vt nos illū comedere
mus. ⁊ isto fructu oris vnusquisqꝫ replebit fidei. bonis spiritu
aliū diuidat: bonis inqꝫ virtutū ⁊ gratiarum. De talium bonoꝝ
repletio apostolꝫ dicit. Ro. xv. Deus aut spei repleat nos gau
dio ⁊ pace in credendo vt habundetis in spe ⁊ virtute spiritus san
cti. O vere beata huius fructus plenitudo. qua repletus est non
solum ager virginis hunc fructum ꝑducentis sꝫ etiā saccus vni
uscuiusqꝫ fidei hunc fructu cōtinentis. sicut patet ꝑ beatū hie.
qđ ait. Vñ ager plenꝫ dicit: qđ plena virgo matris ꝑnūciat ⁊ cu
ius vtero credentibus fructꝫ vite ꝑcessit. ⁊ nos oēs ⁊ plenitudi
ne eius accipiamus gratiā ꝑ gratia. Nono causissimi necessari
us est fructus matris benedictus ad ꝑfectionē vite spiritualis. vñ
⁊ viro ꝑfecto bñ in psal. dicit ⁊ erit tanqꝫ lignū qđ plā. se. ⁊. a.
⁊ c. vsqꝫ ꝑsperabūt. qđ intelligere debemꝫ ꝑ decursꝫ aquaꝫ mñ ite
rugatōs grāꝫ ꝑ qꝫ hō dat siue ꝑfert fructū suū dñm ihesū xꝑm.

Tres autem hic conditiones perfecte vite insinuantur que homi-
nem hoc fructu fructiferum comitant. Perfectorum namque est tem-
pus suum non negligere. propter quod bene dicit. Fructus suos da-
bit in tempore suo. Perfectorum quoque est in verbis inutilibus non
desuere. propter quod bene addit. et folium eius non defluet. Perfecto-
rum insuper est que spiritui propria sunt non obmittere. propter quod be-
ne subiungit. Omnia quecumque faciet prosperabunt. Vel certe ei
qui hunc fructum per caritatem tulerit omnia prosperabunt. quoniam sibi
omnia in bonum cooperantur: sicut scriptum est Ro. 8. Scimus quoniam
diligentibus deum omnia cooperantur in bonum. Beatus vir qui tam perfec-
te tulerit fructum istum ut tempus suum non transeat infructuosum
ut verbum sibi non defluat odiosum. ut opus sibi non pereat inu-
osum. sicque sit tanquam lignum fructiferum spiritualiter. quemadmo-
dum etiam manna fuit corporaliter: de qua beatus Bern. ait. O vere
lignum vite quod solum dignum fuit portare salutis fructum. Decimo
caussum necessarius est fructus manne benedictus ad multiplicati-
onem ecclesie vniuersalis. Unde dicit prover. 31. De fructu ma-
nuum suarum plantauit vineam. Dominus ihesus sicut bene dicit fru-
ctus ventris. quia ventre concipitur. et sicut bene fructus oris dici-
tur: quia ore sumitur. ita bene fructus manuum dicitur: quia ma-
nibus bonorum operum acquiritur. manibus quoque sacerdotibus
ministratur. Unde fructus iste plenissime est fructus manne. fructus
certe veteris eius est. quia de ventre eius singulissime natus est. Fructus etiam
oris eius est: quia ore eius dulcissime communicatus est. fructus quoque
manuum eius est quia manibus eius deuotissime attrectatus est
De isto itaque manuum fructu manna vel primitiua ecclesia sicut
exponit glossa. plantauit vineam: id est ecclesiam vniuersalem per
orbem diffusam. O quomodo palmites huius vinee videlicet fi-
deles ecclesie per hunc fructum multiplicati sunt. dum rectores
ecclesie in cordibus fidelium eundem fructum spiritualiter nasci fe-
cerunt. hinc bene in psalms dicitur. Secerunt fructum natiuitatis et
benedixit eis et multiplicati sunt nimis. Et quia ecclesia de omni-
bus generationibus est per hunc fructum multiplicata. Ideo vir-
go hunc fructum produciens merito ab omnibus generationibus
predicatur beata. propter quod bene ipsa ait. Ecce enim ex hoc
beatam me dicent omnes generationes. De quibus verbum lo-
quens Bern. induit mannam loquentem sic. Ecce iam video quod
futurum est in me: quis fructus procedat de me: quot et quanta
bona non mihi soli sed omnibus generationibus proueniunt per
me. Undecimo caussum necessarius est fructus manne benedictus

ad restorationem ruine empyrealis. ruine inq̃ facte in celo empyreo. de hoc notare possumus q̃ dñs de medulla cedri plantare volens dixit. eze. xxvij. In monte sublimi israel plātabo illud & erumpet vt germen & faciet fructum. Mons sublimis est sublimis illa mansio / sublimis illa sodetas angelorum q̃ bene mōs israel diditur: q̃a israel visio dei interpretat̃. Et ecce angeli semp sunt in visione dei. testante eo qui ait in euangelio mathei. angeli eorū semper vident faciē patris mei qui ī celis est. In isto sublimi mōte / in ista sublimi angelorum sodetate deus plantauit illud quod de massa p̃ditionis elegit. plantauit inq̃ medullā cedri / medullaz generis humani id est omnes electos dei: quorum quidam in re / quidam in spe plantati iam sunt in angelico monte. O vere sup̃ omnia diligendus fructus p̃pter quem tam sublimiter plantatur omnis electus. Libenter hūc fructum dñm nostrum ihesum custum portare possumus p̃pter quem inter angelos iam in spe plātati sumus. huic etiam fructui semper gratias agimus cuius gratia angelorum vniuersitatem reintegramus. vnde huius fructus mater maria bene potest gloriari & dicere verba illa que beatus bern. quasi ex ore marie loquens ait. angelicarum generationum numerus per meum generatum reintegrabitur. & hominū generatio per adam benedicta per benedictum fructuz ventus mei ad eternam beatitudinem regenerabitur.

Duodecimo causssini necessarius est marie fructus benedictus ad perpetuationem glorie eternalis. que eterna non esset nisi per hunc fructum conseruaretur. vñ diditur. puer. xi. fruct⁹ iusti lignum vite. optime fructus iste didus est lignum vite: quia sicut lignum fuit ad conseruandam vitam naturalem in paradyso terrestri. sic custus est ad conseruandā vitam eternalem in paradyso celesti. Nec ergo tanta bona que per benedictū marie fructum consequamur. benedictus ille anselmus bene aduertit cum dixit. Nec tanta bona per benedictum fructum / benedicti ventus: benedicte marie perueuerunt. Sic ergo causssini audistis quomodo benedictus fructus marie necessarius omnino est. Primo ad expiandam culpam mortalem. Secundo ad pacificandam inimiciā capitalem. tercio ad sanandam plagam originale. Quarto ad releuandam mediam mentalem. Quinto ad vitandam iram iudicialem. Sexto ad declinandam penam gehennalem.

Septimo ad contemnendam subfrandā temporalē . Oñauo ad
locupletandandam animam rādonalem . nono ad consummandā
vitā spiutualet . decimo ad multiplicandā ecclesiam vniuersa
lem . vñdimo ad reparandā ruīnā empirrealem . duodecimo
ad conseruandā gloriā eternalem . Et ecce hij duodecim effe
ct⁹ : siue vtilitates huius fructus signari possunt . per duodecim
fructus ligni vite : quos omnes habemus in fructu ventus ma
rie . de quibus duodecim fructibus legitur Apocalips⁹ . xxij . q̄ an
gelus ostendit iohānni lignum vite afferens fructus duodecim .
Adiuua ergo nos o benedicta in mulieribus : vt per benedictum
fructum ventus tui benedictionem hoīum duodecim fructuum cō
sequamur . Adiuua o virgo fructifera : vt per fructum tuum his
fructibus ita fructuosi efficiamur / q̄ per hos fructus fructu tuo
frui ppetuo mereamur . Adiuua o dulcissima vt nobis cedat dul
cedine sua frui ille liberalissimus communicator sui benedict⁹ fru
ctus ventus tui . Qui cum patre ⁊ spīritus sancto viuit ⁊ regnat
deus per omnia secula seculorū amen .

Deuotissimi ac prestantissimi doctōus frater Bonauēture / tra
ctatus super gaudioſa ambasiata : per archangelū Gabuelē / ad
excellētissimā atq̄ glorioſissimā virginem Mariā annundata
Speculum marie vñdatus : expliat feliāter . Non quidem cyro
graphatus / sed p̄ fide dignum virū Anthomium Borg conduem
Augustensem q̄ diligenter impressus . Anno salutifere incarna
tiōis xpī . M . CCCC . lxxvi . pridie Kalendis marcijs .

ANTON SORG

BONAVENTURA. *Speculum beatae Mariae virginis.*

29 February, 1476.

Hain 3566; Proctor 1645; Pollard, part 2, p. 343.

The type is semi-gothic. The format is quarto, with 40 to 42 lines to a page. The volume consists of 50 leaves, the first and last blank. In the Library's copy the blank leaves are wanting. The size of a leaf is 276×200 mm., and the text (on a 42-line page) measures 206×122 mm. The initials of each chapter are printed from woodcuts. There are underlines in red.

St. Bonaventura wrote often of the Virgin Mary, but this eulogy is not by him. The book has been rejected as spurious by the editors of the collected works of Bonaventura, published in ten volumes at Quaracchi in 1892-1902.

Bought in October, 1863.

